

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
TUZLANSKI KANTON
OPĆINSKI SUD U TUZLI
Broj: 32 0 K 371806 20 K
Tuzla, 22.09.2023. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Općinski sud u Tuzli, sudija Sinanović Emir, uz sudjelovanje zapisničara Pirić Nedžada, u krivičnom postupku protiv optuženog M. A. zbog krivičnog djela Teška krivična djela protiv sigurnosti javnog prometa iz člana 336. stav 4. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, a u vezi sa članom 332. stav 3. u vezi sa stavom 1. istog Zakona, u sticaju sa krivičnim djelom Neukazivanje pomoći osobi ozlijeđenoj u prometnoj nezgodi iz člana 337. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, a sve u vezi sa članom 54. istog Zakona, po Optužnici Kantonalnog tužilaštva Tuzlanskog kantona brojod 23.10.2020. godine, a koja je potvrđena dana 05.11.2020. godine i djelimično izmijenjena na glavnom pretresu održanom dana 22.08.2023. godine, nakon javnog glavnog pretresa održanog dana 15.09.2023. godine, u prisustvu tužioca Kantonalnog tužilaštva Tuzlanskog kantona Čejvanović Dževada, optuženog M. A. i branioca optuženog Hećimović Bakira, advokata iz Tuzle, donio je i javno objavio dana 22.09.2023. godine sljedeću

PRESUDU

Optuženi M.A., sin A. i majke E rođene L., rođen godine u Tuzli, gdje je i nastanjen u ulici broj .., Grad Tuzla, s privremenim boravkom u gdje je i zaposlen, po zanimanju....., oženjen, lošeg imovinskog stanja, po nacionalnosti Bošnjak, državljanin BiH, do sada osuđivan i to Presudom Kantonalnog suda u Tuzli brojod 13.08.2018. godine po članu 166. stav 1. u vezi sa članom 28. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, 2 (dvije) godine zatvora, kaznu zatvora izdržao dana 22.11.2019. godine,

Kriv je

Što je:

Dana 21.12.2019. godine oko 02,30 sati, u Tuzli, u ulici Bulevar II Korpusa Armije BiH u neposrednoj blizini TC „Mercator“, iako svjestan da se ne pridržava prometnih propisa i da time može ugroziti javni promet dovodeći u opasnost život ljudi, a olako držeći da do toga neće doći, upravljao putničkim motornim vozilom marke "Volkswagen" tip „Golf V GTI“, crne boje,nacionalnih registarskih oznaka, vlasništvo S. D., dok se u vozilu na mjestu suvozača nalazio S. D., a na zadnjem sjedištu P. E, krećući se navedenom ulicom iz pravca naselja Stupine u pravcu raskrsnice kod Doma penzionera, srednjom saobraćajnom trakom, desne kolovozne trake, suprotno odredbama člana 44. stav 1. Zakona o osnovama i bezbjednosti saobraćaja na putevima u BiH, brzinom od 65 km/h, na mjestu gdje je brzina kretanja vozila ograničena na 50 km/h, te suprotno odredbama člana 28. stav 1. istog Zakona, propustio da obrati pažnju na pješake koji se nalaze na kolovozu ili stupaju na kolovoz, iako je sa dovoljne udaljenosti mogao uočiti grupu pješaka koji se međusobno tuku, na sredini kolovoza u srednjoj saobraćajnoj traci desne kolovozne, na početku raskrsnice, u zoni pješačkog prelaza, u neposrednoj blizini TC „Merkator“,

pa je, vozeći nesmanjenom brzinom, dolaskom na navedenu raskrnicu, uslijed navedenih propusta, kada su se na trenutak pješaci razišli sa sredine kolovoza, ne prestajući da se međusobno tuku, pa su se na lijevoj saobraćajnoj traci desne kolovozne trake, gledajući iz pravca dolaska vozila, tukli S. A. i H. A., a na desnoj saobraćajnoj traci desne kolovozne trake, su se tukli S. I. i H. M., pored kojih je stajala H. N. pokušavajući da iz razdvoji, pa kada je S. I. krenuo prema lijevoj saobraćajnoj traci desne kolovozne trake, propustio da obrati pažnju na kretanje ovog pješaka, a kojeg je sa dovoljne udaljenosti, kada je pješak iz desne saobraćajne trake krenuo prema lijevoj saobraćajnoj traci, mogao blagovremeno uočiti, pa u cilju izbjegavanja udara u pješaka nije preduzeo niti radnju kočenja niti bočnog izmicanja, već ga je, vozeći nedozvoljenom brzinom i ne smanjujući istu, u srednjoj saobraćajnoj traci, prednjim desnim dijelom vozila udario u lijevu bočnu stranu, uslijed kojeg udara je došlo je do nabačaja pješaka na vozilo u predjelu poklopca motornog prostora i u predjelu prednjeg vjetrobranskog stakla, a potom i odbačaja pješaka na trotoar sa desne strane gledano iz pravca naselja Stupine, nakon čega je nastavio vožnju i ubrzao vozilo te se udaljio, iako svjestan da tako ostavlja bez pomoći osobu koju je ozlijedio tim prijevoznim sredstvom, a što je i htio, dok je pješak S. I. od ozljeda koje je ovom prilikom zadobio, u vidu krvna podlivenost dubljih mekotkivnih struktura neposredno unutra od unutrašnjeg ruba podgrebene jame desne lopatične kosti sa prelomom gornjeg - unutrašnjeg dijela - grebena desne lopatične kosti, dekolman „ na vanjskoj strani lijeve butine na udaljenosti od oko 69 cm iznad ruba stopala, u čijem nivou se nalazi višedjelni prelom tijela lijeve butne kosti, razderano - nagnječna rana stražnje - vanjskog gornjeg dijela desne potkoljenice i predjela koljena sa krvnim podlivom potkožnih mekih tkiva u uspravno postavljenom polju dugom oko 15 i širine 6.7 cm, krvna podlivenost potkožnih mekih tkiva lijeve zakoljenske jame, kosi prelom donjeg okrajka lijeve lisne kosti uz prelom unutrašnjeg gležnja lijeve potkoljenice (bimaleolarni prelom), jako izražena krvna podlivenost potkožnih mekih tkiva stražnje - vanjske strane gornje polovice desne potkoljenice sa zahvatanjem i donjeg dijela predjela koljenog zgloba, - u predjelu zakoljenske jame sa višekomadnom izlomljenošću gornjeg dijela tijela desne lisne i goljenične kosti- sa centrom preloma na oko 36 cm. iznad ruba stopala, krvni podliv tkiva poglavine u lijevom potiljačnom dijelom i tjemenu predjelu glave uz višedjelni prelom uglavnom utisnutih ulomaka navedenog predjela krova lobanje od koga se odvajaju dva preloma i to prema ljusci lijeve slijepoočne kosti odnosno u pravcu sisastog nastavka lijeve slijepoočne kosti, a od gornjeg desnog dijela se nastavlja jedan polulučni prelom, sa konveksitetom usmjerenim prema dolje i vodoravno postavljen, koji se pruža preko stražnjeg dijela obje tjemene kosti završavajući se u stražnjem dijelu desne, navedeni prelomi sa krova nastavljaju se na bazu lobanje i to preko lijeve stražnje lobanjske jame, preko središnjeg dijela desne stražnje lobanjske jame, pa preko baze piramide desne slijepoočne kosti, preko prednjeg dijela lijeve slijepoočne kosti od čije se baze odvajaju nekoliko lomnih linija koje se pružaju po čitavoj površini lijeve stražnje lobanjske jame čineći nekoliko, dijelom odvojenih dijelom međusobno spojenih fragmenata, uz nekoliko sitnih koštanih ulomaka u predjelu velikog potiljačnog otvora na bazi lobanje; od navedenih preloma lijevo bočno jedan se nastavlja i idući prednjim dijelom lijeve srednje lobanjske jame prelazi na pokrov očnih duplji sa nekoliko pojedinačnih manjih koštanih ulomaka, krvarenje na oba uha, lak izliv krvi ispod tvrde moždanice, otok tkiva mozga, djelomična krvna podlivenost mekih moždanica na vanjskoj strani stražnjeg dijela lijevog slijepoočnog režnja uz razdešenostrazorenost kore i površnih dijelova bijele mase, umjereni izliv krvi u moždani komorni sistem, brojna sitna krvarenja ispod postave treće i četvrte moždane

komore, razmekšanje i brojna nagnjećenja tkiva žuljevitog tijela,, brojna sitno mrljasta i nešto veća slivena krvarenja u predjelu moždanog mosta, posebno njegovog stražnjeg dijela, udisanje krvi, potpuni prelom - rastava u predjelu zgloba između baze lobanje i vratne kralježnice uz lagano pomjeranje i uz krvnu podlivenost lokalizovanu u nivou preloma, prelomi prednjih okrajaka I-og, III-eg, IV i V-og lijevog rebra sa blago izraženom okolnom krvnom podlivenošću porebrice, prelomi prednjih okrajaka II-VI-og desnog rebra bez pomeranja ulomaka te stražnje lučnih dijelova pomenutih rebara, većim dijelom uz pomjeranje ulomaka u grudnu duplju i izrazitijom krvnom podlivenošću okolne porebrice, krvna podlivenost mekih tkiva u predjelu ležišta lijevog bubrega, prskotina čahure i površnih slojeva tkiva gornje strane desnog režnja jetre, dužine oko 3 cm., oguljotine kože desnog lopatičnog dijela leđa, stražnje strane donjeg dijela vrata, stražnje bočne desne strane grudnog koša uz ogrebotine kože navedenih dijelova grudnog koša oguljotina veličine jedno i po srednje velikog muškog dlana vanjskog dijela desnog pojasnog te predjela kuka sa većim dijelom naznačenim užim prugastim oguljotinama postavljenim u smjeru ka dolje i unutra, u dužini do oko 10 i širine do oko 1 cm., poprečni prelom tijela desne butne kosti na udaljenosti od oko 66 cm iznad ruba stopala sa pomjeranjem ulomaka, razderina kože u vanjskom dijelu lijeve pazušne jame, veća oguljotina kože lijeve bočne strane slabinskog predjela odnosno gornjeg sjedalnog sa nizom međusobno paralelnih i vodoravno postavljenih ogrebotina, duboka rana razderina prednje - vanjske strane donjeg dijela lijeve nadlaktice uz otvoreni uglavnom poprečni prelom tijela ramene kosti, oguljotine kože nadlanske strane čitave dužine lijeve podlaktice, te nadlanske strane vanjskog dijela lijeve šake, rana razderina vanjske strane donjeg dijela lijeve natkoljenice u obliku naopako postavljenog slova L u čijem nivou se nalazi navedeni višedjelni prelom lijeve butne kosti sa jednom razderinom istog predjela na oko 2,5 cm ispod navedene vodoravno postavljena oguljotina kože lijeve zakoljske jame te jedna istog predjela postavljena lako koso ka gore i u polje, nekoliko uglavnom površinastih oguljotina kože vanjske strane donje trećine desne potkoljenice kao i u predjelu vanjskog gležnja potkoljena, brojne uglavnom međusobno slivene uže prugaste oguljotine kože na stražnjoj strani donje polovice desne natkoljenice te stražnje strane desnog koljena kao i vanjskog te gornjeg dijela desne potkoljenice, otisak koji bi odgovarao svojim izgledom „mreži branika” u koži unutrašnje strane središnjeg dijela desne potkoljenice u prostoru promjera oko 6 x 6,5 cm, nekoliko razno-obličnih oguljotina kože vanjske strane središnjeg dijela desne potkoljenice te nekoliko manjih vanjske strane stražnje dvije trećine desnog stopala te jedna neposredno iznad korijena malog prsta desnog stopala i nekoliko manjih na natplatnoj strani u predjelu zglobova između članaka II - V- og prsta desnog stopala i jedna manja na unutrašnjoj strani u predjelu nešto iznad korijena palca istog, istu noć u 02,50 sati preminuo na JZU UKC Tuzla.

Dakle, kao učesnik u prometu na putevima nije se pridržavao prometnih propisa i time tako iz nehata ugrozio javni promet da je doveo u opasnost život ljudi usljed čega je prouzrokovana smrt jedne osobe i kao vozač prijevoznog sredstva ostavio bez pomoći osobu koja je ozlijeđena tim prevoznim sredstvom, čime je počinio krivično djelo Teška krivična djela protiv sigurnosti javnog prometa iz člana 336. stav 4. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine u vezi sa članom 332. stav 3. i stav 1. istog Zakona, u sticaju sa krivičnim djelom Neukazivanje pomoći osobi ozlijeđenoj u prometnoj nezgodi iz člana 337. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, a sve u vezi sa članom 54. istog Zakona.

Sud optuženom na osnovu odredbi članova 7., 42., 43. stav 1. i 2., 49. stav 1. i 2. i 54. stav 1. Krivičnog zakona FBiH

UTVRĐUJE

za krivično djelo Teška krivična djela protiv sigurnosti javnog prometa iz člana 336. stav 4. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, a u vezi sa članom 332. stav 3. i stav 1. istog Zakona kaznu zatvora u trajanju od 4 (četiri) godine te za krivično djelo Neukazivanje pomoći osobi ozlijeđenoj u prometnoj nezgodi iz člana 337. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine kaznu zatvora u trajanju od 6 (šest) mjeseci pa ga primjenom navedenih zakonskih odredbi te uz primjenu odredbi članova 54. stav 2. tačka b) i 57. stav 1. Krivičnog zakona FBiH

OSUĐUJE

na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 4 (četiri) godine i 3 (tri) mjeseca, u koju kaznu se ima uračunati vrijeme provedeno u pritvoru počev od 22.12.2019. godine pa do 03.02.2020. godine.

Optuženom se shodno odredbi člana 77. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine izriče sigurnosna mjera zabrana upravljanja prijevoznim sredstvom, koja se odnosi na motorno vozilo „B“ kategorije, u trajanju od 2 (dvije) godine računajući od dana pravosnažnosti sudske odluke, u koje vrijeme se ne uračunava vrijeme provedeno na izdržavanju kazne zatvora.

Na osnovu odredbe člana 212. stav 3. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine, oštećeni S. M., otac preminulog S. I. se radi ostvarivanja imovinskopravnog zahtjeva upućuje na parnični postupak.

Na osnovu odredbe člana 212. stav 3. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine S. D. se radi ostvarivanja imovinskopravnog zahtjeva za naknadu materijalne štete nastale na njegovom putničkom motornom vozilu marke "Volkswagen" tip "Golf V GTI",..... nacionalnih registarskih oznaka upućuje na parnični postupak.

Na osnovu odredbe člana 202. stav 4. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine optuženi se oslobađa obaveze da nadoknadi troškove krivičnog postupka.

Obrazloženje

Kantonalno tužilaštvo Tuzlanskog kantona (u daljem tekstu: tužilaštvo) je Optužnicom brojod 23.10.2020. godine optuženom M. A. stavilo na teret učinjenje krivičnog djela Teška krivična djela protiv sigurnosti javnog prometa iz člana 336. stav 4. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: KZ FBiH) a u vezi sa članom 332. stav 3. u vezi sa stavom 1. istog Zakona u sticaju sa krivičnim djelom Neukazivanje pomoći osobi ozlijeđenoj u prometnoj nezgodi iz člana 337. stav 1. KZ FBiH, a sve u vezi sa članom 54. istog Zakona. Sud je potvrdio optužnicu dana 05.11.2020. godine, a kako se optuženi na ročištu za izjašnjenje o

krivnji održanom dana 29.12.2020. godine izjasnio da nije kriv, postupak je nastavljen zakazivanjem glavnog pretresa.

Tužilaštvo je na glavnom pretresu održanom dana 22.08.2023. godine djelimično izmijenilo činjenični opis predmetne optužnice, ne mijenjajući suštinski opis i kvalifikaciju djela, pa je isti ubuduće glasio kao u izreci ove presude.

Tužilaštvo je tokom dokaznog postupka na glavnom pretresu izvelo dokaz saslušanjem svjedoka S. M. Š. D., S. D., H. N., H. A., S. A., B. S., H. M. Đ. M., P. E., kao i saslušanjem vještaka saobraćajne struke Dž. E., vještaka medicinske struke C. Z. te vještaka za forenzička ispitivanja M. M. M.. Sud je također na prijedlog optužbe izvršio uvid i u materijalne dokaze i to: Zapisnik o saslušanju svjedoka Š. D. od 21.12.2019. godine, Zapisnik o saslušanju svjedoka S. D., sačinjenog u prostorijama OKP PU Tuzla, dana 21.12.2019. godine, Fotodokumentacija o fotografisanju sms poruka sačinjena 21.12.2019. godine od strane krim tehnike PU Tuzla OKP, Zapisnik o saslušanju svjedoka H. N. broj od 27.12.2019. godine, Zapisnik o saslušanju svjedoka H. A. broj od 27.12.2019. godine, Zapisnik o saslušanju svjedoka S. A. od 21.12.2019. godine sačinjen kod PU Tuzla, OKP, Nalaz i mišljenje vještaka saobraćajne struke Dž. E. od 24.02.2020. godine, Naredba Kantonalnog tužilaštva Tuzlanskog kantona za vještačenje po vještaku saobraćajne struke od 07.01.2020. godine, Zapisnik o saslušanju svjedoka H. M. broj od 27.12.2019. godine, sačinjen kod PU Tuzla, -Obavijest JZU UKC Tuzla broj od 21.12.2019. godine, Specijalistički nalaz Klinike za hirurgiju JZU UKC Tuzla na ime S. I. od 21.12.2019. godine, Naredba KTTK Tuzla za obdukciju S. I. od 21.12.2019. godine, Zapisnik o pregledu i obdukciji leša broj S. I. dr. Z. C. sa troškovnikom, Naredba KTTK Tuzla za vještačenje tjelesnih povreda od 10.01.2020. godine, Nalaz i mišljenje vještaka medicinske struke dr. Z. C. od 21.02.2020. godine, Fotodokumentacija PU Tuzla broj od 21.12.2019. godine obdukcija S. I. Zapisnik o otvaranju dobrovoljno predatih predmeta od 27.12.2019. godine, Fotodokumentacija broj od 27.12.2019. godine, Zapisnik o dobrovoljnoj predaji predmeta broj od 21.12.2019. godine sa predmetnim CD-om, Potvrda o privremenom oduzimanju predmeta broj od 21.12.2019. godine, Zapisnik o saslušanju svjedoka Đ. M. sačinjen dana 27.12.2019. godine u prostorijama PU Tuzla, OKP Tuzla, Naredba za vještačenje broj..... od 29.05.2020. godine, Nalaz i mišljenje vještaka M. M. – M. od 30.06.2020. godine i Dopuna navedenog nalaza od 30.07.2020. godine sa tragovima u prilogu uz akt pod istim brojem i to: mikrotragovi sa naslonjača vozačevog sjedišta pozicija broj 40 i pet komada nespornih briseva osoba A. M., Zapisnik o saslušanju svjedoka P. E. sačinjen kod MUP TK, PU Tuzla, OKP dana 21.12.2019. godine, Fotodokumentacija fotografisanje poruka telefona P. E., -Zapisnik o uviđaju PU Tuzla OKP od 21.12.2019. godine, Zapisnik o uviđaju PU Tuzla od 21.12.2019. godine, Zapisnik o uviđaju PU Tuzla OKP od 08.01.2020. godine, Zapisnik o obezbjeđenju lica mjesta PU Tuzla od 21.12.2019. godine, Prijava o događaju PU Tuzla PS Centar broj od 21.12.2019. godine, Fotodokumentacija MUP TK-a Tuzla od 21.12.2019. godine saobraćajna nezgoda, Fotodokumentacija MUP TK-a Tuzla od 21.12.2019. godine krim. tehnička obrada vozila, Skica lica mjesta MUP TK-a Tuzla od 21.12.2019. godine, Fotodokumentacija MUP TK-a Tuzla od 08.01.2020. godine, Naredba KT TK-a Tuzla za vještačenje DNK analizu od 29.05.2020. godine, Naredba Općinskog suda Tuzla broj od 14.02.2020. godine o uzimanju tragova biološkog porijekla i uzorak bukalne sluznice radi DNK od osumnjičenog M. A., Fotodokumentacija

MUP TK-a od 21.02.2020. godine uzimanje briseva od osumnjičenog A.M., sa zapisnikom o uvidaju od istog dana, Naredba KTTK Tuzla za alkoholometrijsku pretragu za lice M. A., S. D. i P. E. od 23.12.2019. godine, Rezultat alkoholometrijskih pretraga za osumnjičenog M. A. od 23.12.2019. godine, Rezultat alkoholometrijskih pretraga za lice S. I. od 23.12.2019. godine, Rezultat alkoholometrijskih pretraga za lice S. . od 27.12.2019. godine, Rezultat alkoholometrijskih pretraga za lice P. E. od 27.12.2019. godine, Rezultati analiza JZU UKC Zavod za biohemiju na ime osumnjičenog M. A. od 23.12.2019. godine, D. S. 27.12.2019. godine, E. P. 27.12.2019. godine i I. S. 23.11.2019. godine, Alcoquant na ime S. D. od 21.12.2019. godine, Alcoquant na ime P.E. od 21.12.2019. godine, Alcoquant na ime S.A. od 21.12.2019. godine, Zapisnik o prijemu vozila jedinice policije za specijalnu podršku Tuzla broj od 21.12.2019. godine, Tovarni list BIHAMK od 21.12.2019. godine, Izvod iz Matične knjige umrlih za lice S. I. od 11.05.2020. godine, Naredba KTTK Tuzla za vještačenje po vještaku saobraćajne struke od 07.01.2020. godine, Punomoć advokata Č.Š. za lice S. M., Punomoć advokata H. B. za lice M. A. od 21.12.2019. godine, Rješenje o određivanju pritvora na ime osumnjičenog M. A. Općinskog suda Tuzla brojd 22.12.2019. godine, Rješenje Općinskog suda Tuzla od 03.02.2020. godine, Dopis Kantonalnog suda Tuzla brojod 20.04.2020. godine, sa rješenjem Federalnog ministarstva pravde broj:od 27.08.2019. godine, Izvod iz KE PU Tuzla na ime osumnjičenog M. A. broj od 22.12.2019. godine, Popis troškova, Dopis granične policije BIH broj sa priložima (3 stranice „granične provjere nad licima“), Diploma o završenoj srednjoj školi na ime M. A. OV broj ... Uvjerenje o položenom stručnom ispitu Ministarstvo zdravstva Tuzla od 12.06.2017. godine, Licenca za samostalan rad na ime A. M. izdata od komore zdravstvenih tehničara TK broj od 28.06.2017. godine, Dopis JU Služba za zapošljavanje TK sa uvjerenjem od 30.12.2022. godine, Uvjerenje JU Služba za zapošljavanje TK od 10.01.2020. godine, Dopis JZU UKC Tuzla od 16.05.2023. godine, Dopis Kantonalnog poreznog ureda Tuzla, Porezna ispostava Tuzla od 16.01.2023. godine.

Na prijedlog odbrane optuženog, tokom dokaznog postupka na glavnom pretresu je saslušan svjedok H. A., kao i vještak saobraćajne struke S. A. te vještak neuropsihijatar B. K., dok je odbrana istakla i da će iskaz svjedoka S. A. dat na glavnom pretresu odbrana koristiti kao vlastiti dokaz, kao i iskaz vještaka prof. dr.Z. C. sa glavnog pretresa održanog dana 07.02.2022. godine. Sud je također na prijedlog odbrane optuženog izvršio uvid i u materijalne dokaze i to: Zapisnik o saslušanju svjedoka H. A. broj od 27.12.2019. godine, Nalaz i mišljenje vještaka S.A.i Nalaz i mišljenje vještaka B. K. od 08.05.2023. godine

Kantonalni tužilac je u završnim riječima istakao da, nakon provedenog dokaznog postupka, tužilaštvo smatra da je van svake razumen sumnje dokazano da je optuženi zaista učinio krivična djela za koja je i optužen. Tužilac je potom dao vlastitu ocjenu izvedenih dokaza i okolnosti konkretnog slučaja, dovodeći u vezu iskaze saslušanih svjedoka, provedena vještačenja po vještacima medicinske struke, saobraćajne struke te vještaka neuropsihijatra, kao i materijalne dokaze uložene u spis suda. Slijedom toga, tužilac je predložio da sud optuženog oglasi krivim za učinjenje krivičnih djela koja mu se stavljaju na teret, uzimajući u obzir sve olakšavajuće i otežavajuće okolnosti na strani optuženog. Također, tužilac je u završnim riječima osporavao navode o slabom imovnom stanju optuženog, zbog čega je sudu predložio da donese odluku kojom će obavezati optuženog da nadoknadi troškove krivičnog postupka.

S. R., majka oštećenog – preminulog S.I., je u završnim riječima izjavila da želi istaći da je od predmetne saobraćajne nezgode prošlo gotovo 4 godine, pa takav protek vremena može ići u korist optuženog. Dalje je imenovana kazala da je optuženi, nakon učinjenja krivičnih djela koja mu se stavljaju na teret, izbjegavao svaku svoju odgovornost za ista, a najprije tako što je napustio lice mjesta, pa se optuženi tek nakon jednog dana prijavio policiji. S. R. je potom istakla da ni ona, niti njena porodica, nakon učinjenja ovog krivičnog djela, nisu dobili izvinjenje od optuženog, ili bilo koga iz njegove porodice, slijedom čega je imenovana zaključila da se optuženi ne kaje zbog učinjenih krivičnih djela. Naposljetku je S. R. navela da njoj kao majci nastradalog S. I. niti jedna kazna za učinioca neće biti dovoljna, ali predlaže da se optuženom izrekne kazna zatvora u trajanju koje će biti bliže zakonskom maksimumu, a ne minimumu.

S druge strane, branilac optuženog je u završnom izlaganju izjavio da odbrana ne spori da se kritični događaj desio, međutim, dajući vlastitu analizu i ocjenu izvedenih dokaza i okolnosti konkretnog slučaja, odbrana zaključuje da je oštećeni S.I. kao učesnik u saobraćaju morao poštovati zakonska pravila ponašanja učesnika u saobraćaju, što je izostalo u konkretnom slučaju, pa tako odbrana u ponašanju i djelovanju oštećenog vidi osnovni i jedini uzrok nastanka saobraćajne nezgode, što, kako je to kazao branilac, potvrđuje i vještak tužilaštva Dž. E., koji je konstatovao da okolnost opasne situacije nastaje upravo stupanjem pješaka S. I. sa desne strane na desnu kolovoznu traku, kao i da vozač Golfa, u okolnostima koje su vladale, nije imao objektivne mogućnosti sa saobraćajno-tehničkog aspekta da radnjom kočenja izbjegne nalet na pješaka. Nadalje, branilac je istakao da iz izvedenih dokaza proizilazi da je optuženi M. A. kritične prilike prolazio kroz zeleno svjetlo, poštujući pri tome sva pravila iz Zakona o osnovama bezbjednosti saobraćaja, bez prisustva alkohola u krvi, krećući se brzinom od oko 60 kilometara na sat, dok je oštećeni ne prateći kretanje vozila, u trenutku kada vozilo nailazi tik ispred njega, krenuo u trk na sredini magistralnog puta kada ostvaruje kontakt sa vozilom kojim je upravljao optuženi. Branilac se potom osvrnuo i na provedeno vještačenje po vještaku neuropsihijatru, kao i po vještaku medicinske struke, kazavši još da optuženi zaista kritične prilike nije zaustavio vozilo, ali pri tome navodeći da je optuženi tada bio na uvjetnom otpustu, zbog čega se mora imati u vidu stanje optuženog u tom trenutku. Slijedom svega navedenog, branilac je istakao da tužilaštvo nije van svake razumne sumnje dokazalo da je optuženi učinio krivično djelo koje mu se stavlja na teret tačkom optužnice o kojoj je govorio, pa je prijedlog odbrane da sud, primjenom principa in dubio pro reo, optuženog oslobodi krivnje za radnje koje su mu ovom tačkom optužnice stavljene na teret.

Optuženi se u završnim riječima u cijelosti pridružio navodima svog branioca.

Cijeneći izvedene dokaze pojedinačno i u njihovoj međusobnoj vezi, u smislu odredbe člana 296. stav 2. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: ZKP FBiH), sud je utvrdio kako slijedi:

Iz iskaza svjedoka S.M. datog na glavnom pretresu proizilazi da se isti, kao otac oštećenog – preminulog S. I., pridružuje krivičnom gonjenju učinitelja te da postavlja imovinskopravni zahtjev za naknadu štete. Osim navedenog, svjedok je istakao da optuženi ni njegovi bližnji nisu finansijski učestvovali u troškovima sahrane S.I. ili

izgradnji nadgrobnog spomenika, niti su isti njemu izjavili saučesće zbog smrti sina, a svjedok je dodao i da nije vidio da je optuženi bio na sahrani njegovog sina S. I., premda su mu drugi rekli da optuženi jeste bio na sahrani.

Iz iskaza svjedoka Š. D. datog na glavnom pretresu proizilazi da je svjedok predmetne večeri (u noći sa 20. na 21.12.2019. godine) došao iz Zagreba, gdje je svjedok živio, u Tuzlu te je svjedok izašao u grad sa svojom djevojkom, I. i još par drugova. Svjedok je izjavio da su nakon grada otišli kući njihove prijateljice V. A. prekoputa Mercatora, a u međuvremenu su I. i S. A. izašli po cigarete, ali se nisu vratili. I. i A. su po cigarete otišli pješke, a jer je ta kuća njihove prijateljice odmah iza pumpe Gazprom, ali njih dvojice nije bilo izvjesno vrijeme, dok je u međuvremenu djevojci (sada supruzi) svjedoka stigla poruka da se nešto desilo ispred garaže, jer je jedna prolaznica F. prepoznala A. koji je u tom trenutku bio u šoku. Svjedok je dalje istakao da su svi oni izašli vani te su na lice mjesta došli kada je sve bilo gotovo, odnosno na licu mjesta nije bilo I., već policija i A. koji je bio u šoku, pa im je tako policija samo rekla da se desila loša situacija, a kada su oni pitali A. on im nije mogao ništa reći, dok im je ta djevojka koja je tu bila rekla da je I. udarilo auto. Kako je tu bio još jedan policajac kojeg je svjedok poznao, svjedok ga je pitao da li je I. živ, ali mu taj policajac nije ništa odgovorio. Nadalje, svjedok je kazao da je A. imao svoje vozilo Golf V, koje je bilo parkirano kod glavnog ulaza u Mercator jer su ih tu ostavili kada su dolazili, pa je svjedok od njega tražio ključeve tog vozila kako bi otišao na Gradinu, tako da mu je A. i dao svoje ključeve, nakon čega je svjedok tim vozilom otišao na Gradinu sa prijateljem D. I., gdje je portir na Gradini svjedoku rekao da je I. podlegao. Svjedok se potom sa Gradine uputio kući u Mosnik, gdje je svjedok A. vozilo ostavio ispred A. zgrade, nakon čega je svjedok otišao svojoj kući, a zatim ga je nakon sat – sat i pol nazvao A. i rekao mu da se vide ispred njegove zgrade, kada je A. svjedoka zamolio da ide sa njim u MUP, obzirom da je inspektor zvao A. da da izjavu, pri čemu je svjedok naglasio da njega inspektor nije zvao, a jer nije bio na licu mjesta. Svjedok je pristao da ide sa A., a po dolasku u MUP je inspektor uzeo izjavu i od svjedoka, nakon čega je svjedok otišao kući, dok je A. ostao u MUP-u. Također, svjedok je istakao da i dalje ne zna detalje od te noći. Kako se izjava svjedoka data na glavnom pretresu djelimično razlikovala od njegove izjave date na zapisnik u službenim prostorijama PU Tuzla, to je tužilac svjedoku, uz dopuštenje suda, najprije prezentovao Zapisnik o njegovom saslušanju od 21.12.2019. godine te je svjedok potvrdio da se na istom nalaze njegovi potpisi, a potom je tužilac svjedoku predočio i dio njegovog iskaza sa pomenutog zapisnika, u kojem dijelu je svjedok izjavio da su iza pola noći S.A. i S. I. sa A. vozilom marke Golf V, crne boje, otišli u grad da kupe cigarete. Nakon predočavanja dijela njegovog iskaza, svjedok je pojasnio da se to vozilo nije moglo parkirati ispred kuće u kojoj su bili, nego su isto parkirali ispred Mercatora, pa su A. i I. morao ići pješke do auta.

Iz iskaza svjedoka S. D. datog na glavnom pretresu proizilazi da su se predmetnog dana (sa 20. na 21.12.2019. godine) u kafiću Charlie, prekoputa Omege, našli svjedok i M. A. a u kojem kafiću je radio P.E., treća osoba koja se kasnije nalazila u vozilu. Svjedok je izjavio da su tu sjedili do otprilike 12:00 sati, a potom su vozilom svjedoka (Golf V, austrijskih registarskih oznaka – svjedok se nije mogao sjetiti posljednja dva slova) krenuli po E., koji je prethodno otišao kući da se presvuče, nakon čega su trebali ići na Tenis. Svjedok je kazao da su tada stali na Hifu, nakon čega je A. preuzeo da vozi te su krenuli prema dole. Na upit tužioca svjedok je naveo da je poslije benzinske pumpe Hifa M. A. upravljao njegovim vozilom Golf, a prethodno su bili

samo u kafiću Charlie, dok su kod Tenisa samo ostavili prijatelja i prijateljicu, nakon čega su se vratili po E., ali se nisu vratili drugi put do Tenisa. Svjedok je rekao da su u kafiću Charlie svi pili i to vino, a njih trojica su popili otprilike flašu vina, nakon čega su krenuli na Tenis da piju, ali se to nije desilo zbog ostalih dešavanja. Na pitanje tužioca zbog čega je došlo do promjene vozača, svjedok je objasnio da su zaustavljeni u lijevku, a tu su se provukli zbog A. jer se policijski službenik sagneo i rekao "O A. šta ima", u kom trenutku je isti od svjedoka uzeo i vratio mu saobraćajnu, a A. je tom policijskom službeniku odgovorio "Gdje si, šta ima", nakon čega su pušteni iz lijevka, tako da svjedok nije dobio kaznu iako je bio u alkoholisanom stanju, pa je svjedok tada predao ključeve A., ako bi policija bila još negdje do Tenisa. Nadalje, svjedok je izjavio da misli da je on predložio da A. nastavi voziti, ali nije bio siguran, pri čemu je svjedok kazao da je A. otac bivši policajac, pa je vjerovatno zbog toga A. poznavao policijskog službenika koji ih je kontrolisao, zbog čega je A. svjedoku i rekao da je sigurnije da on vozi, u slučaju da opet negdje bude policijska patrola, kako im ne bi pisali kaznu zbog toga što je A. otac radio u PS Centar. Tokom daljeg saslušanja, tužilac je svjedoku, uz dopuštenje suda, prezentovao Zapisnik o njegovom saslušanju od 21.12.2019. godine te je svjedok potvrdio da se na istom nalaze njegovi potpisi, a potom je tužilac svjedoku predočio i dio njegove izjave iz predmetnog zapisnika, u kojem dijelu je svjedok izjavio da mu je A. rekao 'Hoćeš li da ja vozim, ja smijem voziti po glavnim ulicama', pa je svjedok A. dao ključeve, jer je svjedok već popio i nije smio voziti po glavnim ulicama jer ima austrisku vozačku dozvolu te se plašio zabrane, nakon čega je A. upravljao vozilom svjedoka te su se tako uputili prema Ši Selu. Svjedok je na glavnom pretresu potvrdio da se navedeno desilo, s tim što je izvršio ispravku predočene izjave kazavši da su se uputili prema Tenisu nakon toga, a ne prema Ši Selu. Svjedok je dalje pojasnio da su tada u vozilu bili A. kao vozač, on kao suvozač dok je P. E. sjedio nazad, a isti je u vozilo ušao prije nego što su stali na Hifu, kada su ga pokupili kod Radio Slona u Ši Selu. Svjedok je istakao da je E. jedini mogao vidjeti tuču te je rekao da je tuča na cesti, pa je A. tada počeo kočiti, pri čemu su se nalazili u srednjoj traci prema sjećanju svjedoka. Kada su prišli Gazpromu, momci sa ceste su počeli bježati, pa je srednja traka bila sigurna za prelaz, nakon čega su prošli pješački, a oko pješačkog je I. preko blatobrana udario na šajbu i preletio preko vozila, kazao je svjedok, rekavši još da je vozilo ubrzavalo kada su se kretali prema dole, ali kada su se približili raskrsnici brzina vozila je poslije kočenja bila oko 60 do 70 km/h, o čemu se svjedok nije mogao precizno izjasniti. Dalje je svjedok izjavio da je tada na raskrsnici bila masovna tuča, pa se svjedok tako sjeća da su dvojica momaka otišli lijevo, a grupa momaka desno prema trotoaru, među kojima je bio i I., ali se svjedok nije mogao izjasniti da li je te momke na cesti vidio i A. Kada je svjedok ugledao ljude na cesti, rekao je 'Pazi tuča je', odnosno u njihovom vozilu je kod prvog semafora naspram Hotela Tuzla neko upozorio na tu tuču, što je uradio ili svjedok ili E., pa je A. tada počeo usporavati, tako da svjedok misli da je A. tada vidio tuču, a upravo jer je počeo usporavati. Svjedok je naveo da je te noći u MUP-u saznao da se nastradali momak zove I., a potom je tužilac svjedoku predočio još jedan dio njegovog iskaza iz prethodno pomenutog zapisnika o njegovom saslušanju, u kojem dijelu je svjedok izjavio da je tada vidio da oko desetak ljudi stoji na cesti u saobraćajnoj traci kojom su se oni kretali, pa je svjedok tada rekao 'pazite ljudi', a i E. je rekao 'oni se udaraju'. Izjašnjavajući se o svojoj izjavi iz istrage, svjedok je na glavnom pretresu rekao da ne može biti siguran, ali da zna da je neko A. upozorio na tuču, što je uradio ili E. ili svjedok, premda je svjedok istakao da on sigurno nije rekao da su to pješaci ili ljudi, jer se jasno vidi kada je tuča u tri trake. Zatim je svjedok istakao da je A. vozilo usporavao od raskrsnice Hotela Tuzla do sljedeće raskrsnice,

nakon čega je A. pustio kočnicu te je vozilo išlo jednom brzinom, a jer je tada srednja traka bila slobodna i u njoj se niko nije nalazio. Na upit tužioca, svjedok je izjavio da je do kontakta sa tim pješakom došlo prednjim desnim dijelom vozila, odnosno I. je preko prednjeg desnog blatobrana završio na šajbi i to ispred sjedišta svjedoka, od pola šajbe prema gore. Svjedok je na taj udarac reagovao tako što je rekao "Ubi čovjeka Bog te jebo" ili "Ubio si čovjeka", a tužilac je svjedoku predočio da je na zapisnik u istrazi rekao da je kritične prilike rekao A. da stane, međutim svjedok je na glavnom pretresu izjavio da to nije tačno, već da je tačno da je rekao "ubio si čovjeka Bog te jebo" ili nešto tako, čega se svjedok vrlo jasno sjeća. Na dalje pitanje tužioca šta je A. učinio nakon tog kontakta sa I., svjedok je odgovorio da je u vozilu nastao muk nakon prethodno citirane rečenice svjedoka, dok je A. nastavio da vozi, u vozilu je bilo gubljenje, tako da niko nije razgovarao do Ši Sela. Tužilac je svjedoku zatim predočio još jedan dio njegovog iskaza iz istrage, u kojem dijelu je svjedok naveo da je rekao A. da stane, ali je A. nastavio da vozi preko Kule, Ilinčice, pa ih je tako A. odveo do kuće P. E., gdje je parkirao vozilo svjedoka, ugasio isto te svjedoku predao ključeve. Svjedok je na glavnom pretresu potvrdio da jeste tako izjavio i da je navedeno tačno, za razliku od prethodnog parcijalnog predočenja kada se svjedok nije mogao precizno izjasniti. Dalje je svjedok rekao da se on prvi lično prijavio u policiju i to nekad oko 04:00 sata ujutro te je svjedok policiji rekao da je vozilom upravljao M. A. a prethodno je svjedok došao svojoj kući, nakon čega je sa svojom majkom otišao u policiju. Svjedok nije znao da li se A. prijavio policiji. Na upit suda da pojasni kada je tačno svjedok A. rekao da stane, svjedok je kazao da se ne može tačno sjetiti zbog proteka vremena, a i zbog šoka te činjenice da je tada čitav bio u staklu, ali je svjedok naveo da misli da je A. rekao da stane u onoj rečenici kada je rekao da je ubio čovjeka, nakon čega su preko Kule i Ilinčice došli do Ši Sela. Na dalji upit tužioca, svjedok je rekao da je A. nakon kontakta sa I. povećao brzinu vozila u jednom trenutku, ali to nije moglo biti toliko brzo jer je auto bilo raspadnuto, premda svjedok nije znao koja je to brzina bila. Svjedok je istakao da je u vremenu nakon kritičnog događaja dobijao poruke od A. na svoj mobilni telefon, pa se tako svjedok sjeća da je jedna od poruka bila sadržaja da A. sa svojim ocem dođe do zgrade svjedoka, pa da se onda odu zajedno prijaviti u MUP, dok je A. svjedoku također nudio i da svjedok prijavi da je zapravo svjedok vozio to vozilo, što je A. svjedoku nudio kada su stigli to P. E. u Ši Selo, nakon što su udarili I., kada je vozilo već bilo parkirano. Svjedok je naveo da misli da je A. tada rekao da svjedok na sebe uzme odgovornost, ili tako nešto, odnosno prijedlog je bio da svjedok na sebe preuzme odgovornost ukoliko je I. preživio, pošto je A. tada bio na uvjetu i tek je (dvije-tri sedmice ranije) izašao iz zatvora, na što svjedok nije pristao. Svjedok je rekao da o toj temi nije bilo puno priče, sve dok svjedok nije došao kući, kada je od poznanika na Gradini, kod kojih se svjedok raspitao, saznao da je I. podlegao, pa je svjedok poslije toga A. rekao da je momak podlegao i da se ide prijaviti u MUP, za što svjedok navodi da se navedeno nalazi i u fotodokumentaciji razgovora i poruka. Nakon toga svjedok je sa majkom otišao u MUP te ne zna šta se vani dešavalo. Tokom daljeg saslušanja, tužilac je svjedoku, uz dopuštenje suda, predočio Fotodokumentaciju sa porukama sačinjenu od strane MUP TK dana 21.12.2019. godine, a koju fotodokumentaciju je i svjedok prethodno pomenuo, pa je tužilac svjedoku predočio jednu poruku upućenu svjedoku od strane A. u kojoj poruci se navodi „De možeš li van BiH otići i reći da ti je ukradena?“, te je svjedok potvrdio da mu je A. poslao takvu poruku, a svjedok je potvrdio i da je na jedno pitanje A. odgovorio porukom sadržaja „Mati zna i da sam drogirani“. Na upit tužioca, svjedok je odgovorio da je drogu uzeo tu večer, ali mu nije bilo poznato da li su istu večer drogu uzimali i A. i E.. Također, tužilac je svjedoku

predočio još jednu poruku iz prethodno pomenute fotodokumentacije, u kojoj poruci se navodi „Možemo otići zajedno ali brate ne mogu uzeti na sebe“, za koju poruku je svjedok potvrdio da je istu uputio on M. A., a kojoj poruci je prethodilo A. pitanje da svjedok na sebe preuzme učinjeno djelo. Kada je u pitanju to šta se dešavalo kada su došli u dvorište kod P. E., svjedok je rekao da su tada ušli u kuću gdje su ispušili cigaretu-dvije, a potom je po njih došao kum svjedoka Đ. M. te ih je spustio do Brčanske malte, pa su se rastali kod Male pijace. Na poseban upit tužioca, a obzirom da je u kritičnom događaju oštećeno vozilo svjedoka, svjedok je izjavio da se ne pridružuje krivičnom gonjenju optuženog M. A., ali da postavlja imovinskopravni zahtjev za naknadu štete pričinjene njegovom vozilu. Osim navedenog, svjedok je rekao da je zajedno sa P. E. nakon davanja izjave u MUP-u odveden da da uzorak krvi i urina na analizu u Hitnu službu, tako da je svjedok dobio svoj alkotest sa rezultatom od 0,0 promila, dok svjedoku nije poznato da li je i od A. uzimana krv i urin, pa tako svjedok nije dobio A. alkotest i narkotest koje je tražio, a jer mu je isto bilo potrebno radi ostvarivanja prava po osnovu autoosiguranja u Austriji. Tokom unakrsnog ispitivanja svjedoka od strane branioca optuženog, svjedok je izjavio da nije gledao instrumental tablu u vozilu na kojoj se ispisuje brzina tokom njihovog kretanja u vozilu nakon stajana na pumpi Hifa, niti kada su prošli kroz pomenutu raskrscopicu, ali je svjedok istakao da poznaje svoj automobil. Također, svjedok je kazao da A. usporava kretanje vozilom onog trenutka kada shvataju da se na magistrali nalazi veći broj ljudi. Nadalje, svjedok je ponovio da je na magistrali bila tuča, ali da, kada su se oni vozilom nalazili naspram Gazproma, nije bilo nikoga možda čak ni u sve tri trake, a jer su dvojica momaka (koji su otišli na lijevu stranu) pobjegli skroz, dok su momci koji su bili desno otišli ili skroz u desnu traku ili na trotoar, dok je srednja traka bila slobodna, pri čemu svjedok nije vidio oštećenog sve do kontakta istog sa vozilom. Svjedok je istakao da su svi u vozilu bili u šoku kada je došlo do kontakta. Osim toga, svjedok je izjavio da je, kada je stigao u prostorije MUP-a radi davanja izjave, bio vezan, odnosno isti je prvih sat i pol bio lišen slobode te je u tom trenutku bio osumnjičen da je učinio određeno krivično djelo. Na dodatne upite tužioca, svjedok je potvrdio da u momentu prije udesa nije vidio I., zbog čega je tužilac svjedoku predočio još jedan dio njegovog iskaza za prethodno pomenutog zapisnika, u kojem dijelu je svjedok izjavio da su vozilom bili blizu pješačkog prelaza, kada je svjedok dvije muške osobe koje se udaljavaju na lijevu stranu u pravcu kretanja vozila, dok se ostala grupa pomjerala u desnu stranu. Izjašnjavajući se o predodčenom, svjedok je na glavnom pretresu pojasnio da je siguran da na udaljenosti od 50 metara nije vidio nikoga u srednjoj traci, kojom trakom su se oni vozilom i kretali, dok svjedok nije znao šta se desilo na samoj raskrscopicu, odnosno da li je neko I. gurnuo pod vozilo ili ne, ali je svjedok istakao da nisu namjerno udarili I. niti su ga udarili direktno. Naposljetku, svjedok je kazao da se A. vozilom kretao srednjom saobraćajnom trakom, kako prije, tako i poslije udesa.

Iz iskaza svjedokinje H.N. datog na glavnom pretresu proizilazi da je svjedokinja predmetne večeri bila napolju u gradu, nakon čega je sa prijateljima otišla u Sezam – Tenis gdje je ista sreća svog rođaka H.A. Svjedokinja je izjavila da je na Tenisu bila neko vrijeme, pa je kontaktirala svog prijatelja H.M. i odlučila je da ode sa tog mjesta sa A. te da se oni sa M. nađu kod Mercatora, kod velikog parkinga, što su i uradili. Kako je bila lijepa noć, htjeli su otići do benzinske pumpe Gazprom te su krenuli prema toj pumpi ulicom između Mercatora i južne magistrale, a kada su došli na pješački prelaz, u tom momentu je naišlo vozilo koje je prešlo u suprotan smjer, zbog čega su se svjedokinja, njen rođak i njen prijatelj začudili. Svjedokinja je istakla da su

tada ta dva momka zaustavila svoje vozilo i izašli su iz njega te su se oni počeli ponašati neuobičajeno, bili su agresivni, pa su i nasrnuli na svjedokinju, A. i M.. Iako su svjedokinja, A. i M. nastavili hodati, ti momci su krenuli prema njima, zbog čega je svjedokinja bila pod stresom te je ista pokušala smiriti situaciju, ali su momci bilo veoma agresivni. Nadalje je svjedokinja kazala da se u jednom trenutku našla na cesti, kada se okrenula prema gornjem dijelu grada – prema Murexu, te je vidjela vozilo, zbog čega je svjedokinja počela da upozorava ostale da je vidjela to vozilo. Svjedokinja se sklonila sa ceste, upozoravala je ostale za vozilo, a potom je čula udar, nakon čega je otišla sa lica mjesta, a jer je ista bila uplašena i pogubljena. Svjedokinja je ujutro na portalu vidjela da je momak poginuo, zbog čega je osjetila dužnost i odgovornost da se javi policiji. Tokom daljeg saslušanja, tužilac je svjedokinji, uz dopuštenje suda, prezentovao Zapisnik o njenom saslušanju broj od 27.12.2019. godine te je svjedokinja potvrdila da se na istom nalaze njeni potpisi, a zatim je tužilac svjedokinji predočio i dionjenog iskaza iz predmetnog zapisnika, u kojem dijelu je svjedokinja izjavila da se dana 20.12.2019. godine društvom nalazila u gradu, odnosno u ugostiteljskom objektu Sezam koji se nalazi na Tenisu, u kom objektu je svjedokinja srela svog rođaka H. A., sa kojim je svjedokinja sjedila izvjesno vrijeme, nakon čega je telefonom kontaktirala svog prijatelja H. M., sa kojim se dogovorila da se nađu kod zgrade Titanik na parking, a jer je bilo lijepo vrijeme, tako da je iza pola noći svjedokinja sa svojim rođakom A. otišla sa Tenisa do zgrade Titanik kako bi se našli sa M.. Svjedokinja je na glavnom pretresu potvrdila da je tako izjavila na zapisnik i da je navedeno tačno. Također, tužilac je svjedokinji predočio još jedan dio njene izjave iz pomenutog zapisnika, u kojem dijelu je svjedokinja izjavila da je u jednom trenutku vidjela farove vozila koje dolazi iz pravca Hotela Tuzla, pa se svjedokinja sklonila sa ulice u pravcu Gimnazije te je počela da vrišti govoreći da se ostali sklone sa ceste, nakon čega je svjedokinja čula udar te je pretrčala cestu u pravcu benzinske pumpe, a potom je sa A. i M. otišla kući. Svjedokinja je potvrdila da je ovaj dio njenog iskaza sa zapisnika također tačan. Tokom unakrsnog ispitivanja svjedokinje od strane branioca optuženog, svjedokinja je izjavila da zna da su momci iz vozila nasrnuli na A. i M., koji su pokušavali da izbjegnu sukob, ali se svjedokinja nije mogla sjetiti da li su A. i M. ostali na saobraćajnoj traci obračunavajući se sa drugom dvojicom momaka, niti se svjedokinja mogla sjetiti da su oni bili na magistrali u trenutku kada ih je svjedokinja upozoravala da se sklone.

Iz iskaza svjedoka H. A. datog na glavnom pretresu proizilazi da je svjedok predmetne večeri bio u gradu sa rođicom H. N. a potom su krenuli do benzinske pumpe Gazprom, prethodno se sastajući sa prijateljem M. kod Mercatora. Svjedok je izjavio da su, kada su krenuli ka benzinskoj pumpi, kod skretanja za Mercator naišli na automobil koji je ulazio u suprotan smjer, zbog čega su oni sa čuđenjem pogledali ka tom vozilu, dok se to vozilo zaustavilo te su iz vozila izašla dva momka, koji su potom potrčali prema svjedoku, N. i M. i počeli ih fizički napadati, ponašati se agresivno. Svjedok je istakao da se u tom trenutku fizički gurao, tukao, branio, a sljedeće čega se sjećao je da čuje vrisku, da ga rođica N. doziva, zbog čega je svjedok otišao prema njoj te su od straha krenuli u pravcu Gazproma, a potom dalje kući. Tokom daljeg saslušanja, tužilac je svjedokum uz dopuštenje suda, prezentovao Zapisnik o njegovom saslušanju od 27.12.2019. godine te je svjedok potvrdio da se na istom nalaze njegovi potpisi, a potom je tužilac svjedoku predočio i dio njegovog iskaza iz predmetnog zapisnika, u kojem dijelu je svjedok izjavio da je dana 21.12.2019. godine oko 02:00 sati išao pješke sa svojom rođicom H. N. i H.M. iz

pravca Interauta u pravcu tržnog centra Mercator, pa kada su došli do pješačkog prelaza koji se nalazio kod semafora u blizini ulazne garaže Mercatora, odnosno prilikom prelaska preko pješačkog prelaza, sa njihove desne strane je došlo vozilo i prošlo ispred njih, pa su svjedok, N. i M. bili začuđeni što to vozilo prolazi suprotnim smjerom, kada se to vozilo nauglo zaustavilo, dok su se svjedok, N. i M. nastavili kretati. Svjedok je na zapisniku dalje izjavio da su iz tog vozila izašle dvije muške osobe starosti oko 24-25 godine, od kojih je jedan bio niži od svjedoka, nosio je plavu duksericu ili jaknu, dok je drugi momak bio visine oko 180 centimetara i nosio je crnu jaknu, pa se jedan od njih obratio svjedoku i njegovom društvu riječima “Šta je, šta gledate?”, nakon čega su obojica krenuli prema njima te je lice u plavoj dukserici svjedoka udarilo nogom u grudi, dok je svjedok prilikom udarca uspio da rukama uhvati njegovu nogu te je to lice izgubilo ravnotežu i palo na tlo. Svjedok je na glavnom pretresu potvrdio da je tako izjavio na zapisnik i da je navedeno tačno, te je svjedok dodao i da su se nakon toga zaputili kući prema zgradi Murexa. Tokom unakrsnog ispitivanja svjedoka od strane branioca optuženog, svjedok je izjavio da je to lice koje je on uhvatio za nogu samo jednom palo na cestu tokom njihovog konflikta. Na dalji upit branioca, svjedok je kazao da se nalazio na magistrali u trenutku kada je naišlo vozilo, odnosno kada ga je njegova rodica upozoravala na dolazeće vozilo, ali svjedok nije vidio dolazak tog vozila jer je bio fokusiran na vlastitu odbranu od lica koja su nasrtala na njih. Svjedok tada nije bio svjestan da se desilo to što se desilo, odnosno svjedok nije vidio trenutak kontakta vozila i tog momka, već je svjedok sve to vidio na portalu. Na upit branioca, svjedok je rekao da se ne sjeća da li je do kontakta došlo dok je još trajao fizički obračun između njih i ta dva momka, to svjedok nije vidio ni čuo, jer se okrenuo kada ga je rodica N. zvala te je tada i otišao, a svjedok se nije okrenuo kada je napustio mjesto događaja. Osim navedenog, svjedok je istakao da je mjesto događaja napustio zbog fizičkog konflikta koji se dešavao, zbog tuče, svjedok je bio rastresen te je bez razmišljanja odlučio da napusti to mjesto, pri čemu svjedok nije čuo neki udar u tom trenutku.

Radi ekonomičnosti postupka, svjedok H. A. je, bez protivljenja tužioca, saslušan i kao svjedok odbrane, kojom prilikom je svjedok izjavio da je dan ili dva poslije predmetnog događaja samostalno pristupio u PU Tuzla, OKP Tuzla radi davanja iskaza, nakon čega je branilac optuženog svjedoku, uz dopuštenje suda, prezentovao Zapisnik o njegovom saslušanju od 27.12.2019. godine te je svjedok potvrdio da se na svim stranicama prezentovanog zapisnika nalaze njegovi potpisi. Na dalji upit branioca, svjedok je kazao da ne zna da je izjavu davao tek 6 dana nakon predmetnog događaja, a jer je u tom periodu bio pod velikim stresom, navodeći još da je razmišljao da li treba da se prijavi, a jer se plašio i da će neko protumačiti da je on doprinio tom događaju i smrti tog momka, iako se svjedok tada u suštini samo branio.

Iz iskaza svjedoka S. A. datog na glavnom pretresu proizilazi je svjedok sa društvom, u noći sa 20. na 21.12.2019. godine, sjedio u jednoj kući iznad benzinske pumpe Gazprom, koje prilike je svjedok u jednom trenutku sa I. krenuo do jedne radnje po cigare, a krenuli su vozilom svjedoka, kojim je svjedok i upravljao. Svjedok je izjavio da su tada došli do Mercator garaže, gdje su bila dvojica momaka i jedna djevojka, pa je svjedok ukazao da se nakon toga on udarao sa jednim od te dvojice momaka (H. A.), a I. sa drugim (H.M.), dok djevojka (H. N.) nije ništa uradila. S tim u vezi, svjedok je naveo da su pomenuti momci i djevojka išli putem te su nešto pokazivali rukama, zbog čega su svjedok i I. mislili da oni idu prema vozilu svjedoka, a kako bi ta dvojica momaka napali svjedoka i I., pa su se u tom trenutku svjedok i I.zaustavili

vozilom, izašli iz istog i prilikom izlaska su razmijenili par riječi sa tim momcima u smislu "Šta je bilo?", kada je između njih nastala tuča. U toku tuče, svjedok je sa ovim momkom završio na drugoj strani magistrale, do pumpe Gazprom, na saobraćajnici koja ide prema gore, dok je garaža bila ta paralela, a udarali su se u traci do razdjelnog ostrva i to u saobraćajnoj traci koja vodi u smjeru prema Prinčevoj džamiji, dok su I. i drugi momak ostali u traci koja ide prema Inter autu. Svjedok je kazao da je sa tim momkom razmijenio par udaraca, nakon čega je isti počeo naglo bježati od svjedoka, ali svjedoku nije bilo jasno zbog čega, pa se tada svjedok okrenuo na drugu saobraćajnicu i vidio da su svi pobjegli, nije bilo nikog, ni djevojke, ni momka koji se udarao sa svjedokom, niti tih što su bili autom, kojom prilikom je svjedok vidio samo I. kako leži blizu saobraćajnog znaka na trotoaru kod ulaza u garažu. Svjedok je istakao da je bio okrenut leđima dok se udarao, zbog čega svjedok nije vidio vozilo, dok je momak koji se tukao sa njim bio okrenut prema ostalima, tako da svjedok navodi da je isti morao vidjeti kad se desilo to sa I.. Nakon toga pozvali su hitnu i to je to. Na upit tužioca, svjedok je izjavio da nije mogao povezati šta se desilo, ali je isti prišao I. te vidio da mu je slomljena ključna kost, na koji način je svjedok povezao da je I. udarilo auto, jer I. takvu povredu nije mogao zadobiti od udaraca. Na licu mjesta nije bilo auta, svi su već otišli, tako da su na licu mjesta bili samo svjedok i I. koji se nalazio na tlu, a svjedok je tada uočio da se I. telefon nalazi par metara od njega, kao i da je na cesti bila maglenka od nekog auta, ali svjedok se nije sjećao da li je tu bila i neka cipela. Tu je naišla i jedna djevojka za koju svjedok misli da se zove F., a svjedok misli da su sa njom naišli i još neki prijatelji i prijateljice, pa su tada pozvali Hitnu, koja je došla i ubacila I. u sanitet, ali se svjedok nije mogao izjasniti da li je Hitna na licu mjesta i pregledala I.. Poslije je svjedok od prijatelja saznao da je I. preminuo. Svjedok je kazao da je povodom ovog događaja dao izjavu u policiji, pa je tužilac svjedoku, uz dopuštenje suda, prezentovao Zapisnik o njegovom saslušanju u prostorijama PU Tuzla od 21.12.2019. godine te je svjedok potvrdio da se na istom nalaze njegovi potpisi. Tužilac je svjedoku predočio i dio njegovog iskaza sa predmetnog zapisnika, u kojem dijelu je svjedok izjavio da je njegovo auto bilo kod crvene reklame kod semafora za izlaz iz platoa Mercatora, na kom mjestu su se on i I. počeli tući sa dvojicom momaka, a tako da se svjedok tukao sa momkom koji je bio viši od njega i spremniji, isti je imao frizuru na stranu, tamniju boju kose, dok je tu bila i djevojka koja je stajala po strani te je svjedok nije ni vidio od početka tuče, već je svjedok vidio samo tog momka sa kojim se tukao. Svjedok je u ovom dijelu iskaza također naveo da su tada obojica zadavali udarce jedan drugom, pa su tako tokom tuče došli na magistralu, gdje su bili u kolovoznoj traci uz Mercator, a potom su došli do razdjelnog ostrva koje dijeli dvije kolovozne trake. U momentu kada su svi bili na kolovoznoj traci (svjedok sa jednim momkom, te I. sa drugim momkom), svjedok je bio okrenut prema momku sa kojim se tukao, dok je I. bio iza svjedoka i tukao se sa drugim momkom. Svjedok je na glavnom pretresu potvrdio da je tako izjavio i da je navedeno tačno, ali da se nije mogao sjetiti svega na glavnom pretresu zbog proteka vremena. Tokom daljeg saslušanja, tužilac je svjedoku ponovo predočavao dijelove njegovog iskaza iz ranije pomenutog zapisnika, pa je tako svjedok na isti izjavio da je čuo tup udarac, kao i da se okrenuo prema Mercatoru te da je u dijelu kolovoza/trotoara prema Mercatoru vidio da nema I. dok je svjedoku nepoznato vozilo pobjeglo od njih prema raskršću kod Inter auta. Svjedok je na glavnom pretresu izjavio da potvrđuje ono što je naveo na zapisniku iz istrage, ali ističe da sigurno nije vidio to vozilo, već je svjedok pretpostavio da su povrede kod I. nastale od udarca automobilom, jer iste nisu mogle nastati od udaraca tokom tuče. Dalje je svjedok na zapisnik u istrazi izjavio, a što mu je predočeno na glavnom

pretresu od strane tužioca, da se svjedok kritične prilike vratio na mjesto događaja, gdje je vidio I. da leži na trotoaru, pri čemu je jedna I. cipela bila na magistrali, a druga na travnjaku, te je svjedok tada shvatio da je I. udarilo auto. Svjedok je na glavnom pretresu potvrdio da je predočeno izjavio te da je isto tačno, a istakao je i da mu je bio veliki šok kada je vidio I. na podu, zbog čega više nije ništa vidio, već samo zna da je došla pomenuta djevojka te da su nazvali Hitnu. Tokom unakrsnog ispitivanja svjedoka od strane branioca optuženog, svjedok je rekao da ne zna da li je I. bio u srednjoj traci kolovozne trake kod Mercatora prilikom tog sukoba, a jer je svjedok bio okrenut leđima. Naposljetku, svjedok je kazao da se pomenuta dva momka, sa kojim su svjedok i I. imali sukob, niti u jednom trenutku nisu vratili na mjesto događaja.

Iz iskaza svjedokinje B. S. datog na glavnom pretresu proizilazi da je svjedokinju 21.12.2019. godine probudilo zvonilo na vratima, pa je svjedokinja ustala i vidjela da su na vratima njen sin S. D. i njegov kum Đ. M.. Svjedokinja je izjavila da su oni ušli u kuću vidno uznemireni, kojom prilikom je D. plakao, a na pitanje svjedokinje šta je bilo, rekli su joj da su imali saobraćajnu nesreću, da je A. vozio te da su udarili nekog momka kojeg ne poznaju, ali se A. nije zaustavio kad se to desilo, već su se udaljili sa lica mjesta. Tada ih je svjedokinja pitala da li znaju da li je dečko podlegao, zašto se nisu zaustavili i ukazali pomoć unesrećenom, na što je D. odgovorio da je A. pobjegao sa lica mjesta jer je tada bio na uslovnoj, a svjedokinja je potom pitala da li su obavijestili policiju, da li znaju za to, a oni su rekli da nisu. Svjedokinja je tada rekla da moraju odmah ići u policiju da se to prijavi, jer neprijavlivanjem ne dobijaju ništa, nakon čega su svjedokinja, D. i M. otišli u policiju i prijavili događaj. Na upit tužioca, svjedokinja je kazala da se ne može sjetiti u koliko sati su otišli u policiju, što je možda bilo pred zoru, jer je svjedokinja te noći legla oko 23:00 sati, pa su je D. i M. probudili. Svjedokinja je istakla da u policiji nije bilo nikog od drugih učesnika kada su oni došli, već je D. bio taj koji je prvi prijavio događaj, a svjedokinji nije ni bilo poznato kada se A. prijavio policiji. Kako svjedokinja nije bila sa D. i ostalima zajedno tu večer, ista se na upite tužioca nije ni mogla izjasniti o tome kako je došlo do toga da A. vozi automobil njenog sina, niti o tome da li su A. D. ili E. predmetne večeri konzumirali narkotička sredstva, a svjedokinja nije znala ni da li je njenom sinu D. uzimana krv na analizu. Svjedokinja je navela da u tom momentu nije primijetila da li je D. bio pod dejstvom alkohola, niti je ista tada o tome razmišljala, a jer je svjedokinji tada bilo bitno da odu u policiju kako bi prijavili događaj, pa je, s tim u vezi, svjeda upit tužioca kazala da se ne može izjasniti da li njen sin pije alkohol van kuće, kada ona nije prisutna, premda je svjedokinja izjavila da joj je D. rekao da su te večeri svi koji su bili u njegovom društvu konzumirali alkohol, a jer su bili u večernjem izlasku. Osim toga, svjedokinja je rekla da joj je D. prenio da su alkohol konzumirali i on i A., iz kog razloga je A. vozio D. automobil, a pošto je A. otac policajac, tako da ima poznanstva, pa je zbog toga A. vozio taj automobil te večeri, kako bi lakše prolazili kontrole na ulici, ali se svjedokinja nije mogla izjasniti na pitanje tužioca o tome da li A. ima neka poznanstva i na drugim mjestima, pri čemu je svjedokinja istakla da ne može pričati o A. privatnom životu, jer ga i ne poznaje. Također, svjedokinja je na upit tužioca izjavila da nije obraćala pažnju na to da li je D. te večeri komunicirao sa nekim putem poruka na telefonu. Naposljetku, svjedokinja je na upit branioca optuženog tokom unakrsnog ispitivanja izjavila da je sve ovo što je izjavila saznala od svog sina D. odnosno ista je istakla da nema neposrednih saznanja o ovome o čemu je svjedočila.

Iz iskaza svjedoka H.M. datog na glavnom pretresu proizilazi da je svjedok predmetne večeri (sa 20. na 21.12.2019. godine) bio u stanu prijateljice u Titanic zgradi, kada se svjedok u međuvremenu čuo sa prijateljicom N., koja ga je pozvala da izađu napolje. Svjedok je izjavio da se sa imenovanom našao na parkingu kod Mercatora, a sa N. je bio i njen rođak, kojeg svjedok nije poznao od ranije, već ga je tada upoznao. Nakon što su se našli na navedenoj lokaciji, krenuli su do benzinske pumpe kako bi sebi nešto kupili, tako da su od ulaza u garažu Mercatora krenuli da pređu cestu prema gimnaziji na pješakom, kada su primijetili da im prilazi vozilo sa desne strane, u suprotnom smjeru, gdje je izlaz na magistralu, odnosno uključenje na magistralu na lijevu stranu, tako da je to vozilo išlo stranom gdje se izlazi na magistralu. Svjedok je istakao da oni nisu očekivali vozilo sa te strane, tako da nisu ni gledali na tu stranu, pa su se uplašili kada su vidjeli vozilo, zbog čega su stali i reagovali uzviknuvši nešto u smislu "Eee", nakon čega su nastavili svojim putem. Iako su svjedok, N. i njen rođak nastavili hodati, pomenuto putničko vozilo se zaustavilo te su iz istog izašla dva momka – vozač i suvozač, koji su odmah uzviknuli "Šta je bilo, je li to problem neki", zbog čega je svjedok zastao sa svojim društvom te je svjedok tada rekao „Nije problem momci nikakav, samo smo se prepali jer vas nismo očekivali s ove strane s autom“. Tada je jedan od te dvojice momaka N. rođaku rekao nešto u smislu „Šta ti gledaš, šta se smiješ“ te su se oba momka zatrčala na N. rođaka, zbog čega su svjedok, N. i njen rođak bili u šoku, jer nisu bili problematični, odnosno ne dolaze u takve situacije niti sa istim imaju iskustva. Svjedok je sa N. stajao i posmatrao šta se dešava, dok su ta dva momka nasrnula na N. rođaka, ali, kako to svjedok navodi, tu nije bilo nekih opasnijih, konkretnijih udaraca, već je više bilo neko čampanje. Na dalji upit tužioca, svjedok je pojasnio da su oni tu prešli cestu, nalazili su se na trotoaru kod ograde, odnosno ulaza u dvorište gimnazije, pa je tako svjedok sa N. stajao malo udaljen od njenog rođaka i te dvojice momaka, na nekih 5-10 metara, kojom prilikom svjedok nije htio da ulazi u tu tuču, a jer se N. rođak dobro nosio sa tim momcima i tu nije bilo nekih opasnijih udaraca. N. rođak i ti momci su bili okrenuti prema Domu penzionera te svjedok misli da su se oni pomjerali tokom tučnjave, odnosno naveo je da misli da su počeli izlaziti na magistrali, pa su se tako malo nalazili na pješačkom, a malo na magistrali, obzirom da su se gurali i čampali. Nadalje, svjedok je izjavio da se jedan od te dvojice momaka odjednom zatrčao prema svjedoku, pa se svjedok još više uplašio te se skoncentrisao samo na odbranu, tako da je taj momak počeo svjedoka udarati rukama, ali se svjedok uglavnom uspijevao odbraniti od udaraca, s tim da je primio pokoji udarac, a jer su ga rebra boljela nekoliko dana, ali to nije bilo ništa strašno. Svjedok je istakao da tom momku nije uzvraćao niti jedan udarac, a jer ne voli tuče te nije htio da dođe do još većeg problema, pa se više skoncentrisao na odbranu i na blokiranje udaraca, ali je taj momak tokom tuče sa svjedokom odjednom zastao i otrčao do svog vozila koje je prethodno parkirao prema ulazu u garažu, nakon čega se isti ponovo vraćao, za koje vrijeme se svjedok nalazio na pješačkom ili na magistrali, gdje je svjedok bio nekih 10-15 sekundi, odnosno za vrijeme koje je momku bilo potrebno da ode do auta i da se vrati do svjedoka trčećim korakom, a svjedok se tada počeo i udaljavati. Dalje je svjedok rekao da je, kada je taj momak krenuo da trči nazad prema njemu/njima, proletilo auto, pojavilo se iznenada, te je svjedok čuo zvuk udarca, a auto je prošlo, s tim da je isto udarilo momka koji je otišao do svog auta i vraćao se prema svjedoku. Kada je auto prošlo, koje auto se nije zaustavilo na licu mjesta, svjedok je ugledao tijelo na trotoaru kod gimnazije, kod znaka, a svjedoku je to sve bilo prebrzo u glavi, pa nije mogao procijeniti koliko brzo se kretalo to vozilo. Svjedok je istakao da je bio u šoku, strahu i nevjerici kada je ugledao tijelo na trotoaru, pa je N. i njenom rođaku

samo rekao “Bježimo”, svjedok nije znao šta da poduzmu, ali je smatrao da mogu zaraditi još veći problem kada bi tu ostali, pa su oni zbog tog šoka i otišli sa lica mjesta, odnosno otišli su svojim kućama, a nakon toga su odlučili sami da se jave u MUP te su bili pozvani da daju izjave, pa je tako svjedok dva puta dao izjavu u policiji. Tokom daljeg saslušanja, tužilac je svjedoku, uz dopuštenje suda, prezentovao Zapisnik o njegovom saslušanju broj od 27.12.2019. godine, sačinjen kod PU Tuzla, te je svjedok potvrdio da se na istom nalaze njegovi potpisi, a potom je tužilac svjedoku predočio i dio njegovog iskaza iz pomenutog zapisnika, u kojem dijelu je svjedok izjavio da je u jednom trenutku začuo jak udarac te je vidio da neko auto odlazi u pravcu Doma penzionera, a vidio je i da neko tijelo leži na trotoaru. Svjedok je na glavnom pretresu potvrdio da je tako izjavio na zapisnik iz istrage te da je navedeno tačno, kazavši da je tada bio svježijeg pamćenja, ali je istakao, što je svjedok ponovio i tokom unakrsnog ispitivanja, da se ni tada nije dobro sjećao jer je bio u velikom šoku. Osim navedenog, svjedok je tokom unakrsnog ispitivanja od strane branioca optuženog kazao još i da oštećeni nije došao u njegovu neposrednu blizinu kada je došlo do udarca autom, već svjedok ostaje kod opisane situacije, da se oštećeni trčeći vraćao prema svjedoku nakon što je otišao do svog vozila. Na dodatna pitanja tužioca, svjedok je odgovorio da je kritične prilike najprije bio u šoku zbog iznenadnog sukoba sa pomenutim momcima, a potom je bio u šoku zbog udarca automobilom, što je bilo najgore od svega.

Iz iskaza svjedoka Đ. M. datog na glavnom pretresu proizilazi da je predmetne večeri svjedoka pozvao njegov kum i prijatelj S. D., sa kojim se svjedok svakako trebao sresti te večeri, ali su svjedoka pozvali na lokaciju Ši selo, gdje su bili S. D., M. A. i P., a sa njima je bilo i to vozilo. Svjedok je izjavio da je, kada je došao tu, vidio to vozilo i krv na njemu, u kojem dijelu vozila je udarila glava, pa je svjedok kratko popričao sa imenovanima, a sve je to kod svjedoka prouzrokovalo šok i nevjericu. Tada je svjedok imenovanim rekao da su napravili grešku, da nema šanse da čovjek preživi, a potom je uslijedila klasična priča u smislu “Nisam, jesam, šta ću, kako ću”, nakon čega je svjedok pomenuta lica spustio do Male pijace, skretanje prema Gradini, gdje su se i rastali, a svjedok je sa S. D. otišao njegovoj kući, dok svjedok više nije imao kontakt sa preostalom dvojicom (A. i P.). Na upit tužioca, svjedok je izjavio da je to vozilo bilo vlasništvo S. D. a svjedoku je najviše zapalo za oko to da je bilo udubljenje sa suvozačeve strane gdje je šoferšajbna, odnosno stub, koje udubljenje je, prema izjavi svjedoka, odgovaralo obliku glave te je svjedoku izgledalo kao da je tu glava ulegla. Također, svjedok je rekao da je po struci medicinski tehničar, pa iako isti nikada nije vidio likvor, on je primijetio da je na opisanom mjestu bilo neke mase, što je svjedoka, po teoriji iz škole, asociralo na sluz koja potiče iz glave. Sama šoferšajbna je bila napuknuta, a najviše oštećenja je bilo upravo na strani suvozača, kazao je svjedok. Dalje je svjedok rekao da su mu, najprije D., a zatim i P prenijeli da je tim vozilom upravljao optuženi A., a kada je u pitanju datum dešavanja predmetnog događaja, svjedok je rekao da je to bilo nekad pred Božić, kada je svjedok došao u BiH na godišnji odmor. Tokom daljeg saslušanja, tužilac je svjedoku, uz dopuštenje suda, prezentovao Zapisnik o njegovom saslušanju od 27.12.2019. godine, sačinjen u prostorijama PU Tuzla, OKP Tuzla, te je svjedok potvrdio da se na istom nalaze njegovi potpisi, a potom je tužilac svjedoku predočio dio njegovog iskaza iz predmetnog zapisnika, u kojem dijelu je svjedok izjavio da je dana 21.12.2019. godine u ranim jutarnjim satima poslao poruku svom kumu S. D. putem Instagram aplikacije, a jer su se prethodnu noć trebali vidjeti u lokalnu Sezam Tenis, ali D. nije došao, zbog čega mu se svjedok javio da vidi gdje je, nakon čega je D. putem

Instagrama nazvao svjedoka te mu rekao “Kume u govornima sam ne mogu pričati”. Svjedok je na glavnom pretresu potvrdio da je tako izjavio na zapisnik u istrazi i da je navedeno tačno. Također, svjedok je istakao da je pitao prethodno imenovane zbog čega se nisu zaustavili na mjestu nezgode, a oni su mu na to otprilike odgovarali sa „Jao, bilo je šta je bilo, bježi“. Svjedok je naveo da misli da oni nisu bili svjesni te sile, da nisu bili svjesni da su nekoga ubili, a sigurno zbog straha i šoka koji su osjećali, prema mišljenju svjedoka, zbog čega su i pobjegli sa lica mjesta. Svjedok je također D. pitao zašto nije povukao ručnu, na što mu je D. odgovorio „Da sam povukao ručnu na toj brzini, svi bi poginuli“. Na upite branioca optuženog tokom unakrsnog ispitivanja, svjedok je odgovorio da ne može sa sigurnošću tvrditi od kojeg dijela tijela su nastala oštećenja na predmetnom vozilu, a jer svjedok nije vještak, ali je svjedok istakao da su sva tri lica (D., A. i P.) kritične prilike bili u šoku.

Iz iskaza svjedoka P. E. datog na glavnom pretresu proizilazi da je svjedok predmetne večeri (sa 20. na 21.12.2019. godine) sa M. A. i S.D. bio u kafiću Čarli, gdje su sa njima bili još neki ljudi, a u kojem kafiću je svjedok u to vrijeme i radio. Svjedok je izjavio da mu je smjena bila pred kraj, pa su odlučili da idu na Tenis da popiju nešto, a prije nego što su krenuli na Tenis, svjedok i D. su pili jednu flašu vina, dok A. nije ništa pio jer se taj dan nije osjećao dobro. Tada je svjedok naručio taksi kako bi otišao kući da se presvuče, a dogovorili su se da D. i A. zauzmu jedno mjesto na Tenisu, nakon čega bi došli po svjedoka. Svjedok je istakao da su njih dvojica došli po njena na adresu, na kojoj adresi je svjedok tada živio, nakon čega su krenuli autom te su se kretali od benzinske pumpe Hifa prema Mercatoru. Vozilo je bilo Golf 5, crne boje, vlasništvo S. D. a oni su se složili da bi trebao voziti neko ko tu noć nije pio alkohol, tako da je vozio A., D. je bio suvozač, a svjedok je sjedio pozadi na desnoj strani. Dalje je svjedok kazao da su se kretali od Hife prema Mercatoru te je svjedok u jednom trenutku izvadio mobilni uređaj kako bi napisao poruku svojoj supruzi, a kada su bili kod autobusnog stajališta, svjedok je podigao glavu i pogledao ispred sebe, kada je vidio da su se kretali brzinom od oko 60 km/h. Svjedok je istakao da su se kretali srednjom saobraćajnom trakom desne kolovozne trake, da je bilo zeleno svjetlo na semaforu, kojom prilikom se grupa ljudi udarala na pješačkom prelazu, pa se svjedok sjeća da je uslijedio udar te je svjedok vidio siluetu koja je pala sa desne strane, što je svjedoku bio potpuni šok, pa se samo sjeća da su potom već bili autom na Ilinčici ili tu negdje. Prema vlastitom sjećanju, svjedok tada nije ništa rekao, već su se oni dalje kretali do Ši sela preko Ilinčice, ali svjedok ne zna zašto su išli tom dionicom. Svjedok je izjavio da su ostavili auto u Ši selu kod njegove kuće, što je bio prijedlog svjedoka, nakon čega su pješke sišli do benzinske pumpe Gazprom da bi vidjeli šta se dalje dešavalo, pa su te prilike uočili da je stiglo dosta policije, u kom trenutku su oni odlučili da je najbolje da svako ode svojoj kući, a svjedok je tada odmah roditeljima saopštio šta se desilo. Na upit tužioca, svjedok je odgovorio da, kad su vidjeli policiju, niko nije predložio da se prijave policiji, jer su tada bili u šoku, već je M., kum S. D., kao najstariji, predložio da oni odu kući i da se prijave policiji, pa je tako D. nakon sat vremena otišao u policiju i prijavio sve, dok je otac svjedoka nazvao policiju u jutarnjim satima te noći i također prijavio sve, odnosno prijavio je da se desila nezgoda i da je svjedok učestvovao u istoj, nakon čega je policija došla do kuće svjedoka. Svjedok je kazao da je svom ocu rekao ko je vozio to auto, ali se svjedok nije sjećao da li je to njegov otac rekao i policiji. Potom je, kako je to svjedok naveo, policija izvršila alkotestiranje S. D. i svjedoka, a tako što je do kuće svjedoka došla patrola koja je trebala preuzeti svjedoka, koju patrolu je pratila druga patrola u kojoj se nalazio i D., pa su oni tako njih prvo alkotestirali, nakon čega su ih uputili u

stanicu da daju izjavu. Kada su u pitanju rezultati alkotesta, svjedok je rekao da je izmjerena vrijednost od 0,00 promila, a samo alkotestiranje je rađeno 2,5 do 3 sata nakon nesreće, pa je tada tužilac svjedoku, uz dopuštenje suda, prezentovao rezultat njegovog alkotesta te je svjedok potvrdio da se na istom nalazi njegov potpis, ali se svjedok na upit tužioca zbog proteka vremena nije mogao sjetiti da li je alkotestiranje vršeno u 06:23 sati, kako je to i navedeno na alkotestu. Svjedok je naveo da je od njega uzet i uzorak krvi, ali se svjedok nije mogao sjetiti radi koje analize, niti je svjedoku neko saopštio rezultate te analize krvi, a svjedok također nije znao ni da li je A..... u to vrijeme bio u stanici ili ambulanti. Tokom daljeg saslušanja, tužilac je svjedoku, uz dopuštenje suda, prezentovao Zapisnik o njegovom saslušanju od 21.12.2019. godine, sačinjen u prostorijama PU Tuzla, OKP, te je svjedok potvrdio da se na istom nalaze njegovi potpisi, a potom je tužilac svjedoku predočio i dio njegovog iskaza iz predmetnom zapisnika, u kojem dijelu je svjedok izjavio da je A. vozio svojom lijevom trakom u momentu dok su prilazili pomenutim licima, pa je svjedok na glavnom pretresu istakao da je tako izjavio zbog toga što desna traka vodi prema tržnom centru Mercator i ista se u saobraćaju ne računa kao traka, jer ista ne omogućava nastavak kretanja, a ako bi se gledalo bukvalno, to jeste bila srednja traka, kako je prethodno i naveo, koja se tretira kao prva lijeva traka. Dalje je tužilac svjedoku predočio još jedan dio iskaza iz pomenutog zapisnika, u kojem dijelu je svjedok izjavio da je tačno ispod semafora kod TC Mercator, nekih 200 metara prije pomenutih lica, neko upozorio na ta lica. Izjašnjavajući se o navedenom, svjedok je na glavnom pretresu istakao da se ne sjeća ko je od prisutnih upozorio na prisustvo lica na saobraćajnici, a kada je u pitanju semafor, svjedok je kazao da ga tada prilikom davanja iskaza nije niko pitao koje je svjetlo bilo na semaforu, niti je to svjedok spominjao zbog šoka u kojem se nalazio, ali je svjedok istakao, kako je to i prethodno rekao na glavnom pretresu, da je u pitanju bilo zeleno svjetlo na semaforu, a što svjedok zna jer tu živi, pa kada je zeleno svjetlo upaljeno kod Hotela Tuzla, kao što je njima bilo predmetne prilike, onda je crveno svjetlo na semaforu niže kod Mercatora, pa je potreban određen broj sekundi pri kretanju nekom brzinom od 30 do 40 km/h da se upali zeleno svjetlo na tom drugom semaforu. Kako su se oni kritične prilike nalazili ispod novog mosta na Južnoj magistrali, gdje se pri tome čisto moglo vidjeti zeleno svjetlo na oba semafora, te kako su se kretali brzinom od oko 60 km/h, oni su mogli proći na zelenom svjetlu na oba semafora, što su i učinili, izjavio je svjedok. Zatim je tužilac svjedoku ponovno predočio pojedine dijelove njegovog iskaza datog na zapisnik u istrazi, u kojim dijelovima je svjedok izjavio da su bili kod bloka B3 Stupine kada se upalio semafor, kao i da su prošli raskršnicu od Hotela Tuzla, kada je A.rekao “Vidi udaraju se momci” pokazujući u pravcu Mercatora, pa je tada svjedok pogledao iz vozila i vidio da je pravo, na pola ceste, bila grupa od 10-15 ljudi – momaka i djevojaka koji su se tukli. Svjedok je na isti zapisnik izjavio da su sva trojica (svjedok, A.i D.) veoma jasno vidjeli tu skupinu ljudi na kolovozu ispred njih, a jer im je to rekao vozač vozila A. nakon što su prošli raskršnicu kod Hotela Tuzla, kojom prilikom se A. sve vrijeme kretao lijevom saobraćajnom trakom desne kolovozne trake, gledajući prema TC Mercator. U iskazu svjedoka iz istrage se također navodi da su D. i svjedok zapomagali te govorili A.da se zaustavi jer je udario čovjeka, pa su možda mogli i pomoći istom ili ga odvesti ljekaru, ali se A. na to oglušio te je nakon nezgode dao pun gas, ništa ne govoreći, a vozeći veoma brzo, nakon čega je skrenuo u naselju Kula, a zatim pored Orašja i Ilinčice sišao do kuće svjedoka, koja se nalazi kod..... Izjašnjavajući se o predočenim dijelovima svog iskaza, svjedok je na glavnom pretresu istakao da ne zna ko je u vozilu kritične prilike ukazao na ljude na cesti, ali se svjedok sjeća da je sve to

vidio kada je podigao glavu, nakon čega je nastavio tipkati na telefon. Također, svjedok je rekao da je čitavu izjavu iz istrage dao u stanju šoka, da se ne može sjetiti svih pojedinosti, ali da je tačno sve to što je rekao na zapisnik iz istrage, jer se tada bolje sjećao, a i pročitan mu je zapisnik nakon davanja izjave u istrazi te se svjedok sa svime saglasio. Nadalje, tužilac je svjedoku ponovno predočio dio njegovog iskaza sa zapisnika iz istrage, u kojem dijelu je svjedok izjavio da se D. sa A. vratio negdje oko 23:10 sati, kada je svjedok njih dvojicu ostavio u lokalu dok je svjedok taxijem otišao svojoj kući da se presvuče oko 00:15 sati, a zatim su oko 02:15 sati kući svjedoka došli D. i A., i to D. Golfom koji je vozio A. Vezano za predočenu izjavu, tužilac je svjedoka pitao da li je u to vrijeme A. pio alkohol, na što je svjedok odgovorio da je A. odbio piti alkohol tu noć sve dok je svjedok bio prisutan, ali svjedok ne može govoriti o tome šta se dešavalo nakon njegovog odlaska jer svjedok nije bio prisutan. Svjedok je istakao da je neposredno nakon događaja komunicirao sa svojom suprugom na kameri te je sjedio sa svojim roditeljima i očekivao šta će se dalje desiti, a jer svjedok nikada ranije nije bio u takvoj situaciji te svjedok nije znao da li je on kriv za nešto, pa tako svjedok u tom vremenu nije imao telefonsku komunikaciju sa A., niti svjedok zna kada je došlo do toga da policija privede A.. U tom vremenskom periodu je svjedoku zvonio telefon, zvao ga je neki broj, ali se svjedok nije htio javiti, niti se svjedok mogao sjetiti drugih poziva, premda je istakao da je nakon razgovora sa suprugom samo nazvao svog brata da ga obavijesti o svemu, a brat je u telefonu svjedoka možda bio memorisan pod imenom Buraz, Brat, B. ili G.. Na dalji upit tužioca, svjedok je rekao da mu je na samom ulasku u MUP oduzet mobilni telefon, koji telefon je svjedok otključao kako bi policajci sve provjerili i slikali, pa je isti i vraćen svjedoku kada je svjedok završio sa davanjem izjave. Tužilac je svjedoku potom ponovno predočio dio njegovog iskaza iz istrage, u kojem dijelu je svjedok izjavio da je, za vrijeme dok su se kretali od kuće svjedoka prema M. kući, A. tražio savjet, ali je M. samo govorio da se ode u policiju, pa kad su došli ispred M. zgrade, A. i svjedok su izašli iz vozila, pri čemu je svjedoka čekao taxi, a A. je otišao pješke prekoputa svojoj kući, dok su M. i D. otišli negdje, ali svjedok nije znao gdje, jer se nisu dalje čuli. Kada je svjedok došao kući, A. ga je stalno zvao sa broja, a svjedoka je također zvao i A. otac, M. A., sa broja....., ali se svjedok nikome nije javljao. Svjedok je na glavnom pretresu potvrdio da je tako izjavio i da je to tačno, te je rekao da se sjeća da je A. broj završavao sa '...', a svjedok je još potvrdio i da je njegov broj u to vrijeme bio..... Također, tužilac je svjedoku predočio sadržaj fotografisane poruke sa njegovog telefona "Sine morate nešto poduzeti, auto ne smije više biti na avliji otac mi sere", pa je svjedok potvrdio da je poslao tu poruku, a nedugo nakon toga je njegov otac odlučio nazvati policiju. Osim navedenog, tužilac je u konačnici svjedoku predočio još jedan dio iskaza svjedoka iz istrage, u kojem dijelu je svjedok izjavio da je probudio svoje roditelje i brata te im je rekao sve, a svjedok je i više puta zvao S. da ode u MUP, što bi uradio i svjedok, nakon čega je svjedok zvao i A. da ode u MUP, ali se A. više nije javljao. Nakon toga je svjedok sa roditeljima krenuo u policiju, a kad je D. došao sa policijom, onda su svi otišli zajedno u policiju. Svjedok je u ovom dijelu iskaza također naveo da su na njegovom mobitelu registrovani pozivi i poruke između gore navedenih, te je istakao da odgovorno tvrdi da je A. izbjegavao svoju odgovornost tako što je bježao, a jer je svjedok čuo da A. ima uvjetnu osudu te da je skoro izašao iz zatvora. Svjedok je na glavnom pretresu ponovio da potvrđuje sve što je izjavio na zapisnik u istrazi, a naveo je da se sjeća da je nakon kritičnog događaja milion puta zvao A. i D. da odu u policiju i da se sve to završi, ali mu se niko nije javljao. Svjedok je istakao da je istina da A. nije htio preuzeti odgovornost, ali je svjedok dodao da oni tada nisu ništa

namjerno uradili. Naposljetku, svjedok je na upit branioca optuženog tokom unakrsnog ispitivanja izjavio da je njegov samostalan zaključak da je A.izbjegavao odgovornost, pri čemu, koliko se svjedok sjeća, A.od njega nije ništa tražio.

Iz iskaza vještaka saobraćajne struke Dž. E.datog na glavnom pretresu proizilazi da je vještak Naredbom Kantonalnog tužilaštva brojod 07.01.2020. godine određen za vještaka u pogledu saobraćajne nezgode koja se dogodila dana 21.12.2019. godine. Vještak je izjavio da je proučavanjem dokumentacije iz spisa i to zapisnika o uviđaju, skice i fotodokumentacije lica mjesta, fotodokumentacije krim. tehničkog pregleda vozila marke Golf registarskih oznakate uvidom u ostalu dokumentaciju iz spisa, dao nalaz i mišljenje u ovoj predmetnoj saobraćajnoj nezgodi. Vještak je tokom izrade nalaza i mišljenja prvo sagledao opće podatke o nastaloj predmetnoj saobraćajnoj nezgodi, a zatim je isti pristupio izradi nalaza gdje je detaljno analizirao oštećenja na vozilu Golf koja su navedena u ovoj saobraćajnoj nezgodi, koja oštećenja je vještak detaljno opisao u tački 21 nalaza. Zatim, kako to vještak sam navodi, isti je sagledao i izvršio uvid u povrede pješaka S. I. i napravio uporednu analizu nastalih povreda koje je konstatovao vještak sudske medicine sa oštećenjima na vozilu Golf koja su nastala u ovoj saobraćajnoj nezgodi. Vještak je istakao da uporednom analizom primarnih i sekundarnih oštećenjima na vozilu golf sa primarnim i sekundarnim povredama pješaka nalazi: 1. Da je za vrijeme sudara u primarni kontakt došla lijeva bočna strana tijela uspravnog pješaka koji istrčava na kolovoz u putanji vozila, u dijelu nogu pješaka koje su u trenutku naleta bile u raskoraku sa prednjim desnim dijelom vozila Golf (desni dio prednjeg branika do desnog dijela prednjih registarskih tablica, širina desnog fara i dijelu desnog fara); 2. Da je bilo poprečnog pomaka sekundarne u odnosu na primarna oštećenja na vozilu Golf, što je u saglasnosti sa potrcavanjem pješaka na kolovoz za vrijeme sudara sa desne na lijevu stranu posmatrano u pravcu kretanja vozila; 3. Vještak je našao da je pješak zahvaćen primarno procijenjeno desnom čeonom širinom vozila Golf najviše 0,5m u kompletan donji dio širine tijela pješaka okrenutog lijevom bočnom stranom u smjeru kretanja vozila Golf, što je u saglasnosti sa djelimično čeonim ulaznim sudarom vozila i pješaka. Također, vještak je konstatovao da kod djelimičnog čeonog ulaznog sudara vozila Golf i pješaka, pješak dolazi do vozila sa desne bočne strane. Nakon primarnog kontakta, a zbog brzine i pravca kretanja pješaka, tijelo pješaka se rotira oko uzdužne ose uz bok vozila pri čemu nastaju oštećenja na bočnoj strani vozila u predjelu prednjeg desnog blatobrana i poklopca motora. Naime, tijelo pješaka nakon primarnog kontakta dobiva od vozila tzv. obodnu brzinu rotacije koja može biti gotovo jednaka naletnoj brzini vozila, pa se usljed toga udarom utiskuje u bok vozila na mjestima gdje se nađu oštećenja. Istovremeno, kao posljedica inercije ranijeg kretanja pješaka, gornji dio tijela pješaka naginje se preko blatobrana na poklopac motora i u nastavku tog kretanja dolazi do kontakta tijela sa nosačem okvira i desnim dijelom prednjeg vjetrobranskog stakla. Posljedica ovakvih djelimično čeonih ulaznih naleta na pješaka je i daljina odbačaja pješaka koja je znatno manja nego kod čeonih naleta, pa se tijelo pješaka, kao što je u konkretnom slučaju, poslije nezgode našlo odbačeno naprijed u pravcu kretanja vozila i desno bočno sa one strane vozila odakle se pješak prije sudara kretao prema vozilu, kazao je vještak. Poslije ove detaljne uporedne analize, vještak je izvršio detaljnu analizu lica mjesta nastanka saobraćajne nezgode i tragova koji su nastali kao posljedica ove predmetne nezgode, a zatim je utvrdio mjesto sudara, sudarni položaj i brzinu sudara vozila Golf i pješaka, a poslije toga je vještak na osnovu određenog mjesta sudara i brzine sudara utvrdio način kretanja i brzinu kretanja vozila Golf i pješaka prije nastanka ove saobraćajne nezgode, te je vještak na kraju sačinio

vremensku prostornu analizu nastanka ove saobraćajne nezgode koja ukazuje vremenski i prostorno na trenutak nastanka opasne situacije u ovoj nezgodi. Naposljetku, vještak je dao mišljenje u kojem stoji sljedeće: Mjesto sudara vozila Golf i pješaka po širini kolovoza dogodilo se u srednjoj saobraćajnoj traci desne kolovozne trake udaljeno najviše 4,8m lijevo od desne ivice kolovozne trake, odnosno 5,7m desno od lijeve ivice desne kolovozne trake, a po dužini kolovoza najmanje 2m prije traga označenog pozicijom broj 2 koji predstavlja trag crveno-smeđe boje koji svojim izgledom asocira na krv i dio tijela, odnosno poslije pješačkog prijelaza, a najkasnije u visini završetka razdjelnog ostrva između dvije kolovozne trake, sve to posmatrano iz pravca Ši sela u pravcu Doma penzionera. Brzina vozila Golf za vrijeme sudara sa pješakom iznosila je najmanje 65km/h, dok je brzina pješaka za vrijeme sudara iznosila najmanje 8,8km/h, pri čemu je vještak već obrazložio primarni odnosno sudarni položaj vozila i pješaka. Prije nastanka saobraćajne nezgode vozač vozila Golf se kretao vozilom srednjom saobraćajnom trakom desne kolovozne trake iz pravca Ši sela u pravcu Doma penzionera, ulazeći tako vozilom bez zaustavljanja ispred raskrsnice na kojoj je za vrijeme nastanka nezgode saobraćaj bio regulisan svjetlosnim saobraćajnim znacima – semaforima za vozila i pješake. Prije sudara sa pješakom izostala je bilo kakva reakcija vozača na kočenje ili izmicanje, pa vještak nalazi da je brzina vozila Golf prije sudara sa pješakom bila jednaka brzini sudara i iznosila je najmanje 65km/h. Prije nastanka saobraćajne nezgode pješak je u raskrsnici prelazio kolovoz desne kolovozne trake poslije obilježenog pješačkog prelaza sa desne na lijevu stranu, posmatrano u pravcu kretanja vozila Golf, brzinom potičavanja za starosnu dob pješaka oko 22 godine, koja brzina iznosi najmanje 8,8km/h. Da bi vozač vozila Golf intenzivnim kočenjem brzinom vozila 65km/h zaustavio vozilo na suhom asfaltnom kolovozu potreban je zaustavni put od 41,1 m, odnosno vrijeme zaustavljanja od 3,6 sekundi. Za određeno mjesto sudara i sudarni položaj vozila Golf i pješaka, vještak nalazi da je pješak od desne ivice kolovoza desne kolovozne trake do mjesta naleta prešao 4,8m širine desne kolovozne trake i tako brzinom potičavanja boravio na kolovozu desne kolovozne trake najviše 2 sekunde. Za vrijeme koje je pješak proveo na desnoj kolovoznoj traci do mjesta sudara od 2 sekunde vozilo Golf ravnomjernim kretanjem (bez povećanja brzine kretanja) brzinom 65km/h prelazi dužinu puta od 36m, pa vještak nalazi da vozač Golfa brzinom od 65km/h sa vozilom nije imao tehničku mogućnost da kočenjem izbjegne sudar sa pješakom. U okolnostima stvorene opasne situacije, koja nastaje stupanjem pješaka sa desne strane na desnu kolovoznu traku, vještak nalazi da je na raspoloživom putu vozila Golf od 36m vozač imao mogućnost da intenzivnim kočenjem zaustavi vozilo na toj dužini puta ako bi vozilo Golf bilo voženo uslovno bezbjednom brzinom koja iznosi manje ili jednako od 59,4 km/h. Da bi vozač vozila Golf sa vozilom izbjegao nezgodu izmicanjem u lijevu stranu brzinom 65km/h bilo bi potrebno da do mjesta sudara izmicanjem pomjeri vozilo lijevo bočno najviše za 1m, a za to izmicanje bio bi potreban put izmicanja od 27,6 m ili vrijeme izmicanja od 1,5 s, pa je vještak našao da je na raspoloživom putu od 36m vozač vozila Golf imao mogućnost izbjegavanja nezgode izmicanjem ulijevo. Na način kako je i gdje u raskrsnici pješak započeo prelaziti preko desne kolovozne trake, mogao bi brzinom potičavanja da širinu desne trake od 10,5m prijeđe bezbjedno, ako bi se vozilo Golf do mjesta prelaska nalazilo udaljeno 77,7m, a mogao bi bezbjedno da prijeđe širinu krajnje desne i srednje saobraćajne trake koja iznosi 7m, ako bi se vozilo Golf nalazilo udaljeno od mjesta prelaska 51,7m. Kako je potrebna udaljenost vozila Golf za bezbjedan prelazak pješaka preko kompletne širine desne kolovozne trake (77,5m) ili preko širine krajnje desne i srednje saobraćajne trake (51,7m) veća od udaljenosti

vozila Golf kada pješak započinje prelaziti preko desne kolovozne trake, vještak je naveo da nalazi da na udaljenost od vozila Golf od 36m pješak nije započeo prelaziti kolovoz na udaljenosti vozila Golf koja je za pješaka bila bezbjedna. Govoreći o vremenu nastanka saobraćajne nezgode, vještak je izjavio da je bila noć, a mjesto nastanka je bilo osvijetljeno uličnom rasvjetom, pa je vještak konstatovao da je postojala tehnička mogućnost međusobnog uočavanja učesnika u saobraćaju, pa samim tim i tehnička mogućnost postupanja kako vozača Golfa, tako i pješaka po pravilima saobraćaja i izbjegavanja ove saobraćajne nezgode. Naime, vozač vozila Golf mogao je vidjeti pješaka sa desne strane kada pješak stupa na kolovoz desne kolovozne trake, a pješak je mogao da sa svoje lijeve bočne strane vidi vozilo Golf, pa je vještak konstatovao da bi: - vozač vozila Golf imao tehničku mogućnost da na udaljenost od 36m kočenjem izbjegne ovu saobraćajnu nezgodu ako bi vozilo Golf prije nezgode bilo voženo maksimalno dozvoljenom brzinom (bezbjednom brzinom) u naselju koja iznosi 50km/h ili ako bi vozilo Golf bilo voženo uslovnom bezbjednom brzinom koja iznosi 59,4km/h; - pješak bi propuštanjem vozila Golf, a odustajanjem od prelaska ili zadržavanjem na kolovozu, mogao izbjeći ulazak u putanju vozila i tako izbjeći sudar sa vozilom Golf. Na dionici puta gdje se dogodila saobraćajna nezgoda brzina kretanja je ograničena općim ograničenjem na 50km/h, pa je vještak našao da je brzina kretanja vozila prije nastanka saobraćajne nezgode bila za najmanje 15km/h veća od maksimalno dozvoljene brzine. Saobraćaj u raskrsnici gdje se dogodila saobraćajna nezgoda kod tržnog centra Merkator za vrijeme nastanka saobraćajne nezgode bio je regulisan svjetlosnom saobraćajnom signalizacijom za vozila i pješake, ali se za vrijeme uviđaja nije mogao utvrditi režim rada semafora kako za vozilo Golf tako i za pješaka, pa je vještak sudu ostavio, ako je to moguće, da navedeno utvrdi na osnovu drugih dokaza. Na upit tužioca, vještak je kazao da je u nalazu konstatovao pješački prelaz koji se nalazio u blizini, a na pitanje o vidljivosti, vještak je izjavio da je i samom uviđajnom dokumentacijom navedeno da je vidljivost bila dobra, ali se vještak nije izjašnjavao o dužini te vidljivosti jer to nije mogao utvrditi vještačenjem predmetne materijalne dokumentacije, premda je vještak istakao da može sasvim sigurno reći da je vidljivost bila veća od tih 36m kada nastaje opasna situacija. Kada je u pitanju određivanje brzine naleta Golfa sa pješakom, vještak je istakao da je u svom nalazu koristio tri metoda, tri načina određivanja. Jedan je određivanje brzine vozila u zavisnosti od daljine nabacivanja tijela na vozilo i mjesta kontakta glave pješaka i vozila, što je vještak grafički prikazao na slici 27., na kojoj se vidi daljina nabacivanja tijela pješaka na vozilo i kontakta glave pješaka sa vozilom u funkciji naletne brzine. Da bi iskoristio ovaj dijagram, vještak je prvo morao analizirati oštećenja na vozilu, a gdje je rekao da je vjetrobransko staklo oštećeno u svom donjem, srednjem i gornjem dijelu i da je oštećen desni okvir vjetrobranskog stakla više u srednjem dijelu gledano po dužini tog okvira, što se može vidjeti na slici broj 8, strana 4, pa je tako vještak mišljenja da te dvije strelice, srednja i horizontalna, najviše ukazuju gdje bi tijelo pješaka moglo udariti glavom u taj dio stakla i to odgovara naletnoj brzini od najmanje 65km/h, nije mogla biti manje. Govoreći o drugom načinu određivanja, vještak je istakao da je odredio koliko je pješak odbačen od mjesta naleta, a isti je odbačen 31,9m. Ako bi vozilo bilo kočeno, to je to prikočivanje oko 3 m/s^2 . Na tu daljinu odbačaja odgovarala je brzina naleta na pješaka od 67,8 km/h sa mogućom korekcijom od $\pm 10 \%$. Ako bi primijenili Kolinsovu metodu koja je zasnovana na daljini odbačaja pješaka i visini pješaka brzina naleta bi iznosila najmanje 65,5 km/h. Također, vještak je naveo da je njegov nalaz jedan od dokaza u kojem je isti naveo sve tehničke parametre i detaljno iznio vremensku prostornu analizu koja ukazuje na način kretanja učesnika u saobraćajnoj nezgodi od

trenutka stvorene opasne situacije pa do mjesta nastanka iste. Iz te vremensko prostorne analize vještak je naveo parametre na osnovu kojih se sud može odrediti o propustima jednog ili drugog učesnika. Vještak je dodao još i da u cijelosti ostaje kod svog Nalaza i mišljenja od 24.02.2020. godine. Tokom unakrsnog ispitivanja vještaka od strane branioca optuženog, vještak je izjavio da je prilikom izrade svog nalaza i mišljenja koristio skicu, fotodokumentaciju lica mjesta, zapisnik o uviđaju i fotodokumentaciju kriminalističkog pregleda vozila koje je pronađeno, pri čemu je vještak vršio uvid i u ostalu dokumentaciju, ali je nije navodio jer mu nije bilo bitno. Nadalje, vještak je kazao da je kritične prilike pješak ušao u putanju kretanja vozila, pri čemu se predmetna saobraćajna nezgoda desila u zoni pješačkog prelaza, ali ne na obilježenom pješačkom prelazu. Naposljetku, vještak je istakao da postoji sekundarni pomak oštećenja, u odnosu na primarni, pa taj pomak oštećenja pokazuje brzinu kretanja pješaka i to je vještaka opredijelilo da je pješak bio u potrčavanju, ali vještak nije računao brzinu, koju brzinu usvajaju na temelju statističkih parametara i istraživanja i ono se nalazi u tabelama koje koriste vještaci.

Iz iskaza vještaka medicinske struke C. Z. datog na glavnom pretresu proizilazi da je vještak postupio po dvije naredbe Kantonalnog tužilaštva, tako da je vještak po prvoj naredbi dana 21.12.2019. godine obavio pregled i obdukciju preminulog S.I. o čemu je dao pisani nalaz i mišljenje o uzroku njegove smrti, a potom je vještak postupio po drugoj naredbi od 10.01.2020. godine, po kojoj je dao svoj nalaz i mišljenje o vrsti, težini i posebno o mehanizmu, odnosno načinu povređivanja oštećenog S. Ismara u saobraćajnom udesu koji se desio 21.12.2019. godine u 02:05 sati u Tuzli. V. je naveo da će u pojašnjenjima drugog nalaza iznijeti sve ono što je bitno i što je naveo u zapisniku o pregledu i obdukciji, a za davanje ovog drugog nalaza, pored uvida u zapisnik o pregledu i obdukciji preminulog S. I. rođenog godine i uvida u fotodokumentaciju sa iste, vještaku je poslužio i nalaz prijemne ambulante Klinike za hirurgiju Tuzla od 21.12.2019. godine. Tako je vještak, analizirajući sve relevantne medicinske podatke, zaključio da je preminuli S.I. zadobio sljedeće povrede:

- krvnu podlivenost dubljih mekotkivnih struktura neposredno unutra od unutrašnjeg ruba podgrebljene jame, desne lopatične kosti sa prelomom gornjeg, unutrašnjeg dijela grebena iste. Dekolman, na vanjskoj strani lijeve butine, na udaljenosti oko 69 cm iznad ruba stopala u čijem nivou se nalazi višedijelni prelom tijela lijeve butine kosti. Razderano nagnječna rana stražnjeg-vanjskog gornjeg dijela desne potkoljenice i predjela koljena sa krvnim podljevom potkožnih mekih tkiva u polju uspravno postavljeno dugo oko 15, a širine oko 6,7 cm, krvna podlivenost potkožnih mekih tkiva lijeve zakoljenske jame, kosi prelom donjeg okrajka lijeve lisne kosti uz prelom unutrašnjeg gležnja lijeve potkoljenice (bimaleolarni prelom), jako izražena krvna podlivenost potkožnih mekih tkiva stražnje - vanjske strane gornje polovice desne potkoljenice sa zahvatanjem i donjeg dijela predjela koljenog zgloba, - u predjelu zakoljenske jame sa višekomadnom izlomljenošću gornjeg dijela tijela desne lisne i goljenične kosti- sa centrom preloma na oko 36 cm. Iznad ruba stopala, krvni podliv tkiva poglavine u lijevom potiljačnom dijelom i tjemenom predjelu glave uz višedijelni prelom uglavnom utisnutih ulomaka navedenog predjela krova lobanje od koga se odvajaju dva preloma i to prema Ijuscima lijeve slijepoočne kosti odnosno u pravcu sisastog nastavka lijeve slijepoočne kosti, a od gornjeg desnog dijela se nastavlja jedan polulučni prelom, sa konveksitetom usmjerenim prema dolje i vodoravno postavljen, koji se pruža preko stražnjeg dijela obje tjemene kosti završavajući se u

stražnjem dijelu desne. Navedeni prelomi sa krova nastavljaju se na bazu lobanje i to preko lijeve stražnje lobanjske jame, preko središnjeg dijela desne stražnje lobanjske jame, pa preko baze piramide desne slijepoočne kosti, preko prednjeg dijela lijeve slijepoočne kosti od čije se baze odvaja nekoliko lomnih linija koje se pružaju po čitavoj površini lijeve stražnje lobanjske jame čineći nekoliko, dijelom odvojenih dijelom međusobno spojenih fragmenata, uz nekoliko sitnih koštanih ulomaka u predjelu velikog potiljačnog otvora na bazi lobanje; od navedenih preloma lijevo bočno jedan se nastavlja i idući prednjim dijelom lijeve srednje lobanjske jame prelazi na pokrov očnih duplji sa nekoliko pojedinačnih manjih koštanih ulomaka,- krvarenje na oba uha, lak izliv krvi ispod tvrde moždanice, otok tkiva mozga, djelomična krvna podlivenost mekih moždanica na vanjskoj strani stražnjeg dijela lijevog slijepoočnog režnja uz razdešenost - razorenost kore i površnih dijelova bijele mase, „ umjereni izliv krvi u moždani komorni sistem, brojna sitna krvarenja ispod postave treće i četvrte moždane komore, razmekšanje i brojna nagnječenja tkiva žuljevitog tijela brojna sitno mrljasta i nešto veća slivena krvarenja u predjelu moždanog mosta , posebno njegovog stražnjeg dijela, udisanje krvi, potpuni prelom - rastava u predjelu zgloba između baze lobanje i vratne kralježnice uz lagano pomjeranje i uz krvnu podlivenost lokalizovanu u nivou preloma, prelomi prednjih okrajaka 1., 3. 4. i 5. lijevog rebra sa blago izraženom okolnom krvnom podlivenošću porebrice, prelomi prednjih okrajaka 2 do 6 desnog rebra bez pomaranja ulomaka te stražnje lučnih dijelova pomenutih rebra, većim dijelom uz pomjeranje ulomaka u grudnu duplju i izrazitijom krvnom podlivenošću okolne porebrice, „krvna podlivenost mekih tkiva u predjelu ležišta lijevog bubrega, prskotina čahure i površnih slojeva tkiva gornje strane desnog režnja jetre, dužine oko 3 cm., poprečni prelom središnjeg dijela donje vilične kosti u predjelu ležišta između unutrašnjih sjekutića, oguljotine kože desnog lopatičnog dijela leđa, stražnje strane donjeg dijela vrata, stražnje bočne desne strane grudnog koša uz ogrebotine kože navedenih dijelova grudnog koša oguljotina veličine jedno i po srednje velikog muškog dlana vanjskog dijela desnog pojasnog, te predjela kuka sa većim dijelom naznačenim užim prugastim oguljotinama postavljenim u smjeru ka dolje i unutra , u dužini do oko 10 i širine do oko 1 cm., poprečni prelom tijela desne butne kosti na udaljenosti od oko 66 cm iznad ruba stopala sa pomjeranjem ulomaka,razderina kože u vanjskom dijelu lijeve pazušne jame, veća oguljotina kože lijeve bočne strane slabinskog predjela odnosno gornjeg sjedalnog sa nizom međusobno paralelnih i vodoravno postavljenih ogrebotina, duboka rana razderina prednje - vanjske strane donjeg dijela lijeve nadlaktice uz otvoreni uglavnom poprečni prelom tijela ramene kosti, oguljotine kože nadlanske strane čitave dužine lijeve podlaktice, te nadlanske strane vanjskog dijela lijeve šake, rana razderina vanjske strane donjeg dijela lijeve natkoljenice u obliku naopako postavljenog slova L u čijem nivou se nalazi navedeni višedjelni prelom lijeve butne kosti sa jednom razderinom istog predjela na oko 2,5 cm ispod navedene, vodoravno postavljena oguljotina kože lijeve zakoljenke jame te jedna istog predjela postavljena lako koso ka gore i u polje, nekoliko uglavnom površinastih oguljotina kože vanjske strane donje trećine desne potkoljenice kao i u predjelu vanjskog gležnja potkoljena, brojne uglavnom međusobno slivene uže prugaste oguljotine kože na stražnjoj strani donje polovice desne natkoljenice te stražnje strane desnog koljena kao i vanjskog te gornjeg dijela desne

potkoljenice, otisak koji bi odgovarao svojim izgledom „mreži branika“ u koži unutrašnje strane središnjeg dijela desne potkoljenice u prostoru promjera oko 6 x 6,5 cm, nekoliko razno-obličnih oguljotina kože vanjske strane središnjeg dijela desne potkoljenice te nekoliko manjih vanjske strane stražnje dvije trećine desnog stopala te jedna neposredno iznad korijena malog prsta desnog stopala i nekoliko manjih na natplatnoj strani u predjelu zglobova između članaka 2. do 5. prsta desnog stopala i jedna manja na unutrašnjoj strani u predjelu nešto iznad korijena palca istog.

Na temelju navedenog nalaza, a komparirajući ustanovljene povrede, odnosno cijeneći njihovu vrstu, karakter, lokalizaciju, te visinsku raspoređenost te ih upoređujući sa nastalim oštećenjima i tragovima na putničkom motornom vozilu pontonskog oblika vozila marke Golf 5, uzimajući u obzir i druge relevantne podatke, vještak je zaključio da je oštećeni S. I. stradao po tipu ulazno djelomično čeonog naleta vozila u njegovom stojećem – uspravnom položaju, krećući se prema vozilu, sa njegove desne strane dolazeći u kontakt, primarno sa njegovim prednje ugaonim desnim dijelom, svojom desnom nogom u iskoraku ka naprijed, na šta ukazuje otisak na koži izgleda mreže branika na unutrašnjoj strani središnjeg dijela desne potkoljenice sa otvorenim prelomima gornjih dijelova desne lisne i koljenične kosti, te donjeg dijela tijela desne butne kosti, te u istom primarnom kontaktu sa vanjskom stražnjom stranom lijeve noge, na što ukazuje dekolman na vanjskoj strani lijeve butine sa višekomarnim prijelomom lijeve butne kosti te povređivanja u predjelu koljena, uključujući tu i predio zakoljenske jame; nakon čega slijedi rotacija oko oslonjene lijeve noge kada po indirektnom mehanizmu nastaje bimaleolarni prijelom lijevog koljena uz bočnu stranu prednjeg desnog blatobrana, a usljed inercije ranijeg kretanja pješaka prema vozilu, gornji dio njegovog tijela se naginje preko blatobrana; otvoreni prelom lijeve ramene kosti, razderina u predjelu lijevog pazuha, sa prijelomima prednjih okrajaka gornjih lijevih rebara, krvni podljev lijevog ležišta lijevog bubrega, eventualno prskotina čahure i površnih dijelova tkiva gornje strane desnog režnja jetre, nadpoklopac motora te potom kontaktiranje sa donjim desnim dijelom prednjeg vjetrobranskog stakla i to uz rub okvira sa gornjim desnim, dosredišnjim dijelom leđa kada nastaje oguljetina kože i prelom grebena desne lopatične kosti, kao i prijelomi desnih gornjih rebara sa jačim utisnućem njegovih okrajaka, a potom stražnji odnosno lijevi potiljačnim dijelom tjemenog dijela glave u gornji desni skoro ugaoni dio prednjeg vjetrobranskog stakla, kada nastaju prelomi kostiju i oštećenja unutarlobanjskog sadržaja koji su navedeni u nalazu i koji u konkretnom slučaju zajedno sa oštećenjem moždanog stabla su neposredno odgovorni za nastupjeli smrtni ishod. Zatim, rastava u zglobu baze lobanje i vratne kičme sa nastalim oštećenjem stražnjeg dijela moždanog stabla koje predstavljaju tzv. sekundarne povrede, a kada po nastanku preloma baze lobanje dolazi do krvarenja oba uha, a to su bili tragovi krvi na krovu iznad desnih prednjih vrata i na vratima, te poslije čega dolazi do odbačenja oštećenog i pada na tlo i kada nakon tog kontaktiranja i povlačenja po tlu nastaju brojne navedene oguljotine i ogrebotine kože koje predstavljaju tzv. tercijarne povrede. Povreda bratka brade i to središnjeg dijela donje vilične kosti a bez polja znakova vidljivih povrijeđivanja na koži bi najvjerovatnije nastala van događaja udesa i to najmanje jednokratnim djelovanjem nekog aktivno zamahnutog mehaničkog oruđa tupo tvrdog dejstvenog principa, pri čemu bi zamah i udar stisnute šake ili pesnice predstavljao podobno sredstvo ili način za nanošenje ove povrede kada bi se povredilac nalazio manje-više frontalno u odnosu na obojicu stojećem položaju. Ova povreda ima karakter obične Teške tjelesne povrede. Slijedom navedenog, vještak je zaključio da iz navedenog

opisanog mehanizma povređivanja oštećenog S. I., proizilazi da se isti kretao dolazeći putničkom motornom vozilu sa njegove desne strane te u trenutku primarnog kontaktiranja s vozilom nalazeći se u raskoraku sa isturenom desnom nogom ka naprijed. S. I. je umro nasilnom smrću usljed oštećenja za po život važnih centara u gornjem segmentu vratne kičme, kao i stražnjeg dijela stabla, a što je sve nastalo u sklopu preloma lobanje, odnosno preloma u nivou zgloba između baze lobanje i gornjeg dijela vratne kičme, kazao je vještak, ističući da su povrede nanesene zaživotno, kao i da blagovremeno pružena ljekarska intervencija ne bi mogla spriječiti smrtni ishod povređivanja, a pomenuta smrt se nalazi u direktnoj uzročnopoljsednoj vezi sa povređivanjem iz inkriminisanog saobraćajnog udesa. S tim u vezi, vještak je izjavio da bi to bio njegov nalaz i mišljenje koje je dao u zapisniku o pregledu i obdukciji, kao i vještačenju od 21.02.2020. godine te iznio na glavnom pretresu i pri kojima u cijelosti ostaje. Na pitanje tužioca da li se može barem približno izjasniti o brzini kretanja predmetnog vozila u momentu kontakta sa oštećenim, a imajući u vidu težinu i mjesto ozljeda na tijelu oštećenog, kao i mjesto kontakta oštećenog i predmetnog vozila, naročito kad je u pitanju mjesto u predjelu prednjeg vjetrobranskog stakla, odnosno limova pored istog, vještak je odgovorio da je za pomenuto određivanje brzine vozila u trenutku kontakta sa konkretnim pješakom uobičajeno da se radi timsko vještačenje, odnosno saobraćajno i sudsko-medicinsko, gdje se saobraćajni vještak izjašnjava na osnovu mehaničkih oštećenja na vozilu, a sudsko-medicinski vještak na osnovu vrste, karaktera, visinske raspoređenosti, lokalizacije i težine povreda. Imajući navedeno u vidu, vještak je na pomenuto pitanje tužioca rekao da se u konkretnom slučaju, a kako je to vještak naveo u svom mišljenju, radi o nepotpunom ulaznom čeonom naletu vozila na uspravno stojećeg pješaka, odnosno pješaka koji dolazi vozilu sa njegove desne strane, i kada se primarni kontakt ostvaruje preko prednjeg desnog bočnog dijela vozila, pontonskog prednjeg dijela vozila. Tako je vještak istakao da je povređivanje oštećenog prošlo kroz tri faze, Prva je primarni kontakt kada je u toj fazi došlo do preloma kostiju obje noge, a potom pješak krećući se prema vozilu, on ulazi s desne strane bočne, od vozila dobija obodnu brzinu rotacije, dakle poslije prvog kontakta i nakon toga usljed kretanja tijela prema vozilu, dolazi do djelimičnog pregibanja nad poklopac i onda nastaje Druga faza, udar glavom, leđima itd, tako da se te povrede ne mogu uzeti u obzir radi izjašnjenja o brzini kretanja vozila. Ova obodna brzina rotacije može biti gotovo jednaka naletnoj brzini, tako da je ona u ovoj procjeni irelevantna, izjavio je vještak, navodeći da ostaje samo da sa strane sudsko-medicinske strane odredi samo na osnovu povreda u primarnom kontaktu, gdje su povrijeđene obje noge i polomljene kosti na obje noge. Sa gledišta sudsko-medicinske procjene brzina kretanja, tj. naletna brzina u momentu primarnog kontakta, po mišljenju vještaka je bila minimalno oko 60km/h. Na dalji upit tužioca da li druga faza rotacije utiče da dužina odbačaja tijela bude manja ili da bude veća i kako utiče na dužinu odbačaja, vještak je izjavio da nije vještak saobraćajne struke, ali da može odgovoriti na ovo pitanje usljed dugog niza godina rada i iskustva, pa je tako vještak istakao da je kod ovakvog tipa naleta, nepotpunog čeonog, ulaznog naleta, odbačaj kraći nego kod ovih drugih, tj. potpuno čeonih i uvijek se tijelo nađe na onoj strani od koje je ono došlo do putničkog vozila, u ovom slučaju sa desne strane. Odbačaj tijela poslije kontakta sa vozilom i u primarnoj i u sekundarnoj fazi je kraći u odnosu da je pješak nastradao usljed potpuno čeonog naleta. Tokom daljeg saslušanja vještak je na upit suda dodatno pojasnio svoj zaključak da su povrede oštećenom S. I. nanesene zaživotno te da blagovremeno pružena ljekarska intervencija ne bi mogla spriječiti smrtni ishod povređivanja. Tako je vještak istakao da je smrt nastala zbog toga što je ovdje u

sklopu preloma gornjeg dijela vratne kralježnice oštećenja njena medula, a u tom nivou koji je neposredni nastavak tzv. moždanog stabla se nalaze najvažniji centri za život čovjeka, centri koji regulišu disanje, rad srca i sve ostale vitalne funkcije, zbog toga je općenito poznato da preživljavanje kod povreda ovog tipa, dakle gornjeg segmenta vratne kralježnice u koji dio ulazi završni dio produžene moždine i gdje se nalaze pomenuti centri, povrijeđeni s takvim povredama ne preživljavaju, pa smrt nastupa vrlo brzo, prema tome ni najblagovremenije pružena liječnička intervencija ni u kojem slučaju ne može spriječiti smrtni ishod. Kada je u pitanju vremenski interval nakon ovako pretrpljenih povreda nakon kojeg nastupa smrt, vještak je rekao da ne može sa sigurnošću reći, jer bi odgovor ovo pitanje zahtijevalo poznavanje intenziteta i ekstenziteta povrijeđivanja segmenta gornjeg dijela vratne kralježnice, ali obzirom na obdukcioni nalaz da su i u predjelu samog moždanog stabla nađena oštećenja i to u predjelu ponsa, a intenzivnije prema produženoj moždini, a i u predjelu njenog konusa, smrt tj. prava smrt, tzv. biološka smrt bi nastala veoma brzo, u roku par minuta, izjavio je vještak.

Iz iskaza vještaka za forenzička ispitivanja M. M. M. datog na glavnom pretresu proizilazi da je temeljem Naredbe Kantonalnog tužilaštva od 29.05.2020. godine u FUP zaprimljen predmet pod brojem naredbe sa prilogom 10 sterilinih vatiranih štapića na kojima su prikupljeni brisevi iz vozila Golf registarskih oznaka briseva bukalne sluznice uzete od M. A. i uzorci krvi i urina M. A.. Vještak M. M. je kazala da je bilo potrebno uraditi DNK analizu pomenutih briseva i u slučaju dobijanja DNK profila iste porediti sa nespornim uzorkom. Brisevi su pregledani, na svim osim pozicije 32 nije bilo vidljivih tragova. Na brisu 32 se uočavao trag crveno – smeđe boje, a isti je prikupljen sa zadnjeg lijevog sjedišta. No, utvrđeno je da se ne radi o tragovima krvi. Urađena je DNK analiza svih dostavljenih briseva i nespornog uzorka. Tom prilikom se DNK profil uspio dobiti samo iz jednog brisa, to je pozicija 36, istakla je vještak M. M.. Bris sa ručne parkirne kočnice i naravno iz nespornog uzorka. Izvršena je komparacija i na osnovu provedene analize vještak je iznijela mišljenje da na dostavljenom brisu pozicija 32 nije konstatovano prisustvo tragova krvi, a da iz brisa pozicija 36 bris ručne kočnice je dobiven miješani DNK profil najmanje dvije najvjerovatnije muške osobe u koji se u potpunosti uklapa nesporni DNK profil dobiven od osobe A. M. te je isti moguće i doprinosioc DNK materijala u ovom tragu. Ovom prilikom krvi i urin koji se navode da su dostavljeni M. A. nisu bili u prilogu, nisu dostavljeni. Iz tog razloga je ponovnom naredbom KTTK isti broj, a uz akt MUP-a Tuzla, naknadno dostavljen krv i urin. Bilo je potrebno uraditi DNK analizu, izvršiti poređenje i sa već dobivenim nespornim DNK profilom M.A. i spornim DNK profilom iz vozila. Tom prilikom iz nesporne krvi dobiven je DNK profil koji se u potpunosti poklapa sa DNK profilom dobivenim iz nespornog brisa M. A., dok se iz urina nije mogla uraditi DNK analiza, jer je ustanovljeno da je došlo do raspada biološkog materijala u istom. O ovome iznesenom su izdati nalazi i mišljenja pod brojem od 30.06.2020. godine i isti broj od 30.07.2020. godine. Naposljetku, vještak je istakla da bi to bio njen nalaz i mišljenje, kojeg je i iznijela na pretresu i pri kojem u cijelosti ostaje.

Tokom izvođenja dokaza na glavnom pretresu pristupljeno je provođenju dokaza od strane tužilaštva pregledom CD-a video nadzora mjesta gdje se desio inkriminirani događaj. Tom prilikom je postupajući tužilac sudu predao bijelu kovertu u kojoj se nalazio CD na kojem je ispisano „VERBATIM“, te rukom plavim flomasterom ispisano kako slijedi: RASKRSNICA „Merkator“, Raskrsnica „Kula“ 21.12.2019.

godine, - kopija-. Na glavnom pretresu je pristupljeno reprodukciji navedenog CD-a, odnosno najprije reprodukciji video zapisa u Folderu Kula_21_12_2019, a u kojem folderu se nalazio snimak kamere označen kao „Camera“. Prilikom pregleda pomenutog video zapisa, tužilac je konstatovao da se na istom vidi raskrsnica ispred Kule, to jest desno ulica ka MUP-u a lijevo je ulica koja ide uz Kulu, dole ravno se ide prema Domu penzionera, a posmatrano iz pravca Merkatora. Iz pravca Merkatora dolazi vozilo, najvjerojatnije marke Golf, za kojeg će se kasnije utvrditi da pripada optuženom, vozeći se lijevom saobraćajnom trakom desne kolovozne trake i skreće prema Kuli, a s desne strane iza njega ostaje trag neke tekućine. Potom je na pretresu pristupljeno otvaranju drugog foldera označenog kao Merkator_21_12_2019. U navedenom folderu se nalaze dva snimka, a pristupljeno je reprodukciji prvog snimka označenog kao „Camera.....“. Prilikom pregleda pomenutog video zapisa, tužilac je konstatovao da se na istom vidi raskrsnica na južnoj magistrali kod Merkatora, gore prema Hotelu Tuzla, a gledano iz pravca Doma penzionera, od raskrsnice sa prošlog snimka. Gazprom pumpa je s desne strane i vidi se uključivanje u magistralni put sa desne strane iz jednog sporednog sokaka, iz kojeg je ušlo jedno vozilo marke VW koje presijeca raskrsnicu i ušlo je u saobraćajnu traku koja vodi garažama TC Merkator, koja radnja se završava u 00:27 i vozilo je izašlo iz kadra. Na 00:45 sa lijeve strane iz pravca Merkatora dolazi jedna NN muška osoba i dolaze još 3 osobe muške i jedna ženska. Utvrdit će se da je ova osoba sa bijelim patikama S. A. i on se tuče sa H.A. a na lijevoj strani bliže trotoaru ostaje da se tuče S. I. sa H.M.. Djevojka je H. N. Oni su na sredini kolovoza, svih pet su na kolovozu i u tom trenutku se iz pravca Hotel Tuzle pojavljuje jedno vozilo vozeći srednjom kolovoznom trakom. Put je prav i preglednost dobra, vozač ovog vozila je imao mogućnost da na vrijeme uoči pješake, istakao je tužilac. Ovi pješaci su zaokupljeni međusobnom tučom i sudionici gledaju jedan u drugog što se može vidjeti na snimku, a što je mogao uočiti i vozač, konstatovao je tužilac, navodeći još da niko od ovih pješaka ne obraća pažnju na vozilo. U jednom trenutku ti pješaci odlaze sa sredine kolovoza i razdvajaju se u dvije grupe i posmatrajući iz ugla gledanja snimka na desnu stranu bliže razdjelnom ostrvu odlaze Sinanović Armin i Hadžigrahić Adnan, a u lijevu stranu odlaze S. I. i H. M. da bi u jednom trenutku S. I. ostavio svog protivnika sa kojim se tukao i okreće se u pravcu S. A. i ide prema njemu i dolazi do početka srednje saobraćajne trake kojom se u tom trenutku kretalo prethodno pomenuto vozilo i ostvaruje se kontakt između S.I. i prednjeg desnog dijela tog nadolazećeg vozila i tijelo S. I. biva odbačeno naprijed u pravcu kretanja vozila, izjavio je tužilac. Na video zapisu se vidi da su ovi pješaci bili vidljivi na kolovozu već od prvog momenta kad se vozilo pojavilo na donjoj raskrsnici kod Hotela Tuzla i vidjelo se da se nešto nelogično dešava na kolovozu, konstatovao je tužilac. Također, tužilac je istakao da se na ovoj zadnjoj snimci koja je puštena u normalnoj brzini reprodukovanja vidi da vozilo ide jednom brzinom i kada dođe blizu mjesta ovih događanja isto je naglo ubrzalo, što je sasvim pogrešna reakcija, a bilo je očekivano da uspori ili da se zaustavi, a naprotiv, vozač je ovdje ubrzao vozilo i to poprilično, što se da lako uočiti, naveo je tužilac, ističući da je vozač vozila time postupio suprotno svim saobraćajnim propisima, umjesto da se pažljivo približi raskrsnici, grupi pješaka koje vidi na kolovozu, vozač je ubrzao vozilo i učinio fatalnu grešku. Potom je pristupljeno reprodukciji drugog snimka označenog kao „Camera-.....“. Prilikom pregleda pomenutog video zapisa, tužilac je konstatovao da se na istom sa kamere 4 vidio isto ovo mjesto, raskrsnica gdje je bila saobraćajna nezgoda, te snimak pokazuje vrijeme poslije saobraćajne nezgode. Pokazuje taxi vozilo koje se zaustavlja ispred pješačkog prelaza i zaobilazi mjesto nesreće obilazeći usporenom vožnjom. Naposljetku, tužilac

je izjavio da je ovaj snimak na osnovu naredbe tužilaštva pregledan od strane policije, sačinjena je fotodokumentacija i zapisnik o otvaranju i pregledu, a priloženi su i potvrda o privremenom oduzimanju i zapisnik o dobrovoljnoj predaji predmeta.

Nakon izjašnjenja tužioca o pregledanim video zapisima, odbrana je također pozvana da se izjasni o navedenom dokazu, pa je tako branilac optuženog istakao da se na prvom snimku, kamera broj 4, u vrijeme 00:59 vidi upaljeno crveno svjetlo za pješake u gornjem lijevom uglu snimka, što, kako je to branilac naveo, upućuje na zaključak da je za vozače bilo zeleno svjetlo, odnosno da je bio otvoren prolaz za vozače, pa je tako i u momentu prolaska vozila i dalje bilo upaljeno zeleno svjetlo. Dalje je branilac izjavio da se oštećeno lice i ostala lica nalaze u prostoru gdje se očigledno ne bi smjeli nalaziti, sa ponašanjem kako ne dolikuje učesnicima u saobraćaju, posebno imajući u vidu definiciju pješaka u saobraćaju. Branilac je potom u vrijeme snimka 01:03 konstatovao da se oštećeni nalazi u sredini prve kolovozne trake prema Merkatoru, ne poduzimajući aktivnosti fizičkog obračuna sa ostalim licima i ne odajući svojim tijelom apsolutno ništa što bi uputilo na njegovo kretanje preko raskrsnice prije ostvarivanja kontakta. Branilac je istakao da se na snimku jasno vidi da oštećeni stoji mirno i ne upućuje na to da bi mogao da se kreće i da uđe u putanju vozila kojim dolazi, za vrijeme dok se vozač kreće srednjom trakom koja mu je čista za prolaz. Potom je branilac izjavio da se daljim pregledom snimka uočava da od momenta kada se vozilo kreće srednjom saobraćajnom trakom koja mu je čista za prolaz, do momenta kontakta sa pješakom koji u tom trenutku ulazi u putanju kretanja vozila, prolazi vremenski period od jedne sekunde. Odnosno, branilac je ukazao da oštećeni na snimku stoji mirno i kreće u putanju i do kontakta dolazi u periodu od samo 1 sekunde. Također, branilac je konstatovao da apsolutno nije sporno da oštećeni neuobičajenom reakcijom od mirnog stanja prelazi u aktivno trčeće stanje u pravcu vozila. Optuženi se pridružio navodima svog branioca.

Zatim je tužilac dodatno izjavio da u vrijeme snimka od 01:02 S. I. gleda u suprotnom pravcu, što bi, prema mišljenju tužioca, svakom vozaču trebalo dati znak da će pješak uskoro krenuti u pravcu u kojem gleda. Tako je tužilac istakao da S. I. u tom trenutku gleda u pravcu gdje se druga dvojica lica tuku i shodno tome bi trebala da bude reakcija vozača u smislu da uspori, a čak i da zaustavi vozilo, a vozač je suprotno tome čak ubrzao vozilo, izjavio je tužilac. Naposljetku, tužilac je dodao da se na ovom pregledanom snimku vidi da se na istom nalaze pješaci sa nepredvidljivim ponašanjem.

Iz iskaza vještaka saobraćajne struke S. A. datog na glavnom pretresu proizilazi da je vještak postupio po Naredbi Općinskog suda u Tuzli od 16.08.2022. godine. Zadatak vještačenja je bio da na osnovu svih dokaza koji se nalaze u sudskom spisu izvrši vještačenje na sljedeće okolnosti: vršenje prostorno vremenske analize, saobraćajno tehničke analize, uzroka i svih okolnosti nastanka predmetne saobraćajne nezgode, brzinu kretanja voziola kojim je upravljao optuženi, brzinu kretanja oštećenog S. I. da li je za optuženog postojala mogućnost prolaska vozila u odnosu na saobraćajnu signalizaciju u inkriminisanom trenutku, te izjašnjenje vještaka da li je optuženi M. A. mogao izbjeći kontakt sa oštećenim, sa posebnim osvrtom na kretanje i ponašanje oštećenog, odnosno da li i u kojoj mjeri postoji doprinos oštećenog, odnosno koji je osnovni uzrok nastanka saobraćajne nesreće koja je predmet ovog postupka. S tim u vezi, vještak je izjavio da je njegovo mišljenje izneseno na stranicama 14., 15. i 16. predmetnog nalaza i mišljenja, pa je tako vještak zaključio da je: - Do saobraćajne

nezgode koja se dogodila 21.12.2019. godine oko 02:30 sati u Tuzli, u ulici Bulevar II Korpusa Armije BiH u neposrednoj blizini TC Merkator, došlo tako što je vozač vozila Golf, krećući se sa istim vozilom srednjom saobraćajnom trakom desne kolovozne trake navedene ulice iz pravca hotela Tuzla u smjeru Doma Penzionera, ostvario djelimično čeonu ulazni nalet na pješaka S. I., koji je prelazio kolovoz desne kolovozne trake navedene ulice sa desne na lijevu stranu gledano iz smjera kretanja vozila Golf. Ukoliko se uzmu u obzir evidentirane povrede pješaka, kao i evidentirana oštećenja na prednjem dijelu vozila Golf, sa sigurnošću se može zaključiti da je došlo do djelimično čeonog naleta vozila Golf na pješaka u trenutku kada je pješak bio okrenut svojom lijevom bočnom stranom prema nadolazećem vozilu Golf, usljed čega je prednjim čeonim više desnim dijelom vozila Golf u predjelu desnog dijela čeonu strane u visini branika, fara i desnog blatobrana i tijela pješaka ostvaren primarni kontakt, nakon čega dolazi do sekundarnog kontakta prednjeg vjetrobranskog stakla na desnoj strani uključujući i desni okvir (stub samonosive karoserije) sa tijelom pješaka, a u daljoj dinamici dolazi do odvajanja tijela pješaka od vozila - odbacivanja tijela pješaka naprijed i bočno, desno što uzrokuje tercijalni kontakt tijela pješaka pri padu na kolovoz. Predmetna saobraćajna nezgoda je za posljedicu imala teške tjelesne povrede pješaka od kojih je isti 21.12.2019. godine preminuo u 02,50 sati; - Mjesto sudara vozila Golf i tijela pješaka, po širini kolovoza, dogodilo se na srednjoj saobraćajnoj traci desne kolovozne trake udaljeno najviše 4,8 m lijevo od desne ivice kolovozne trake, odnosno 5,7 m desno od lijeve ivice desne kolovozne trake, a po dužini kolovoza najmanje 2 m prije traga označenog pozicijom broj 2 na Skici (u obliku traga crveno- smeđe boje koji svojim izgledom asocira na krv i dio tkiva), odnosno poslije pješačkog prelaza, a najkasnije u visini završetka razdjelnog ostrva između dvije kolovozne trake, a sve gledajući iz pravca hotela Tuzle u smjeru Doma penzionera; - Brzina vozila Golf za vrijeme sudara sa tijelom pješaka je iznosila najmanje 65 km/h, pri čemu je u istom vremenu posmatrano brzina pješaka iznosila najmanje 8,8 km/h, u primarni zahvatni kontakt došla je lijeva bočna strana tijela uspravnog pješaka, sa prednjim desnim djelimično čeonim dijelom vozila Golf; - Neposredno prije nastanka saobraćajne nezgode vozač vozila Golf se kretao vozilom srednjom saobraćajnom trakom desne kolovozne trake, iz pravca Hotela Tuzla u smjeru Doma penzionera, ulazeći tako vozilom bez zaustavljanja ispred raskrsnice na kojoj je saobraćaj bio regulisan svjetlosnim saobraćajnim znacima - semaforima za vozila i pješake. Prije sudara nisu evidentirane reakcije vozača u smislu kočenja, bočnog izmicanja na osnovu čega je određena sudarna - naletna brzina vozila Golf na pješaka koja je iznosila najmanje 65 km/h; - Prije nastanka saobraćajne nezgode pješak je u raskrsnici prelazio kolovoz desne kolovozne trake poslije obilježenog pješačkog prelaza sa desne na lijevu stranu, posmatrano iz pravca kretanja vozila Golf brzinom potičavanja koja za starosnu dob pješaka od oko 22 godine iznosi najmanje 8,8 km/h; - Potreban zaustavni put vozila Golf pri brzini od 65 km/h, intenzivnim kočenjem na suhom asfaltnom kolovozu iznosi 41,1m, a vrijeme zaustavljenja iznosi 3,6 s; - Za određeno mjesto sudara i sudarni položaj vozila Golf i pješaka, vještak je odredio da je pješak od desne ivice kolovoza desne kolovozne trake pa do mjesta sudara prešao širinu desne kolovozne trake od 4,8 m i boravio na kolovozu desne kolovozne trake najviše 2 s; - Kako je pješak na desnoj kolovoznoj traci, od desne ivice do mjesta sudara proveo vrijeme od najmanje 2 s, vozilo Golf pri konstantnoj brzini od 65 km/h prelazi putanju od 36 m, što jasno ukazuje da vozač vozila Golf sa saobraćajno-tehničkog aspekta nije imao mogućnost da radnjom kočenja izbjegne nalet na pješaka, istakao je vještak; - U trenutku nastale opasne situacije, odnosno koja nastaje stupanjem pješaka sa desne strane na desnu kolovoznu traku, na

međusobnom rastojanju i raspoloživom putu od 36 m vozač vozila Golf je imao tehničku mogućnost da radnjom kočenja zaustavi vozilo do mjesta sudara sa pješakom da je vozilo Golf bilo voženo bezbjednom brzinom koja je manja ili jednaka od 59,4km/h; - Da bi vozač vozila Golf u datim okolnostima izbjegao nalet na pješaka bočnim izmicanjem u lijevu stranu pri brzini od 65 km/h bilo je potrebno da do mjesta sudara pomjeri vozilo u lijevo za najviše 1 m, pri čemu je za ovu radnju potreban put izmicanja od 27,6 m i vrijeme od 1,5 s. Obzirom da je vozač vozila Golf imao na raspolaganju put od 36 m, proizilazi da je sa saobraćajno-tehničkog aspekta imao potrebne i dovoljne uslove da radnjom bočnog izmicanja u lijevu stranu izbjegne nalet vozila na pješaka što potvrđuje relacija da je $36 > 27$ metara; - Da bi pješak u raskrsnici započeo prelaziti preko desne kolovozne trake ukupne širine 10,5 m brzinom potrcavanja potrebno je bezbjedno rastojanje ili bezbjedna udaljenost od vozila Golf najmanje od 77,7 m. Da bi pješak u raskrsnici započeo prelaziti desnu kolovoznu traku preko krajnje desne saobraćajne trake pa do kraja lijeve ivice srednje saobraćajne trake ukupne širine 7 m brzinom potrcavanja potrebno je bezbjedno rastojanje ili bezbjedna udaljenost od vozila Golf najmanje 51,7 m; - Vozač vozila Golf u okolnostima koje su vladale nije imao objektivne mogućnosti sa saobraćajno-tehničkog aspekta da radnjom kočenja izbjegne nalet na pješaka jer je pri brzini od 65 km/h potrebno međusobno rastojanje od 77,5 m, odnosno 51,7 m, što potvrđuje relacija da je $(77,5 \text{ i } 51,7 > 36 \text{ m})$, odnosno da poduzeta radnja prelaska preko kolovoza od strane pješaka na udaljenosti od vozila Golf od 36 m, nije bila bezbjedna; - Kako su okolnosti koje su vladale za vrijeme nastanka saobraćajne nezgode poznate: noć, mjesto nastanka saobraćajne nezgode osvijetljeno uličnom rasvjetom, vještak je zaključio da je postojala tehnička mogućnost međusobnog uočavanja učesnika u saobraćaju, kao i mogućnost postupanja učesnika u saobraćajnoj nezgodi po pravilima saobraćaja u cilju izbjegavanja saobraćajne nezgode; - Vozač vozila Golf u okolnostima koje su vladale je imao objektivne mogućnosti sa saobraćajno-tehničkog aspekta da radnjom kočenja izbjegne nalet na pješaka da se kretao uslovno bezbjednom brzinom od 59,4 km/h ili ograničenom brzinom od 50 km/h; - Vozač vozila Golf u okolnostima koje su vladale je imao objektivne mogućnosti sa saobraćajno-tehničkog aspekta da radnjom bočnog izmicanja u lijevu stranu od 1,0 m izbjegne nalet na pješaka jer mu je pri brzini od 65 km/h potreban put izmicanja od 27,6 m što je znatno manje od puta koji je imao na raspolaganju od 36 m. Na upit branioca optuženog, vještak je kazao da je optuženi predmetne prilike upravljao putničkim motornim vozilom marke VW, tip Golf 5, a koje vozilo posjeduje standardni kočioni sistem koji je nadograđen antiblok sistemom, a koji je inače i u serijskoj nadogradnji kod ovakvih vozila. S tim u vezi, vještak je istakao da kod intenzivno poduzetog kočenja sa maksimalnom silom ovakav sistem blokirane točkove ili točak gdje je najmanji koeficijent prijanjanja, a koji je trenutno zablokiran, na takav točak prebacuje minimalan hidrostatički pritisak kako bi isti odblokirao, a kočionu silu prebacivši na druge kočione točkove. U iznenadnom kao i početnom intenzivnom kočenju, ovakav sistem ne dozvoljava blokadu točkova odnosno tragovi koji bi ostali usljed sile kočenja ostali bi samo u kratkim intervalima na kolovozu od pojedinih točkova, ukazao je vještak. Tokom daljeg saslušanja, vještak je na upite tužioca izjavio da je izvršio uvid u cjelokupan spis, pa samim tim i uvid u nalaz i mišljenje vještaka Dž. E.. Također, vještak je kazao da nije gledao CD sa snimcima nadzornih kamera prilikom vještačenja. Dalje je vještak izjavio da je, na osnovu skice lica mjesta i eventualnih tragova koji su detektovani, mišljenja da vozač vozila Golf kritične prilike nije poduzeo radnju kočenja jer je riječ o iznenadnom kontaktu vozila sa tijelom pješaka, a što bi kod okolnosti da je vozač poduzeo radnju kočenja moralo

ostaviti bar djelimične tragove nekog od točkova vozila, što vještak nije imao mogućnost evidentirati u predmetnom spisu, iz kog razloga vještak tvrdi da vozilo Golf u ovoj saobraćajnoj situaciji nije bilo kočeno. Imajući u vidu da je utvrdio da se predmetno vozilo kritične prilike kretalo brzinom od najmanje 65 km/h, vještak je na pitanje tužioca da li je to prekoračenje brzine (obzirom da je ograničenje brzine na tom mjestu 50 km/h, a uslovno bezbjedna brzina je 59,4 km/h) osnovni uzrok nezgode, odgovorio da se ne može opredijeliti šta je glavni uzrok nesreće, obzirom da je bilo propusta i na jednoj i na drugoj strani, koji propusti su jasno navedeni i u nalazu i mišljenju. Nadalje, kako je vještak u određivanju mjesta kontakta konstatovao trag crvene boje koji asocira na krv, a obzirom da je na tom mjestu bilo više takvih tragova, vještak je pojasnio da iz tog razloga na predmetnoj skici nije tačno definisano mjesto kontakta, nego postoji obrazloženje u kojem rasponu se mjesto kontakta moglo naći te je vještak prema istom odredio određene mjere koje su priložene u nalazu i iz kojih je vještak iznio mišljenje koje je i prezentovao. Zatim je vještak, na upit tužioca da li se pješak prije samog kontakta već nalazio na kolovozu ili je bio van kolovoza, odgovorio da se pješak mogao nalaziti uz desnu ivicu kolovoza s desne strane, pojasnivši da je udaljenost pješaka u nalazu određena maksimalno od desne ivice kolovoza do pozicije broj 2 na skici i ista iznosi 4,8m, što je i predstavljeno i na osnovu takvih parametara je i izrađen nalaz. Ako bi uzeli u razmatranje da li se pješak nalazio na kolovozu ili van kolovoza, u ovom slučaju pješak se nalazio na kolovozu približno desnoj ivici desne kolovozne trake gledano iz pravca u smjeru kretanja vozila Golf, što bi bio operativni dio desne kolovozne trake na kojoj se pješak nalazio neposredno prije nastanka saobraćajne nezgode, istakao je vještak. Također, vještak je izjavio da nije imao podataka kojima bi opravdao mišljenje da je u konkretnom slučaju, prilikom dolaska vozila na mjesto nezgode, bilo riječi o ubrzavanju vozila, jer bi u tom slučaju došlo do drugog toka nakon kontakta ili sudara vozila sa tijelom pješaka, što bi imalo drugu kinematiku u određivanju da li je vozilo bilo ubrzavano, pa prema mišljenju vještaka, vozilo nije bilo ubrzavano niti je kočeno u trenutku kontakta, niti neposredno prije. Osim toga, vještak je potvrdio da je vozač predmetnog vozila imao objektivnu mogućnost izbjeci ovu nezgodu, čak i sa brzinom sa kojom se kretao, tj. 65 km/h, da je preduzeo radnju bočnog izmicanja u lijevu stranu od 1m, uz pretpostavku da je lijeva strana, tj. lijeva saobraćajna traka desne kolovozne trake bila slobodna. Naposljetku, vještak je pojasnio da je 8,8 km/h za dob od 22 godine minimalna brzina potrcavanja za mušku osobu, pa je vještak odredio takvu brzinu oštećenog kada je isti krenuo u prelazak preko kolovoza, a obzirom da je ovdje riječ o kratkom putu koje je pješak mogao prijeći, a koje je naznačeno od 4,8m, te ovo predstavlja minimalnu brzinu koju je pješak mogao imati u trenutku kontakta sa vozilom Golf.

Iz iskaza vještaka neuropsihijatra B. K. datog na glavnom pretresu proizilazi da je vještak postupio po Naredbi Općinskog suda u Tuzli brojod 27.04.2023. godine, temeljem koje je zadatak vještaku bio da se izjasni da li je oštećeni S.I. bio pod dejstvom opojne droge amfetamin (speed), te ako jeste da se izjasni u kojoj mjeri i na koji način je prisustvo ove opojne droge uticalo na njegovo ponašanje koje je vidljivo na snimku nadzornih kamera sporne saobraćajne nesreće, a koji video zapis je proveden kao dokaz tokom glavnog pretresa, koristeći pri tome sve raspoložive metode ispitivanja neuropsihijatrijskog stanja, cjelokupnu medicinsku dokumentaciju koja se odnosi na oštećenog, te podatke iz sudskog spisa, odnosno dokaze (izjave svjedoka i druge provedene dokaze), koji će vještaku poslužiti kako bi na sveobuhvatan način utvrdio činjenice i okolnosti pod kojima je krivično djelo

izvršeno, te u konačnici dao svoje mišljenje o tome kako su te okolnosti uticale na psihičko stanje oštećenog u vrijeme učinjenja krivičnog djela (*tempore criminis*). Vještak je izjavio da je na uvid imao cijeli spis Općinskog suda u Tuzli pod pomentuim brojem, pa je na osnovu navedenog vještak dao mišljenje u kojem navodi da iz podataka u spisu proističe da je kod nastradalog S. I. dana 21.12.2019 godine u UKC Tuzla-Poliklinika za laboratorijsku dijagnostiku, u urinu detektovano prisustvo Amfetamina, sa naznakom - pozitivan. Testiranje na ostale droge je negativnog rezultata. Kod S. I. je urađena i alkoholometrijska analiza iz uzoraka krvi i urina uzetih prilikom obdukcije (21.12.2019 godine u 16:40 sati). Vještak je napomenuo da je I. preminuo isti dan u 02:50 sati, a saobraćajna nezgoda se desila taj dan u 02:30 sati. Vrijednost alkohola u krvi je iznosila 0,51 promil, a u urinu 0,68 promila. Obzirom da je oštećeni preminuo vrlo brzo nakon saobraćajne nezgode (20 minuta), to se alkoholemija od 0,51 promil prihvata kao vrijednost u vrijeme saobraćajne nezgode, istakao je vještak, navodeći da je u vrijeme saobraćajne nezgode kod S. I. detektovano u urinu prisustvo droge Amfetamin (spid), a u krvi je vrijednost alkohola od 0,51 promil, što odgovara Alkoholnom pijanstvu lakog stepena. Amfetamin se proizvodi sintetski. Slično kokainu djeluje stimulatивно na nervni sistem, podržava budno stanje, sprečava potrebu za snom, reducira simptome umora i gladi. Osoba koja prvi put uzme amfetamin ima osjećaj pojačane prijatnosti, raspoloženja, euforije, umanjenog umora, pojačane pažnje i sposobnosti za motorne radnje. Međutim, prolongirana upotreba ovog stimulansa dovodi do razdražljivosti, iscrpljenja energetskog kapaciteta, paranoidne psihoze, toksičnog delirijuma. Ovisnici ovu drogu (koje imaju brzo djelovanje) nazivaju spid (speed-brzina) i cristal prah. Nakon ubrizgavanja amfetamina u venu, odmah se javlja snažna euforija koju ovisnici opisuju kao osjećaj sličan vrhuncu seksualnog užitka. Ova droga može da se unosi per os, ušmrkavanjem i intravenski. Ovisnici osjećaju potrebu za dominacijom, za nasilničkim djelovanjem, ponašaju se neprijateljski i nepovjerljivo, izjavio je vještak opisujući dejstva pomenute droge. Nadalje, vještak je naveo da alkoholisani u lakom stepenu alkoholne opijenosti, kakva opijenost je kod S. I. u vrijeme saobraćajne nezgode (Laki stepen alkoholne opijenosti se kreće u rasponu od 0 do 1,5 promila), je u stanju pojačanog spontaniteta i lake ekscitacije, manje ili više odkočen i manje ili više gubi kritičnost. Postoji sklonost da se povede za svojim porivima i željama. Govorljivost je pojačana. U vožnji su optimističniji, precjenjuju svoje objektivne i subjektivne mogućnosti, hrabriji su voze brže i bezobzirnije. Poremećaji svijesti nisu karakteristični za ovu fazu alkoholnog pijanstva. Imajući u vidu prisustvo amfetamina u urinu S. I. i njegovo djelovanje, koji je stimulans centralnog nervnog sistema, i prisustvo alkohola u krvi od 0,51 promil koji je depresor centralnog nervnog sistema, te cijeneći dokaze u spisu sa izjavama svjedoka i podatke iz video snimka, proističe da se ponašanje I. može okarakterisati kao ponašanje lako pijane osobe, a poremećaj svijesti u tom trenutku, se može isključiti, istakao je vještak. Okolnosti u kojima se nastradali I. našao, uz prisustvo amfetamina i alkohola u organizmu, dijelom su uticale na ponašanje nastradalog u vrijeme saobraćajne nezgode, kada je nastradao. Vještak je naveo i da bi to bio njegov nalaz i mišljenje, koji je dao u pisanom obliku, iznio na glavnom pretresu i kod kojeg u cijelosti ostaje. Nadalje je vještak na upit branioca optuženog pojasnio da je amfetamin stimulans, stimuliše centralni nervni sistem, a alkohol je depresor, odnosno deprimira centralni nervni sistem, što bi trebalo shvatiti da amfetamin usporava djelovanje alkohola i čini osobu pokretljivom i budnom, ali u ovom slučaju se vještak opredijelio, obzirom na prisustvo male količine alkohola i pozitivnog nalaza na amfetamin, da je to ponašanje lako opijene osobe. Na upite tužioca, vještak je izjavio da je amfetamin droga s brzim djelovanjem i obično se

u krvi zadržava oko 24 sata, navodeći još da nije ista koncentracija droge u krvi u vrijeme konzumacije i 10 sati nakon konzumiranja, a jer se droga izlučuje, ali u analizi nema kvantitativnog podatka o prisustvu amfetamina u konkretnom slučaju. Vještak je kazao da je bitna naviknutost na tu drogu, misleći na češću konzumaciju, pri čemu je vještak pojasnio da, ako je neko ovisnik, on je naviknut na tu drogu i ima potrebu za češćim uzimanjem da bi zadovoljio svoje potrebe ostajanja u budnom stanju ekscitiranosti i pojačane fizičke aktivnosti i izbjegavao san. S tim u vezi, vještak nije mogao odgovoriti u kakvom je stanju bio oštećeni kada je u pitanju konzumacija amfetamina. Na dalji upit tužioca, vještak je rekao da ima puno povjerenje u laboratoriju UKC Tuzla i smatra nalaz vjerodostojnim. Naposljetku, vještak je istakao da je amfetamin detektovan u urinu, nalaz je pozitivan i to je znak da u organizmu postoji amfetamin, pri čemu se dodatnom konzumacijom neke neuobičajene tečnosti ne može eliminisati amfetamin iz urina.

Dana 21.12.2019. godine, u službenim prostorijama OKP PU Tuzla, je izvršeno fotografisanje mobilnog telefona vlasništvo P. E. te je sačinjena i odgovarajuća Fotodokumentacija koja sadrži ukupno 4 (četiri) fotografije. Iz fotografije F1 proizilazi da ista sadrži prikaz sadržaja razgovora vlasnika telefona sa korisnikom ‘...’ (telefonski broj +..... – kako to proizilazi iz fotografije F2), a putem aplikacije Viber, pa tako vlasnik ‘.....’ u 02:00 sati šalje dvije tekstualne poruke sadržaja “Hajde” i “Po mene”, na što ‘...’ u 02:00 sati odgovara porukom “Et nas”, a potom vlasnik telefona ‘A....’ u 02:07 sati šalje poruku “Dokle ste”, na što ‘A...’ odgovara sa tri tekstualne poruke i to “Sje si”, “Ispred” i “Smo, nakon čega je vlasnik telefona ‘A....’ u 02:07 sati uputio poruku “Et me”. Zatim, u 05:37 sati vlasnik telefona ‘A...’ šalje poruku sadržaja “Sta se događa”, kada u 05:38 sati ‘A...’ zove vlasnika telefona, koji razgovor je trajao 00:47 sekundi. Na F1 je također vidljivo da ‘A....’ vlasniku telefona u 05:42 sati šalje tekstualnu poruku sadržaja “Ne javlja se”, na što vlasnik telefona u 06:03 sati ‘A...’ upućuje poruku “Sine morate nesto poduzet, auto ne smije vise bit na avliji otac mi sere”, a ‘A...’ u 06:07 sati odgovara porukom “Brate ne javlja see”, nakon čega vlasnik telefona u 06:13 sati ‘A...’ šalje poruku sadržaja “A....”, a potom vlasnik telefona ‘A...’ upućuje 2 (dva) telefonska poziva, isto putem aplikacije Viber. Iz fotografija F3 i F4 proizilazi da je vlasnik telefona istog dana imao jedan propušteni poziv u 04:49 sati sa telefonskog broja nakon čega vlasnik telefona komunicira sa licem koje je memorisano kao ‘Burazer’.

Također, dana 21.12.2019. godine, u službenim prostorijama OKP PU Tuzla, je izvršeno fotografisanje mobilnog telefona vlasništvo S. D. te je sačinjena i odgovarajuća Fotodokumentacija koja sadrži ukupno 10 (deset) fotografija. Iz fotografija F1 – F10 proizilazi da iste sadrže prikaz kontinuiranog razgovora putem aplikacije između vlasnika telefona S. D. i korisnika ‘.....’, pa tako D. u 04:42 sati imenovanom korisniku šalje tekstualnu poruku sadržaja “Halo”, na što A... odgovara sa “Reci brate”, a D. piše “Covjek je mrtav” i “Ubistvo je”. Potom A. D. šalje tri tekstualne poruke sadržaja “Oj boze”, “Oj boze dragi” i “Sine”, a D. odgovara sa “Ne znam sta cemo ja nmg ovo sad slagat”, nakon čega A. ponovo piše poruke sadržaja “MOLIM TE”, “MOLIM TE” i “KO BOGA TE MOLIM”. Nakon toga D. A. upućuje tekstualnu poruku sadržaja “Brate jesi mi brat al ja nmg to uradit”, na što A. odgovara sa ukupno pet tekstualnih poruka i to “MOLIM TE SINE”, “MOLIM TE”, “ZNACI”, “MOLIM TEEEEE” i “MOLIM TEEEEEE”. Tada D. piše A. “Sine nema sanse”, “Ubistvo je”, a A. odgovara “OJJJJ DRAGI ALLAHU”, “OJ MOJ BOZE”, “DE MOLIM TE” i “SINE”. Zatim D. piše tekstualnu poruku “Znaci

sve bi uradio al ovo”, “Nema”, kada A. piše “MOLIM TE”, a potom D. nastavlja “Boga brate dao sam ti sve”, “Ovo nema” i “Sanse”. Tada A. D. šalje poruke “DE GDJE SI”, “SAD”, a D. odgovara porukama “Mene mati moja hoce da prijavi” i “Sjedim sa materom”, nakon čega A. ponovno piše “DE SINE DA SE NADJEMO”, “MOLIM TE”, na što je D. odgovorio sa “Ne ide majka”. Tada A.č pita D. “DE MOŽEŠ LI SE JAVIT”, “NA MOB”, a D. odgovara “Nmg slusaju svi”, dok A.ponovno piše “SINE DE ŠTA ĆEMO”, “POLAKO”, “DA SKONTAMO”, “MORA BIT NAČIN”, a D. odgovara sa “Nema nacina”. Potom A. D. u poruci pita “DE MOŽEŠ LI VAN BH OTIC I REC DA TI JE UKRADNEO”, a D. odgovara “Ucerali su mi”, nakon čega A. piše “AUTO”, a zatim D. “Svi”, na što A. ponovo pita “KO SINE”, a D. šalje poruku “Nema”. Nakon toga A. D. šalje tekstualne poruke “STANI PRIČAM S OBEM”, “OCEM”, “De da dodjem snove”, “S ocem do tb”, kada A. započinje i završava videopoziv sa D.putem iste aplikacije, pa nastavno na to A. D. šalje poruke “Sine” i “Jesil Tu”. Zatim D., slijedom prethodno navedenog, A. šalje poruke “Mati zna i da sam drogiran”, “Znaci svu istinu”, na što A. D. odgovara sa “De sine pomoci koliko možeš”, “De da se nadjemo”, a D. A. piše “Nemam ti kako pomoci”, nakon čega A. D. piše poruku “De moramo prije svega pricati”, dok D.odgovara A. sa “Brate”, “Nemam nacin”, “Da pricamo”. Tada A. D. šalje sljedeće tekstualne poruke “Brate nije da nešto”, “Uradiš”, “Nego”, “Da samo vidimo kako ćemo i šta ćemo”, “Halo”, “Da skupa odemo” te “Brate”, kada A ponovo započinje i završava videopoziv, pa ponovo D. šalje poruke “Alo” i “Brate. D. zatim A.odgovara sa “Mozemo otic zajedno al brate nmg uzet na sebe”, na što A. piše “De da dodjem do tb”, a D. A. odgovara sa “Sjenjak d blok”, “Moras se stvorit za najbrze”, pa A. tada piše “Evo brate” i “Idem”. Poslije toga, a sve u kontinuitetu, D. A. šalje poruke “Brate”, “Dodji ispred”, dok A. pita “Koga”, na što D. odgovara “Centra”, “Stabici”, te A. potom D. šalje “Oj Bog te”. Zatim D. A. šalje poruke “Dodji dole” i “Cekam te”, a A. tada pita D. “Jesul oni ti”, “Tu”, “Jel”, “Haloooo”, nakon čega A. započinje i završava jedan videopoziv sa D., a potom D. započinje i završava videopoziv sa A., pa nakon toga A. započinje i završava ukupno dva videopoziva sa D.. Nastavno na ovo, A. D. šalje poruke “De me nazovi”, “Treba te P.” i “Brate hitnooooo”, kada A. započinje i završava još jedan videopoziv sa D.. Naposljetku, na fotografijama je prikazano da D. A. zaključno šalje tekstualne poruke “Odma dodji u policiju centar”, “Sjedim ovdje sam” te “Reko je novi”.

Iz Rezultata alkoholometrijske analize Poliklinike za laboratorijsku dijagnostiku JZU UKC Tuzla od 23.12.2019. godine, broj protokola 140/19, na ime S. I. (uzorci krvi i urina uzeti od S. I. dana 21.12.2019. godine prilikom obdukcije) proizilazi da je u krvi imenovanog utvrđeno prisustvo alkohola u vrijednosti od 0,51 promila, a u urinu vrijednosti 0,68 promila.

Iz Nalaza droge u urinu Poliklinike za laboratorijsku dijagnostiku JZU UKC Tuzla od 23.12.2019. godine na ime S. I. proizilazi da je analizom (koja je završena dana 21.12.2019. godine) kod S. I. konstatovan pozitivan rezultat na prisustvo droge Amfetamin.

Iz Rezultata alkoholometrijske analize Poliklinike za laboratorijsku dijagnostiku JZU UKC Tuzla od 27.12.2019. godine, broj protokola 141/19, na ime S. D. (uzorci krvi i urina uzeti od S. D.dana 21.12.2019. godine u 08:15 sati – krv te u 08:20 sati - urin) proizilazi da ni u krvi niti u urinu imenovanog nije utvrđeno prisustvo alkohola. Također, iz Alkotesta od 21.12.2019. godine na ime S. D. proizilazi da kod istog u

vrijeme mjerenja (06:00:45 sati) nije utvrđeno prisustvo alkohola (izmjerena vrijednost 0,00 promila).

Iz Nalaza droge u urinu Poliklinike za laboratorijsku dijagnostiku JZU UKC Tuzla od 27.12.2019. godine na ime S. D. proizilazi da je analizom (koja je završena dana 21.12.2019. godine) kod S. D. konstatovan pozitivan rezultat na prisustvo droge Amfetamin, kao i pozitivan rezultat na Kanabinoide.

Iz Rezultata alkoholometrijske analize Poliklinike za laboratorijsku dijagnostiku JZU UKC Tuzla od 27.12.2019. godine, broj protokola 138/19, na ime P. E. (uzorci krvi i urina uzeti od P. E. dana 21.12.2019. godine u 08:20 sati – krv te u 08:25 sati - urin) proizilazi da ni u krvi niti u urinu imenovanog nije utvrđeno prisustvo alkohola. Također, iz Alkotesta od 21.12.2019. godine na ime P. E. proizilazi da kod istog u vrijeme mjerenja (06:23:03 sati) nije utvrđeno prisustvo alkohola (izmjerena vrijednost 0,00 promila).

Iz Nalaza droge u urinu Poliklinike za laboratorijsku dijagnostiku JZU UKC Tuzla od 27.12.2019. godine na ime P. E. proizilazi da je analizom (koja je završena dana 21.12.2019. godine) kod P. E. konstatovan pozitivan rezultat na prisustvo droge Amfetamin.

Iz Alkotesta od 21.12.2019. godine na ime S. A. proizilazi da je kod istog u vrijeme mjerenja (04:46:06 sati) utvrđeno prisustvo alkohola (izmjerena vrijednost 0,13 promila).

Iz Rezultata alkoholometrijske analize Poliklinike za laboratorijsku dijagnostiku JZU UKC Tuzla od 23.12.2019. godine, broj protokola 139/19, na ime M. A. (uzorci krvi i urina uzeti od M. A. dana 21.12.2019. godine u 11:45 sati – krv te u 12:20 sati - urin) proizilazi da ni u krvi niti u urinu imenovanog nije utvrđeno prisustvo alkohola.

Iz Nalaza alkohola u krvi i urinu Poliklinike za laboratorijsku dijagnostiku JZU UKC Tuzla od 23.12.2019. godine na ime M. A. proizilazi da kod imenovanog nije utvrđeno prisustvo alkohola ni u krvi, niti u urinu (izmjerene vrijednosti 0,00 promila). Također, iz Nalaza droge u urinu Poliklinike za laboratorijsku dijagnostiku JZU UKC Tuzla od 23.12.2019. godine na ime M.A.proizilazi da analizom (koja je završena dana 21.12.2019. godine) kod M. A. nije konstatovan pozitivan rezultat na prisustvo droga pobrojanih u nalazu.

Iz Izvoda iz matične knjige umrlih broj 09/1-10-4-1795/20 od 11.05.2020. godine proizilazi da je S. I., sin M. i majke rođene Č. R., rođen u Tuzli dana 06.05.1997. godine, preminuo u Tuzli, dana 21.12.2019. godine u 02:50 sati.

Iz Izvoda iz kaznene evidencije za M. A. od 14.03.2022. godine, kao i Presude Kantonalnog suda u Tuzli brojod 27.04.2018. godine, a koja je pravosnažna dana 13.08.2018. godine, proizilazi da je imenovani ranije pomenutom presudom osuđen zbog učinjenja krivičnog djela Ubistvo iz člana 166. stav 1. u vezi sa članom 28. KZ FBiH, i to na kaznu zatvora u trajanju od 2 (dvije) godine.

Iz Rješenja Federalnog ministarstva pravde, Povjerenstvo za uvjetni otpust, broj: od 27.08.2019. godine, proizilazi da je istim odobren uvjetni otpust zatvoreniku M. A.

koji se nalazio na izdržavanju kazne zatvora, a koji uvjetni otpust je po istom rješenju imao trajati od dana 22.11.2019. godine do 26.03.2020. godine.

Krivično djelo Ugrožavanje javnog prometa iz člana 332. stav 1. KZ FBiH čini onaj učesnik u prometu na putevima koji se ne pridržava prometnih propisa i time tako ugrozi javni promet da dovede u opasnost život ljudi ili imovinu većih razmjera, pa zbog toga kod drugog nastupi imovinska šteta preko 5.000,00 KM. Radnja učinjenja ovog krivičnog djela određena je kao nepridržavanje prometnih propisa. To je takvo ponašanje učesnika u prometu koje nije u skladu sa propisima kojima se reguliše javni promet, odnosno koje predstavlja kršenje prometnih propisa. Da bi nepridržavanje prometnih propisa predstavljalo radnju učinjenja ovog krivičnog djela potrebno je da je time tako ugrožen javni promet da je doveden u opasnost život ljudi ili imovina većih razmjera. S obzirom na ovako određenu posljedicu djela, krivično djelo ugrožavanja javnog prometa je delikt konkretnog ugrožavanja. O konkretnoj opasnosti za život ljudi ili imovinu većih razmjera radiće se u slučaju postojanja bliske mogućnosti povrede dobra koje je dovedeno u opasnost, tako da se, po redovnom toku stvari, povreda tog dobra može očekivati u svakom trenutku. Nastupanje kod drugoga imovinske štete preko 5.000,00 KM predstavlja objektivni uvjet inkriminacije. Krivično djelo propisano u stavu 2. ovog člana sastoji se u ugrožavanju željezničkog, brodskog, tramvajskog, trolejbuskog ili prometa žičarom i dovođenju time u opasnost života ili tijela ljudi ili imovine većih razmjera, dok je u stavu 3. propisano kažnjavanje i za nehatno učinjenje djela iz stava 1. i 2. ovog člana. Nadalje, odredbom člana 336. stav 4. KZ FBiH određeno je krivično djelo Teška krivična djela protiv sigurnosti javnog prometa na način da je propisano da će se učinitelj kazniti kaznom zatvora od jedne do osam godina ako je krivičnim djelom iz člana 332. stav 3.; člana 333. stav 2.; člana 334. stav 2. i člana 335. stav 3. ovog Zakona prouzrokovana smrt jedne ili više osoba.

Nadalje, članom 28. stav 1. Zakona o osnovima bezbjednosti saobraćaja na putevima u BiH je propisano da je vozač dužan u toku upravljanja vozilom obratiti pažnju na pješake koji se nalaze na kolovozu ili stupaju na kolovoz. Osim toga, odredbom člana 44. stav 1. istog Zakona se propisuje da se vozač na putu u naselju ne smije vozilom kretati brzinom većom od 50 km/h, osim ako saobraćajnim znakom nije drugačije određeno.

U konačnici, krivično djelo Neukazivanje pomoći osobi ozlijeđenoj u prometnoj nezgodi iz člana 337. stav 1. KZ FBiH čini vozač prijevoznog sredstva koji ostavi bez pomoći osobu koja je ozlijeđena tim prijevoznim sredstvom ili čiju je ozljedu prouzrokovao. Osim što to proizilazi iz propisa kojima su regulirani pojedini vidovi prometa, i ovom inkriminacijom utvrđena je obaveza vozača bilo kojeg prevoznog sredstva da pruži pomoć osobi ozlijeđenoj tim prevoznim sredstvom ili osobi čije je ozljeđivanje on prouzrokovao. Radnja učinjenja ovog krivičnog djela određena je kao ostavljanje bez pomoći osobe koja je ozlijeđena prevoznim sredstvom kojim je upravljao učinitelj ili čiju je ozljedu prouzrokovao. Sadržinu te radnje učinjenja potrebno je tumačiti u vezi sa nazivom krivičnog djela. Stoga će se raditi o ostavljanju bez pomoći ozlijeđene osobe ne samo u slučajevima kada ozlijeđenoj osobi, usljed toga što ju je vozač prijevoznog sredstva ostavio bez pomoći, niko drugi nije imao pružiti pomoć nego i onda kada su na mjestu ozljeđivanja bile druge osobe koje su mogle i koje su ozlijeđenoj osobi pružile pomoć. Ostavljanje bez pomoći ozlijeđene osobe, u smislu ove zakonske odredbe, treba, dakle, shvatiti kao neukazivanje pomoći

ozlijeđenoj osobi od strane vozača prijevoznog sredstva kojim je ta osoba ozlijeđena ili od strane vozača koji je prouzrokovao ozljeđivanje te osobe. Ostavljanje bez pomoći ozlijeđene osobe najčešće će se ogledati u napuštanju mjesta nezgode prije ukazivanja pomoći, bjekstvu s mjesta nezgode, propuštanju da se ozlijeđenoj osobi osigura neophodna stručna medicinska pomoć i slično. Nebitno je kakve su vrste ili intenziteta ozljede. Ne traži se, dakle, kao u slučaju krivičnog djela iz člana 175. (Nepružanje pomoći) ovog Zakona, da se ozlijeđena osoba nalazila u direktnoj životnoj opasnosti. Za postojanje ovog krivičnog djela potrebno je da smrt ozlijeđene osobe nije nastupila trenutno. Zakon, naime, kao objekt radnje ovog krivičnog djela označava ozlijeđenu osobu, dakle, osobu koja je, u vrijeme kada je učinitelj bio dužan ukazati joj pomoć, još uvijek bila živa. Tako, ako je lice povrijeđeno motornim vozilom ili drugim prevoznim sredstvom izgubilo život odmah prilikom zadobivanja povrede, neće postojati krivično djelo nepružanja pomoći licu povrijeđenom u saobraćajnoj nezgodi, jer je objekt ovog krivičnog djela živ čovjek kome je moguće pružiti pomoć. Bjekstvo vozača u tom slučaju moći će se uzeti u obzir kao otežavajuća okolnost prilikom izricanja kazne za teško djelo protiv bezbjednosti saobraćaja. Ako pak povrijeđeno lice nije izgubilo život odmah prilikom povređivanja, već je od povreda umrlo kasnije, vozač koji je unesrećenog ostavio bez pomoći bit će odgovoran za krivično djelo iz ovog člana i u slučaju kada se radi o apsolutno smrtonosnim povredama tako da ni hitna ljekarska intervencija ne bi spriječila nastupanja smrti povrijeđenog lica. Također, potrebno je da je učinitelj bio u objektivnoj mogućnosti da pruži pomoć ozlijeđenoj osobi. Da li se radilo o takvoj mogućnosti faktično je pitanje koje zavisi od okolnosti konkretnog slučaja. Takva mogućnost, primjerice, ne bi postojala u slučaju kada je vozač i sam teško ozlijeđen u prometnoj nezgodi i usljed toga onemogućen u pružanju pomoći drugoj osobi. Učinitelj ovog krivičnog djela može biti samo vozač motornog vozila ili drugog prijevoznog sredstva kojim je neka osoba ozlijeđena ili koji je prouzrokovao njenu ozljedu. Vozač motornog vozila ili drugog prijevoznog sredstva je osoba koja upravlja prevoznim sredstvom. Drugim prevoznim sredstvima smatraju se sva druga sredstva koja služe za prijevoz osoba i stvari u bilo kojem vidu prometa. Za postojanje djela potrebno je da je druga osoba ozlijeđena prijevoznim sredstvom kojim je učinitelj upravljao ili da je on prouzrokovao njeno ozljeđivanje. Nebitno je, dakle, da li je do ozljeđivanja osobe došlo fizičkim kontaktom prijevoznog sredstva kojim je upravljao učinitelj i te osobe ili je njeno ozljeđivanje učinitelj prouzrokovao na drugi način (primjerice, izazivanjem takve prometne situacije usljed koje je vozač drugog vozila udario u pješaka ili u kojoj je pješak ozlijeđen zbog toga što se od kontakta s vozilom kojim je upravljao učinitelj morao spašavati skakanjem u jarak). Pri tome, potrebno je imati u vidu da prouzrokovanje ozljeđivanja druge osobe ne podrazumijeva i krivnju učinitelja za to ozljeđivanje tako da se odgovornost učinitelja za ovo krivično djelo cijeni odvojeno od njegove eventualne odgovornosti za neko drugo krivično djelo protiv sigurnosti javnog prometa. Ovo krivično djelo može, naime, postojati i u slučaju kada njegov učinitelj nije učinio nijedno drugo krivično djelo protiv sigurnosti javnog prometa kao i u slučaju kada je ozlijeđena osoba kriva za sopstveno ozljeđivanje. Djelo je dovršeno ostavljanjem ozlijeđene osobe bez pomoći. Djelo se može učiniti samo s umišljajem koji mora obuhvatiti svijest učinitelja o tome da bez pomoći ostavlja osobu koja je ozlijeđena prijevoznim sredstvom kojim on upravlja ili čiju je ozljedu on prouzrokovao. U stavu 2. ovog člana propisani su kvalificirani oblici krivičnog djela iz stava 1.

Cijeneći dokaze izvedene na glavnom pretresu pojedinačno i u njihovoj međusobnoj vezi, sud najprije nalazi da vrijeme i mjesto učinjenja predmetnih krivičnih djela nisu ni bili sporni među stranama u postupku, pa je tako utvrđeno da se kritični događaj desio dana 21.12.2019. godine oko 02:30 sati, u Tuzli, u ulici Bulevar II Korpusa Armije BiH u neposrednoj blizini TC „Mercator”, a u desnoj kolovoznoj traci, gledajući iz pravca naselja Stupine u pravcu raskrsnice kod Doma penzionera. Također, sud cijeni da je tužilaštvo sa sigurnošću dokazalo da je optuženi M. A. kritične prilike upravljao putničkim motornim vozilom marke "Volkswagen" tip "Golf V GTI", austrijskih nacionalnih registarskih oznaka....., vlasništvo S. D.. Navedeno saglasno potvrđuju svjedoci S. D.i P. E., kao neposredni svjedoci kritičnog događaja, ali i svjedok Đ. M. kum S. D. te svjedokinja B. S., majka S. D. koji svjedoci su saslušani tokom dokaznog postupka na glavnom pretresu, a čiji iskazi su (osim iskaza svjedokinje B. S.) dopunjeni predočavanjem iskaza imenovanih svjedoka datih tokom faze istrage. Tako je svjedok S. D. izjavio da je njegovim vozilom marke Golf kritične prilike upravljao M.A. jer mu je A.rekao 'Hoćeš li da ja vozim, ja smijem voziti po glavnim ulicama', pa je D. A dao ključeve, jer je D. već popio i nije smio voziti po glavnim ulicama jer ima austrijsku vozačku dozvolu te se plašio zabrane, nakon čega je A. upravljao vozilom S. D., tako da je A. sjedio na mjestu vozača, D. na mjestu suvozača, dok je na zadnjem sjedištu sjedio P. E.. Svjedok P. E.u svom iskazu također navodi da je vozilom S. D. upravljao M. A. premda E.ističe drugačiji razlog promjene vozača, pa je tako E. izjavio da je A. upravljao vozilom S. D. zbog toga što je A.jedini koji te večeri nije konzumirao alkohol, barem ne u E. prisustvu, jer se A. tog dana nije osjećao dobro, pa je odbijao piti alkohol. Nadalje, svjedok Đ. M. je izjavio da su mu, najprije D. a zatim i P. prenijeli da je tim vozilom upravljao optuženi A. dok je svjedokinja B. S.u svom iskazu navela da su predmetne večeri Đ. M. i njen sin S.D. ušli u kuću vidno uznemireni, kojom prilikom je D. plakao, a na pitanje svjedokinje šta je bilo, rekli su joj da su imali saobraćajnu nesreću, da je A. vozio te da su udarili nekog momka kojeg ne poznaju, ali se Amar nije zaustavio kad se to desilo, već su se udaljili sa lica mjesta. Osim toga, uvidom u nalaz i mišljenje vještaka za forenzička ispitivanja M. M. M., kao i saslušanjem imenovane na glavnom pretresu, ustanovljeno je da se analizom briseva prikupljenih iz vozila Golf, registarskih oznakaDNK profil uspio dobiti iz brisa sa parkirne kočnice, pa je daljom analizom utvrđeno da se DNK profil iz brisa sa parkirne kočnice u potpunosti uklapa sa DNK profilom M. A. a koji je dobijen iz nespornog uzorka krvi imenovanog. Naposljetku, ni sama odbrana tokom postupka nije osporavala navedenu objektivno utvrđenu činjenicu da je M. A. kritične prilike upravljao putničkim motornim vozilom marke "Volkswagen" tip "Golf V GTI", austrijskih nacionalnih registarskih oznakavlasništvo S. D. Imajući u vidu da su svjedoci S. D. i P. E. iznijeli različite navode u pogledu razloga zbog kojeg je M. A. preuzeo upravljanje vozilom marke Golf u vlasništvu S. D., sud je našao da potvrdu ovom dijelu iskaza svjedoka S. D. daje iskaz njegove majke B. S., međutim, činjenica je da B. S.nije bila prisutna tokom pomenutih dešavanja, o kojima ista ima isključivo posredna saznanja na osnovu kazivanja njenog sina S. D.. Unatoč tome, sud cijeni da navedeno ni u kom slučaju ne osporava činjenicu da je M. A. kritične prilike upravljao predmetnim vozilom, kako je to već rečeno i opisano, pa razlozi zbog kojih je preuzeo upravljanje ovim vozilom i nisu od značaja za utvrđivanje postojanja krivičnog djela i odgovornosti optuženog.

Nadalje, saslušanjem svjedoka S. D., P. E.i Đ. M., kao i provedenim vještačenjima po vještaku medicinske struke C.Z. te vještacima saobraćajne struke Dž. E. i S.A ali i pregledom snimka video nadzora sa lica mjesta utvrđeno je da je kritične prilike

prednjim desnim dijelom pomenutog vozila kojim je upravljao M. A. ostvaren primarni kontakt sa lijevom bočnom stranom pješaka - oštećenog S. I. usljed kojeg kontakta, odnosno udara je došlo do nabačaja S. I. na vozilo u predjelu poklopca motornog prostora i u predjelu prednjeg vjetrobranskog stakla, a potom i odbačaja pješaka na trotoar sa desne strane, pa je slijedom takvog kontakta sa predmetnim vozilom S. I. zadobio teške tjelesne povrede, usljed kojih je isti i preminuo u 02:50 sati iste noći. Tako je svjedok S. D. tokom saslušanja na glavnom pretresu izjavio da je do kontakta sa pješakom S. I. došlo prednjim desnim dijelom vozila, odnosno I je preko prednjeg desnog blatobrana završio na šajbi i to ispred sjedišta S. (S. je sjedio na mjestu suvozača), od pola šajbe prema gore, a također, S. je kazao i da je, kada je iste večeri došao kući, od poznanika na Gradini, kod kojih se svjedok raspitao, saznao da je I. podlegao. Osim toga, uvidom u Fotodokumentaciju od 21.12.2019. godine, koja sadrži fotografije mobilnog telefona vlasništvo S. D. te razgovora (poruka i poziva) između S. D. i M. A. utvrđeno je da S. u 04:42 sati M. šalje tekstualnu poruku sadržaja "Halo", na što M. odgovara sa "Reci brate", a S. piše "Covjek je mrtav" i "Ubistvo je". Dalje je svjedok P. E koji je sjedio na zadnjem sjedištu predmetnog vozila i to na desnoj strani, u svom iskazu datom na glavnom pretresu izjavio da su se kretali srednjom saobraćajnom trakom desne kolovozne trake, da je bilo zeleno svjetlo na semaforu, kojom prilikom se grupa ljudi udarala na pješačkom prelazu, pa se P. sjeća da je uslijedio udar te je P. vidio siluetu koja je pala sa desne strane. Svjedok Đ.M. je u svom iskazu istakao da je predmetne večeri, po pozivu S. D. došao do Ši Sela, gdje je Đ. vidio predmetno vozilo i krv na njemu, pa je imenovanom najviše zapalo za oko to da je bilo udubljenje sa suvozačeve strane gdje je šoferšajbna, odnosno stub, koje udubljenje je, prema izjavi Đ. odgovaralo obliku glave te je istom izgledalo kao da je tu glava ulegla. Također, Đ. je rekao da je po struci medicinski tehničar, pa iako isti nikada nije vidio likvor, on je primijetio da je na opisanom mjestu bilo neke mase, što je Đ., po teoriji iz škole, asociiralo na sluz koja potiče iz glave. Sama šoferšajbna je bila napuknuta, a najviše oštećenja je bilo upravo na strani suvozača, kazao je Đ. Tokom izvođenja dokaza na glavnom pretresu pristupljeno je provođenju dokaza od strane tužilaštva pregledom CD-a video nadzora mjesta gdje se desio inkriminirani događaj, pa je tako tokom pregleda istog CD-a tužilac, između ostalog, konstatovao da je S. I. u jednom trenutku ostavio svog protivnika sa kojim se tukao i okrenuo se u pravcu S. A. te krenuo prema njemu, kada je S. I. došao do početka srednje saobraćajne trake, kojom se u tom trenutku kretalo predmetno vozilo Golf, te je tada ostvaren kontakt između S. i prednjeg desnog dijela tog nadolazećeg vozila, a tijelo S. I. biva odbačeno naprijed u pravcu kretanja vozila. Tokom postupka provedena su dva vještačenja po vještacima saobraćajne struke i to po vještaku Dž. E., na prijedlog optužbe, te po vještaku S.A. na prijedlog odbrane, pa je sud cijeneći nalaze i mišljenja imenovanih vještaka, kao i usmena pojašnjenja istih, koja su data na glavnom pretresu, našao da su oba vještačenja provedena objektivno i nepristrasno, na temelju materijalne dokumentacije iz spisa tužilaštva, odnosno suda, a sud također drži da zaključci vještaka Dž. E. i S. A. ne sadrže bitne proturječnosti ili razlike u pogledu odlučnih činjenica, pa je sud u cijelosti poklonio vjeru nalazima i mišljenjima te usmenim pojašnjenjima pomenutih vještaka. Tako je vještak Dž. E. izjavio da je proučavanjem dokumentacije iz spisa (zapisnika o uviđaju, skice i fotodokumentacije lica mjesta, i slično), sagledavanjem općih podataka o nastaloj predmetnoj saobraćajnoj nezgodi, analiziranjem oštećenja na vozilu Golf, ali i uvidom u povrede pješaka S. I. i na osnovu uporedne analize nastalih povreda koje je konstatovao vještak sudske medicine sa oštećenjima na vozilu Golf, zaključio da je za vrijeme sudara u primarni kontakt došla lijeva bočna strana tijela uspravnog pješaka koji

istrčava na kolovoz u putanji vozila, u dijelu nogu pješaka koje su u trenutku naleta bile u raskoraku sa prednjim desnim dijelom vozila Golf (desni dio prednjeg branika do desnog dijela prednjih registarskih tablica, širina desnog fara i dijelu desnog fara). Također, vještak Dž. je naveo da je bilo poprečnog pomaka sekundarne u odnosu na primarna oštećenja na vozilu Golf, što je u saglasnosti sa potrcavanjem pješaka na kolovoz za vrijeme sudara sa desne na lijevu stranu posmatrano u pravcu kretanja vozila. Dalje je vještak Dž. našao da je pješak zahvaćen primarno procijenjeno desnom čeonom širinom vozila Golf najviše 0,5m u kompletan donji dio širine tijela pješaka okrenutog lijevom bočnom stranom u smjeru kretanja vozila Golf, što je u saglasnosti sa djelimično čeonim ulaznim sudarom vozila i pješaka. Osim toga, vještak Dž. je konstatovao da kod djelimičnog čeonog ulaznog sudara vozila Golf i pješaka, pješak dolazi do vozila sa desne bočne strane. Nakon primarnog kontakta, a zbog brzine i pravca kretanja pješaka, tijelo pješaka se rotira oko uzdužne ose uz bok vozila pri čemu nastaju oštećenja na bočnoj strani vozila u predjelu prednjeg desnog blatobrana i poklopca motora. Naime, tijelo pješaka nakon primarnog kontakta dobiva od vozila tzv. obodnu brzinu rotacije koja može biti gotovo jednaka naletnoj brzini vozila, pa se usljed toga udarom utiskuje u bok vozila na mjestima gdje se nađu oštećenja. Istovremeno, kao posljedica inercije ranijeg kretanja pješaka, gornji dio tijela pješaka naginje se preko blatobrana na poklopac motora i u nastavku tog kretanja dolazi do kontakta tijela sa nosačem okvira i desnim dijelom prednjeg vjetrobranskog stakla. Posljedica ovakvih djelimično čeonih ulaznih naleta na pješaka je i daljina odbačaja pješaka koja je znatno manja nego kod čeonih naleta, pa se tijelo pješaka, kao što je u konkretnom slučaju, poslije nezgode našlo odbačeno naprijed u pravcu kretanja vozila i desno bočno sa one strane vozila odakle se pješak prije sudara kretao prema vozilu, kazao je vještak Dž.. Nadalje, provedenim vještačenjem vještak S. A. je zaključio da je do saobraćajne nezgode koja se dogodila 21.12.2019. godine oko 02:30 sati u Tuzli, u ulici Bulevar II Korpusa Armije BiH u neposrednoj blizini TC Merkator, došlo tako što je vozač vozila Golf, krećući se sa istim vozilom srednjom saobraćajnom trakom desne kolovozne trake navedene ulice iz pravca Hotela Tuzla u smjeru Doma penzionera, ostvario djelimično čeonu ulazni nalet na pješaka S. I. koji je prelazio kolovoz desne kolovozne trake navedene ulice sa desne na lijevu stranu gledano iz smjera kretanja vozila Golf. Ukoliko se uzmu u obzir evidentirane povrede pješaka, kao i evidentirana oštećenja na prednjem dijelu vozila Golf, sa sigurnošću se može zaključiti da je došlo do djelimično čeonog naleta vozila Golf na pješaka u trenutku kada je pješak bio okrenut svojom lijevom bočnom stranom prema nadolazećem vozilu Golf, usljed čega je prednjim čeonim više desnim dijelom vozila Golf u predjelu desnog dijela čeonu strane u visini branika, fara i desnog blatobrana i tijela pješaka ostvaren primarni kontakt, nakon čega dolazi do sekundarnog kontakta prednjeg vjetrobranskog stakla na desnoj strani uključujući i desni okvir (stub samonosive karoserije) sa tijelom pješaka, a u daljoj dinamici dolazi do odvajanja tijela pješaka od vozila - odbacivanja tijela pješaka naprijed i bočno, desno što uzrokuje tercijalni kontakt tijela pješaka pri padu na kolovoz, istakao je vještak S.. Kao što je već rečeno, tokom postupka provedeno je i medicinsko vještačenje po vještaku C. Z. koji je obavio pregled i obdukciju preminulog S.I., o čemu je isti dao pisani nalaz i mišljenje o uzroku njegove smrti, a potom je vještak dao svoj nalaz i mišljenje o vrsti, težini i posebno o mehanizmu, odnosno načinu povređivanja oštećenog S. I. u saobraćajnom udesu koji se desio 21.12.2019. godine. Sud je našao da je i vještak C. Z. svoje nalaze i mišljenja sačinio objektivno i nepristrasno, u skladu sa pravilima sudsko-medicinske struke i nauke, a na osnovu relevantne medicinske i nemedicinske dokumentacije iz spisa, shodno čemu je sud u

cijelosti poklonio vjeru nalazu i mišljenju imenovanog vještaka, kao i usmenim pojašnjenjima istog datim na glavnom pretresu. Tako je vještak medicinske struke C. Z., analizirajući sve relevantne medicinske podatke, zaključio da je preminuli S.I.kritične prilike zadobio teške tjelesne povrede i to krvnu podlivenost dubljih mekotkivnih struktura neposredno unutra od unutrašnjeg ruba podgrebljene jame, desne lopatične kosti sa prelomom gornjeg, unutrašnjeg dijela grebena iste. Dekolman, na vanjskoj strani lijeve butine, na udaljenosti oko 69 cm iznad ruba stopala u čijem nivou se nalazi višedijelni prelom tijela lijeve butine kosti. Razderano nagnječna rana stražnjeg-vanjskog gornjeg dijela desne potkoljenice i predjela koljena sa krvnim podljevom podkožnih mekih tkiva u polju uspravno postavljeno dugo oko 15, a širine oko 6,7 cm, krvna podlivenost potkožnih mekih tkiva lijeve zakoljske jame, kosi prelom donjeg okrajka lijeve lisne kosti uz prelom unutrašnjeg gležnja lijeve potkoljenice (bimaleolarni prelom), jako izražena krvna podlivenost potkožnih mekih tkiva stražnje - vanjske strane gornje polovice desne potkoljenice sa zahvatanjem i donjeg dijela predjela koljenog zgloba, - u predjelu zakoljske jame sa višekomadnom izlomljenošću gornjeg dijela tijela desne lisne i goljenične kosti- sa centrom preloma na oko 36 cm. Iznad ruba stopala, krvni podliv tkiva poglavine u lijevom potiljačnom dijelom i tjemenom predjelu glave uz višedijelni prelom uglavnom utisnutih ulomaka navedenog predjela krova lobanje od koga se odvajaju dva preloma i to prema Ijusci lijeve slijepoočne kosti odnosno u pravcu sisastog nastavka lijeve slijepoočne kosti, a od gornjeg desnog dijela se nastavlja jedan polulučni prelom, sa konveksitetom usmjerenim prema dolje i vodoravno postavljen, koji se pruža preko stražnjeg dijela obje tjemene kosti završavajući se u stražnjem dijelu desne. Navedeni prelomi sa krova nastavljaju se na bazu lobanje i to preko lijeve stražnje lobanjske jame, preko središnjeg dijela desne stražnje lobanjske jame, pa preko baze piramide desne slijepoočne kosti, preko prednjeg dijela lijeve slijepoočne kosti od čije se baze odvaja nekoliko lomnih linija koje se pružaju po čitavoj površini lijeve stražnje lobanjske jame čineći nekoliko, dijelom odvojenih dijelom međusobno spojenih fragmenata, uz nekoliko sitnih koštanih ulomaka u predjelu velikog potiljačnog otvora na bazi lobanje; od navedenih preloma lijevo bočno jedan se nastavlja i idući prednjim dijelom lijeve srednje lobanjske jame prelazi na pokrov očnih duplji sa nekoliko pojedinačnih manjih koštanih ulomaka, - krvarenje na oba uha, lak izliv krvi ispod tvrde moždanice, otok tkiva mozga, djelomična krvna podlivenost mekih moždanica na vanjskoj strani stražnjeg dijela lijevog slijepoočnog režnja uz razdešenost - razorenost kore i površnih dijelova bijele mase, - umjereni izliv krvi u moždani komorni sistem, brojna sitna krvarenja ispod postave treće i četvrte moždane komore, razmekšanje i brojna nagnječenja tkiva žuljevitog tijela brojna sitno mrljasta i nešto veća slivena krvarenja u predjelu moždanog mosta, posebno njegovog stražnjeg dijela, udisanje krvi, potpuni prelom - rastava u predjelu zgloba između baze lobanje i vratne kralježnice uz lagano pomjeranje i uz krvnu podlivenost lokalizovanu u nivou preloma, prelomi prednjih okrajaka 1., 3. 4. i 5. lijevog rebra sa blago izraženom okolnom krvnom podlivenošću porebrice, prelomi prednjih okrajaka 2 do 6 desnog rebra bez pomjeranja ulomaka te stražnje lučnih dijelova pomenutih rebra, većim dijelom uz pomjeranje ulomaka u grudnu duplju i izrazitijom krvnom podlivenošću okolne porebrice, - krvna podlivenost mekih tkiva u predjelu ležišta lijevog bubrega, prskotina čahure i površnih slojeva tkiva gornje strane desnog režnja jetre, dužine oko 3 cm., poprečni prelom središnjeg dijela donje vilične kosti u predjelu ležišta između unutrašnjih sjekutića, oguljotine kože desnog lopatičnog dijela leđa, stražnje strane donjeg dijela vrata, stražnje bočne desne strane grudnog koša uz ogrebotine kože navedenih dijelova grudnog koša oguljotina veličine

jedno i po srednje velikog muškog dlana vanjskog dijela desnog pojasnog, te predjela kuka sa većim dijelom naznačenim užim prugastim oguljotinama postavljenim u smjeru ka dolje i unutra, u dužini do oko 10 i širine do oko 1 cm., poprečni prelom tijela desne butne kosti na udaljenosti od oko 66 cm iznad ruba stopala sa pomjeranjem ulomaka, razderina kože u vanjskom dijelu lijeve pazušne jame, veća oguljotina kože lijeve bočne strane slabinskog predjela odnosno gornjeg sjedalnog sa nizom međusobno paralelnih i vodoravno postavljenih ogrebotina, duboka rana razderina prednje - vanjske strane donjeg dijela lijeve nadlaktice uz otvoreni uglavnom poprečni prelom tijela ramene kosti, oguljotine kože nadlanske strane čitave dužine lijeve podlaktice, te nadlanske strane vanjskog dijela lijeve šake, rana razderina vanjske strane donjeg dijela lijeve natkoljenice u obliku naopako postavljenog slova L u čijem nivou se nalazi navedeni višedjelni prelom lijeve butne kosti sa jednom razderinom istog predjela na oko 2,5 cm ispod navedene, vodoravno postavljena oguljotina kože lijeve zakoljenske jame te jedna istog predjela postavljena lako koso ka gore i u polje, nekoliko uglavnom površinastih oguljotina kože vanjske strane donje trećine desne potkoljenice kao i u predjelu vanjskog gležnja potkoljena, brojne uglavnom međusobno slivene uže prugaste oguljotine kože na stražnjoj strani donje polovice desne natkoljenice te stražnje strane desnog koljena kao i vanjskog te gornjeg dijela desne potkoljenice, otisak koji bi odgovarao svojim izgledom „mreži branika“ u koži unutrašnje strane središnjeg dijela desne potkoljenice u prostoru promjera oko 6 x 6,5 cm, nekoliko razno-obličnih oguljotina kože vanjske strane središnjeg dijela desne potkoljenice te nekoliko manjih vanjske strane stražnje dvije trećine desnog stopala te jedna neposredno iznad korijena malog prsta desnog stopala i nekoliko manjih na natplatnoj strani u predjelu zglobova između članaka 2. do 5. prsta desnog stopala i jedna manja na unutrašnjoj strani u predjelu nešto iznad korijena palca istog. Na temelju navedenog nalaza, a komparirajući ustanovljene povrede, odnosno cijeneći njihovu vrstu, karakter, lokalizaciju, te visinsku raspoređenost te ih upoređujući sa nastalim oštećenjima i tragovima na putničkom motornom vozilu pontonskog oblika vozila marke Golf 5, uzimajući u obzir i druge relevantne podatke, vještak C. je zaključio da je oštećeni S. I. stradao po tipu ulazno djelomično čeonog naleta vozila u njegovom stojećem – uspravnom položaju, krećući se prema vozilu, sa njegove desne strane dolazeći u kontakt, primarno sa njegovim prednje ugaonim desnim dijelom, svojom desnom nogom u iskoraku ka naprijed, na šta ukazuje otisak na koži izgleda mreže branika na unutrašnjoj strani središnjeg dijela desne potkoljenice sa otvorenim prelomima gornjih dijelova desne lisne i koljenične kosti, te donjeg dijela tijela desne butne kosti, te u istom primarnom kontaktu sa vanjskom stražnjom stranom lijeve noge, na što ukazuje dekolman na vanjskoj strani lijeve butine sa višekomarnim prijelomom lijeve butne kosti te povređivanja u predjelu koljena, uključujući tu i predio zakoljenske jame; nakon čega slijedi rotacija oko oslonjene lijeve noge kada po indirektnom mehanizmu nastaje bimaleolarni prijelom lijevog koljena uz bočnu stranu prednjeg desnog blatobrana, a usljed inercije ranijeg kretanja pješaka prema vozilu, gornji dio njegovog tijela se naginje preko blatobrana; otvoreni prelom lijeve ramene kosti, razderina u predjelu lijevog pazuha, sa prijelomima prednjih okrajaka gornjih lijevih rebara, krvni podljev lijevog ležišta lijevog bubrega, eventualno prskotina čahure i površnih dijelova tkiva gornje strane desnog reznja jetre, nadpoklopac motora te potom kontaktiranje sa donjim desnim dijelom prednjeg vjetrobranskog stakla i to uz rub okvira sa gornjim desnim, dosredišnjim dijelom leđa kada nastaje oguljetina kože i prelom grebena desne lopatične kosti, kao i prijelomi desnih gornjih rebara sa jačim utisnućem njegovih okrajaka, a potom stražnji odnosno lijevi potiljačnim dijelom tjemnog dijela glave u

gornji desni skoro ugaoni dio prednjeg vjetrobranskog stakla, kada nastaju prelomi kostiju i oštećenja unutarlobanjskog sadržaja koji su navedeni u nalazu i koji u konkretnom slučaju zajedno sa oštećenjem moždanog stabla su sneposredno odgovorni za nastupjeli smrtni ishod. Zatim, rastava u zglobu baze lobanje i vratne kičme sa nastalim oštećenjem stražnjeg dijela moždanog stabla koje predstavljaju tzv. sekundarne povrede, a kada po nastanku preloma baze lobanje dolazi do krvarenja oba uha, a to su bili tragovi krvi na krovu iznad desnih prednjih vrata i na vratima, te poslije čega dolazi do odbačenja oštećenog i pada na tlo i kada nakon tog kontaktiranja i povlačenja po tlu nastaju brojne navedene oguljotine i ogrebotine kože koje predstavljaju tzv. tercijarne povrede. Povreda bratka brade i to središnjeg dijela donje vilične kosti a bez polja znakova vidljivih povrijeđivanja na koži bi najvjerojatnije nastala van događaja udesa i to najmanje jednokratnim djelovanjem nekog aktivno zamahnutog mehaničkog oruđa tupo tvrdog dejstvenog principa, pri čemu bi zamah i udar stisnute šake ili pesnice predstavljao podobno sredstvo ili način za nanošenje ove povrede kada bi se povredilac nalazio manje-više frontalno u odnosu na obojicu stojećem položaju. Slijedom navedenog, vještak C. je zaključio da iz navedenog opisanog mehanizma povrijeđivanja oštećenog S. I. proizilazi da se isti kretao dolazeći putničkom motornom vozilu sa njegove desne strane te u trenutku primarnog kontaktiranja s vozilom nalazeći se u raskoraku sa isturenom desnom nogom ka naprijed. S. I. je umro nasilnom smrću usljed oštećenja za po život važnih centara u gornjem segmentu vratne kičme, kao i stražnjeg dijela stabla, a što je sve nastalo u sklopu preloma lobanje, odnosno preloma u nivou zgloba između baze lobanje i gornjeg dijela vratne kičme, kazao je vještak C., ističući da su povrede nanese zaživotno, kao i da blagovremeno pružena ljekarska intervencija ne bi mogla spriječiti smrtni ishod povrijeđivanja, a pomenuta smrt se nalazi u direktnoj uzročnopoljedičnoj vezi sa povrijeđivanjem iz inkriminisanog saobraćajnog udesa. Također, vještak C. je istakao da je smrt oštećenog S. I. nastala zbog toga što je ovdje u sklopu preloma gornjeg dijela vratne kralježnice oštećena njena medula, a u tom nivou koji je neposredni nastavak tzv. moždanog stabla se nalaze najvažniji centri za život čovjeka, centri koji regulišu disanje, rad srca i sve ostale vitalne funkcije, zbog toga je općenito poznato da preživljavanje kod povreda ovog tipa, dakle gornjeg segmenta vratne kralježnice u koji dio ulazi završni dio produžene moždine i gdje se nalaze pomenuti centri, povrijeđeni s takvim povredama ne preživljavaju, pa smrt nastupa vrlo brzo, prema tome ni najblagovremenije pružena liječnička intervencija ni u kojem slučaju ne može spriječiti smrtni ishod. Naposljetku, sud je i uvidom u Izvod iz matične knjige umrlih broj od 11.05.2020. godine utvrdio da je S.I., sin M. i majke rođene Ć. R., rođen u Tuzli dana 06.05.1997. godine, preminuo u Tuzli, dana 21.12.2019. godine u 02:50 sati.

U vezi sa navedenim, sud je cijeneći dokazanost kontakta između predmetnog vozila Golf i pješaka – oštećenog S. I. odnosno dokazanost povreda koje je S. zadobio usljed takvog kontakta te smrti S. koja je nastupila zbog navedenih povreda, analizirao iskaze svjedoka H.N., H. A. H.M., S.A., Š. D. te B.S. pa sud nalazi da iskazi imenovanih svjedoka pružaju šture i ograničene informacije o navedenim činjenicama, a obzirom da imenovani svjedoci nisu bili prisutni na licu mjesta događanja predmetne saobraćajne nezgode, ili zbog okolnosti dešavanja iste nisu ni vidjeli trenutak kontakta između predmetnog vozila i S. I., ili o kritičnom događaju imaju tek posredne informacije. Tako je svjedok Š. D. u svom iskazu datom na glavnom pretresu, koji iskaz je dopunjen predočavanjem svjedoku njegovog iskaza sa zapisnika iz istrage, izjavio da je na lice mjesta kritičnog događaja došao tek kada je

sve bilo gotovo, odnosno na licu mjesta nije bilo I., već policija i S. A. koji je bio u šoku, pa im je tako policija samo rekla da se desila loša situacija, a kada su oni pitali A on im nije mogao ništa reći, dok im je djevojka F. koja je tu bila rekla da je I. udarilo auto. Svjedok Š. je potom A. vozilom otišao na Gradinu zajedno sa prijateljem D.I., gdje je portir na Gradini Š. rekao da je S.I. podlegao. Dalje, iz iskaza svjedokinje H.N. proizilazi da je kritične prilike bila na licu mjesta događaja, ali je ista sudu uglavnom pružila detaljnije informacije o dešavanjima prije kritičnog događaja (sudu je prenijela informacije o svom kretanju predmetne večeri, detalje o tome kako je došlo do tuče između H. A. i H. M. s jedne strane, te S.I. i S.A. s druge strane), dok je svjedokinja o momentu kontakta između vozila Golf (za koje ustanovljeno da je istim upravljao M. A.) i S. I. izjavila da je u jednom trenutku vidjela farove vozila koje dolazi iz pravca Hotela Tuzla, pa se svjedokinja H. sklonila sa ulice u pravcu Gimnazije te je počela da vrišti govoreći da se ostali sklone sa ceste, nakon čega je svjedokinja H. čula udar te je pretrčala cestu u pravcu benzinske pumpe, a potom je sa A. i M. otišla kući, te je svjedokinja H. tek ujutro na portalu vidjela da je momak poginuo. Svjedok H. A. je sudu također, slično svjedokinji H. N., pružio informacije o dešavanjima koja su prethodila kritičnom događaju, informacije o tuči koja je nastala između njega i H. M. s jedne strane, te S. I. i S. A. s druge strane, dok u pogledu kritičnog trenutka kontakta između predmetnog vozila i S. I. svjedok navodi da se nalazio na magistrali u trenutku kada je naišlo vozilo, odnosno kada ga je njegova rodica H. N. upozoravala na dolazeće vozilo, ali svjedok H. A. nije vidio dolazak tog vozila jer je bio fokusiran na vlastitu odbranu od lica koja su nasrtala na njih. Svjedok H. A. je istakao da tada nije bio svjestan da se desilo to što se desilo, odnosno isti nije vidio trenutak kontakta vozila i tog momka, već je svjedok sve to vidio na portalu. Dalje je svjedok H. A. rekao da se ne sjeća da li je do kontakta došlo dok je još trajao fizički obračun između njih i ta dva momka, to svjedok H. nije vidio niti je čuo neki udar u tom trenutku, jer se okrenuo kada ga je rodica N. zvala te je tada i otišao, a svjedok se nije okrenuo kada je napustio mjesto događaja. Cijeneći iskaz svjedoka H. M. sud nalazi da imenovani poput svjedoka H. N. i H. A. detaljno opisuje svoje kretanje prije predmetnog događaja, trenutak kada oni dolaze u dodir sa S. I. i S. A., kao i tuču koja je uslijedila, dok je u pogledu kritičnog trenutka kontakta između predmetnog vozila i S. I. svjedok H. izjavio da je u jednom trenutku tokom tuče sa jednim od pomenutih momaka (S. I.), taj momak odjednom zastao i otrčao do svog vozila koje je prethodno parkirao prema ulazu u garažu, nakon čega se isti ponovo vraćao prema svjedoku H., a tada je proletilo neko auto koje se pojavilo iznenada te je svjedok H. začuo jak udarac, kada je i vidio da neko auto odlazi u pravcu Doma penzionera, a vidio je i da neko tijelo leži na trotoaru. Nadalje, svjedok S. A. se predmetne večeri nalazio sa S. I. pa je tako S. tokom saslušanja na glavnom pretresu pojasnio i opisao gdje se sa S. nalazio prije kritičnog događaja, kako je došlo do tuče između njega i S. s jedne strane, te H. A. i H.M. s druge strane, kako se ista tuča odvijala, a kada je konkretno u pitanju kritični događaj, svjedok S. je izjavio da se on sa jednim momkom (H. A.) tukao u traci do razdjelnog ostrva i to u saobraćajnoj traci koja vodi u smjeru prema Prinčevoj džamiji, dok su S. I. i drugi momak (H. M.) ostali u traci koja ide prema Inter autu, pa je tako S. bio leđima okrenut u odnosu na S. i H.. U jednom trenutku (kada su sa lica mjesta otišli svi osim S.), S. je čuo tup udarac te se okrenuo prema Mercatoru i u dijelu kolovoza/trotoara prema Mercatoru vidio je da nema S.I. ali S. nije vidio nikakvo vozilo. Tada se S. vratio na to mjesto događaja, gdje je vidio I. da leži na trotoaru, pri čemu je jedna I. cipela bila na magistrali, druga na travnjaku, a na cesti je bila i maglenka od nekog auta, te je svjedok zbog toga i zbog povreda koje je I. imao shvatio da je Ismara udarilo auto. Također, svjedok S. je kazao da je tu naišla i

jedna djevojka za koju misli da se zove F., a svjedok misli da su sa njom naišli i još neki prijatelji i prijateljice, pa su tada pozvali Hitnu, koja je došla i ubacila I.u sanitet, ali se svjedok nije mogao izjasniti da li je Hitna na licu mjesta i pregledala I. dok je poslije svjedok S. od prijatelja saznao da je I.premينو. Naposljetku, svjedokinja B. S je u pogledu ove činjenice izjavila da su njen sin S.D. i njegov kum Đ. M.predmetne večeri ušli u kuću vidno uznemireni, kojom prilikom je D. plakao, a na pitanje svjedokinje šta je bilo, rekli su joj da su imali saobraćajnu nesreću, da je A. vozio te da su udarili nekog momka kojeg ne poznaju, ali se A.nije zaustavio kad se to desilo, već su se udaljili sa lica mjesta.

Cijeneći sadržaj optužnice, sud nalazi i da je odlučna činjenica bila i da li je optuženi M.A.napustio lice mjesta kritičnog događaja, odnosno da li se isti, nakon kontakta vozila kojim je upravljao i S. I., nastavio kretati nezaustavljajući svoje vozilo kako bi S. I. eventualno pružio pomoć. S tim u vezi, sud je cijeneći izvedene dokaze nedvosmisleno ustanovio da je optuženi M. A. kritične prilike zaista i postupio na opisani način, odnosno da isti nakon kontakta sa S. I. nije zaustavio vozilo kojim je upravljao i kojim je ostvaren kontakt, niti je optuženi oštećenom S. I.ukazao bilo kakvu pomoć neposredno nakon predmetne saobraćajne nezgode. Navedeno nije ni bilo sporno među stranama u postupku, a isto je dodatno utvrđeno i potkrijepljeno iskazima saslušanih svjedoka te pregledom ranije pomenutog snimka video nadzora. Slijedom navedenog, svjedok S. D., kao suvozač iz predmetnog vozila Golf, je prilikom saslušanja izjavio da je nakon tog kontakta sa I. rekao A. da stane, ali je A.nastavio da vozi preko Kule, Ilinčice, pa ih je tako A. odveo do kuće P. E., gdje je parkirao vozilo S. ugasio isto te S. predao ključeve, dok je svjedok P.E., koji je u istom vozilu sjedio na zadnjem sjedištu, tokom saslušanja istakao da su on i S. D. zapomagali te govorili A. da se zaustavi jer je udario čovjeka, pa su možda mogli i pomoći istom ili ga odvesti ljekaru, ali se A. na to oglušio te je nakon nezgode dao pun gas, ništa ne govoreći, a vozeći veoma brzo, nakon čega je skrenuo u naselju Kula, a zatim pored Orašja i Ilinčice sišao do kuće P. koja se nalazi kod RTV Slon. Također, a kao što je već ranije rečeno, svjedokinja B. S.je navela da joj je njen sin S. D. prenio da su imali saobraćajnu nesreću, da je A. vozio te da su udarili nekog momka kojeg ne poznaju, ali se A.nije zaustavio kad se to desilo, već su se udaljili sa lica mjesta. Svjedok Đ. M. također ima posredna saznanja o kritičnom događaju, ali je isti u svom iskazu naveo da je pitao S D., M. A. te P. E. zbog čega se nisu zaustavili na mjestu nezgode, a oni su mu na to otprilike odgovarali sa „Jao, bilo je šta je bilo, bježi“. Naposljetku, prethodno je već rečeno da je tokom izvođenja dokaza na glavnom pretresu pristupljeno provođenju dokaza od strane tužilaštva pregledom CD-a video nadzora mjesta gdje se desio inkriminirani događaj, pa je tako tokom pregleda istog CD-a najprije pristupljeno reprodukciji video zapisa u Folderu Kula_21_12_2019, a u kojem folderu se nalazio snimak kamere označen kao „Camera-3_12-21-03-02-12-21-03-03“, a prilikom reprodukcije pomenutog video zapisa tužilac je konstatovao da se na istom vidi raskrsnica ispred Kule, to jest desno ulica ka MUP-u a lijevo je ulica koja ide uz Kulu, dole ravno se ide prema Domu penzionera, a posmatrano iz pravca Merkatora. Iz pravca Merkatora dolazi vozilo, najvjerovatnije marke Golf, za kojeg će se kasnije utvrditi da je istim upravljao M. A. vozeći se lijevom saobraćajnom trakom desne kolovozne trake i skreće prema Kuli, a s desne strane iza njega ostaje trag neke tekućine.

Slijedom prethodno obrazloženih utvrđenih činjenica, odnosno činjenica koje su apsolutno dokazane, među stranama u postupku je ostalo sporno da li se isključivo

radnjama optuženog u konkretnom slučaju može pripisati uzrok za dešavanje predmetne saobraćajne nezgode, odnosno za nastanak opasne situacije u saobraćaju, ili je zapravo oštećeni – preminuli S. I. prouzrokovao takvu opasnu situaciju. Tako je optužba tokom cijelog postupka ostala na stajalištu da je optuženi M.A. kritične prilike postupao suprotno odredbama Zakona o osnovama bezbjednosti saobraćaja na putevima u BiH, a na način da je predmetnim vozilom upravljao brzinom od 65 km/h, na mjestu gdje je brzina kretanja vozila ograničena na 50 km/h, te da je isti propustio da obrati pažnju na pješake koji se nalaze na kolovozu ili stupaju na kolovoz, iako je sa dovoljne udaljenosti mogao uočiti grupu pješaka koji se međusobno tuku na sredini kolovoza u srednjoj saobraćajnoj traci desne kolovozne, na početku raskrsnice, u zoni pješačkog prelaza, u neposrednoj blizini TC „Merkator“. S tim u vezi, optužba ističe da je optuženi vozeći nesmanjenom brzinom, dolaskom na navedenu raskrsnicu, usljed navedenih propusta, kada su se na trenutak pješaci razišli sa sredine kolovoza, ne prestajući da se međusobno tuku, a kada je S. I. krenuo prema lijevoj saobraćajnoj traci desne kolovozne trake, propustio da obrati pažnju na kretanje ovog pješaka, a kojeg je sa dovoljne udaljenosti, kada je pješak iz desne saobraćajne trake krenuo prema lijevoj saobraćajnoj traci, mogao blagovremeno uočiti, pa u cilju izbjegavanja udara u pješaka nije preduzeo niti radnju kočenja niti bočnog izmicanja, već ga je, vozeći nedozvoljenom brzinom i ne smanjujući istu, u srednjoj saobraćajnoj traci, prednjim desnim dijelom vozila udario u lijevu bočnu stranu. S druge strane, tvrdnja je odbrane da je oštećeni S.I. kao učesnik u saobraćaju morao poštovati zakonska pravila ponašanja učesnika u saobraćaju, što je izostalo u konkretnom slučaju, pa tako odbrana u ponašanju i djelovanju oštećenog vidi osnovni i jedini uzrok nastanka saobraćajne nezgode, dok M. A. kao vozač Golfa, u okolnostima koje su vladale, nije imao objektivne mogućnosti sa saobraćajno-tehničkog aspekta da radnjom kočenja izbjegne nalet na pješaka S. I. Također, odbrana optuženog navodi da iz izvedenih dokaza proizilazi da je optuženi kritične prilike prolazio kroz zeleno svjetlo, poštujući pri tome sva pravila iz Zakona o osnovama bezbjednosti saobraćaja, bez prisustva alkohola u krvi, krećući se brzinom od oko 60 kilometara na sat, dok je oštećeni ne prateći kretanje vozila, u trenutku kada vozilo nailazi tik ispred njega, krenuo u trk na sredini magistralnog puta kada ostvaruje kontakt sa vozilom kojim je upravljao optuženi.

S tim u vezi, sud je razmotrio činjenice i okolnosti predmetne saobraćajne nezgode koje su od značaja za odluku suda u ovom postupku, pri tome naročito cijeneći nalaze i mišljenja te usmena pojašnjenja vještaka saobraćajne struke Dž.E. i S.A., kao stručnih lica čija su znanja i vještine bile potrebne za razjašnjenje spornih momenata kritičnog događaja, pa je tako sud našao da je tužilaštvo u cijelosti i sa sigurnošću dokazalo propuste optuženog koji su i doveli do dešavanja predmetne saobraćajne nezgode, odnosno do kontakta vozila kojim je upravljao optuženi sa pješakom – oštećenim S. I., dok sud drži da je odbrana djelimično dokazala da su i radnje oštećenog doprinijele nastanku opasne situacije u saobraćaju kritične prilike, pri čemu, dakle, odbrana nije dokazala da su radnje koje je oštećeni kritične prilike poduzeo osnovni i jedini uzrok nastanka predmetne saobraćajne nezgode.

U vezi sa navedenim, sud cijeni da je sa sigurnošću dokazano da je optuženi kritične prilike predmetnim vozilom upravljao brzinom većom od dozvoljene brzine na toj dionici puta, odnosno da je optuženi vozilom upravljao brzinom od najmanje 65 km/h, iako je maksimalno dozvoljena brzina kretanja na toj dionici puta 50 km/h, pri čemu optuženi prilikom prilaska grupi pješaka, koja se te prilike nalazila na kolovozu, nije

smanjio brzinu svog kretanja. Tako su vještaci saobraćajne struke Dž. E. i S. A. na osnovu provedenih analiza i metoda obračuna saglasno konstatovali da je brzina vozila Golf za vrijeme sudara sa tijelom pješaka iznosila najmanje 65 km/h, dok prije sudara nisu evidentirane reakcije vozača u smislu kočenja ili bočnog izmicanja na osnovu čega je određena sudarna - naletna brzina vozila Golf na pješaka koja je iznosila najmanje 65 km/h. Osim toga, vještak S. A. je prilikom saslušanja na glavnom pretresu pojasnio da je optuženi predmetne prilike upravljao putničkim motornim vozilom marke VW, tip Golf 5, a koje vozilo posjeduje standardni kočioni sistem koji je nadograđen antiblok sistemom, a koji je inače i u serijskoj nadogradnji kod ovakvih vozila. S tim u vezi, vještak je dodatno pojasnio mehanizam djelovanja pomenutog kočionog sistema, kazavši da u iznenadnom, kao i početnom intenzivnom kočenju, ovakav sistem ne dozvoljava blokadu točkova, odnosno tragovi koji bi ostali usljed sile kočenja ostali bi samo u kratkim intervalima na kolovozu od pojedinih točkova, pa bi kod okolnosti da je vozač poduzeo radnju kočenja moralo ostaviti bar djelimične tragove nekog od točkova vozila, a koje tragove vještak S. nije evidentirao prilikom uvida u spis predmeta, iz kog razloga vještak S. tvrdi da vozilo Golf u ovoj saobraćajnoj situaciji nije bilo kočeno. Nadalje, sud cijeni i da iskazi saslušanih svjedoka također potvrđuju da je optuženi kritične prilike prekoračio maksimalno dozvoljenu brzinu kretanja na predmetnoj dionici puta, pa je tako svjedok S.D. tokom saslušanja izjavio da je vozilo ubrzavalo kada su se kretali prema dole, ali kada su se približili raskrsnici brzina vozila je poslije kočenja bila oko 60 do 70 km/h. Cijeneći navod svjedoka S. D. o poduzetom kočenju, sud ovom dijelu iskaza svjedoka nije poklonio vjeru, a u smislu prethodno obrazloženih zaključaka vještaka saobraćajne struke da na licu mjesta nisu evidentirani tragovi kočenja niti bočnog izmicanja vozila. Također, svjedok P. E. je istakao da je u jednom trenutku izvadio mobilni uređaj kako bi napisao poruku svojoj supruzi, a kada su bili kod autobusnog stajališta, P. je podigao glavu i pogledao ispred sebe, kada je vidio da su se kretali brzinom od oko 60 km/h. Dalje je svjedok Đ. M., kao svjedok koji o kritičnom događaju ima posredna saznanja, izjavio da je pitao S.D. zašto nije povukao ručnu, na što mu je D. odgovorio „Da sam povukao ručnu na toj brzini, svi bi poginuli“, koji odgovor S.D. prema mišljenju suda ukazuje na prekoračenje brzine od strane optuženog kritične prilike. Osim navedenog, a kako su to konstatovali i vještaci saobraćajne struke Dž. E. i S. A. optuženi kritične prilike, pored toga što nije smanjio brzinu kretanja vozila kojim je upravljao, isti na situaciju na putu (tuča grupe ljudi na kolovozu, odnosno prisustvo pješaka S. I. na kolovozu) nije reagovao ni bočnim izmicanjem svog vozila, iako je mogao blagovremeno uočiti pješaka S. I. na kolovozu. Tako, a kao što je već navedeno, vještaci ističu da nisu evidentirane reakcije vozača u smislu kočenja ili bočnog izmicanja, što potvrđuju i iskazi svjedoka S. D. i P. E., kao suvozača i putnika u predmetnom vozilu kojim je i ostvaren kontakt sa S. I.. S tim u vezi, imenovani svjedoci saglasno potvrđuju da su se, ne mijenjajući smjer kretanja, kritične prilike kretali srednjom saobraćajnom trakom desne kolovozne trake, gledano u smjeru TC Mercator, a što je utvrđeno i pregledom snimka video nadzora mjesta gdje se desio inkriminirani događaj. Nadalje, da je optuženi mogao i sam vidjeti predmetnu situaciju na putu ispred njega (grupa ljudi koja se fizički obračunava na kolovozu), ili da je barem bio upozoren na istu od strane svojih saputnika, izjavljuju upravo S.D. i P. E.. Tako je S. kazao da je, kada je ugledao ljude na cesti, rekao ‘Pazi tuča je’, odnosno u njihovom vozilu je kod prvog semafora naspram Hotela Tuzla neko upozorio na tu tuču, što je uradio ili S. ili P. kako je to naveo S. u svom iskazu. Nakon predodjenja S. dijela njegovog iskaza datog na zapisnik u istrazi, u kojem dijelu je isti izjavio da je tada vidio da oko desetak ljudi stoji na cesti u saobraćajnoj traci kojom su se oni

kretali, pa je S. tada rekao 'pazite ljudi', a i E. je rekao 'oni se udaraju', S. je na glavnom pretresu, izjašnjavajući se o svojoj izjavi iz istrage, rekao da ne može biti siguran, ali da zna da je neko A. upozorio na tuču, što je uradio ili E. ili S. Svjedoku P. E. su tokom saslušanja na glavnom pretresu predočavani dijelovi njegovog iskaza iz istrage, a u kojim dijelovima je P. izjavio da su bili kod bloka B3 Stupine kada se upalio semafor, kao i da su prošli raskrnicu od Hotela Tuzla, kada je A. rekao "Vidi udaraju se momci" pokazujući u pravcu Mercatora, pa je tada P. pogledao iz vozila i vidio da je pravo, na pola ceste, bila grupa od 10-15 ljudi – momaka i djevojaka koji su se tukli. P. je na isti zapisnik izjavio da su sva trojica (A., D. i on) veoma jasno vidjeli tu skupinu ljudi na kolovozu ispred njih, jer im je to rekao vozač vozila A. nakon što su prošli raskrnicu kod Hotela Tuzla, kojom prilikom se A. sve vrijeme kretao lijevom saobraćajnom trakom desne kolovozne trake, gledajući prema TC Mercator (koja traka zapravo predstavlja srednju saobraćajnu traku desne kolovozne trake, kako je to svjedok i pojašnjavao prilikom saslušanja na glavnom pretresu). Izjašnjavajući se o predočenim dijelovima svog iskaza, P. je na glavnom pretresu istakao da ne zna ko je u vozilu kritične prilike ukazao na ljude na cesti, ali se sjeća da je sve to vidio kada je podigao glavu, nakon čega je nastavio tipkati na telefon. Također, P. je rekao da je čitavu izjavu iz istrage dao u stanju šoka, da se ne može sjetiti svih pojedinosti, ali da je tačno sve to što je rekao na zapisnik iz istrage, jer se tada bolje sjećao, a i pročitan mu je zapisnik nakon davanja izjave u istrazi te se P. sa svime saglasio. Utvrđene činjenice (da se optuženi kritične prilike kretao brzinom od najmanje 65 km/h, koja brzina je za najmanje 15 km/h veća od maksimalno dozvoljene brzine na predmetnoj dionici puta, kao i da kritične prilike nije poduzeo radnje kočenja ili bočnog izmicanja vozilom, a sve iako je mogao blagovremeno uočiti rizičnu situaciju na putu u vidu fizičkog obračuna grupe ljudi u saobraćajnoj traci kojom se i sam kretao), bitne su iz razloga što su vještaci saobraćajne struke Dž. E. i S.A. utvrdili da je upravo takvim radnjama optuženog (kočenjem ili bočnim izmicanjem) predmetna saobraćajna nezgoda mogla biti izbjegnuta. S tim u vezi, imenovani vještaci saobraćajne struke su saglasno zaključili da je na raspoloživom putu vozila Golf od 36m vozač imao mogućnost da intenzivnim kočenjem zaustavi vozilo na toj dužini puta ako bi vozilo Golf bilo voženo uslovno bezbjednom brzinom koja iznosi manje ili jednako od 59,4 km/h (pri čemu maksimalno dozvoljena brzina - bezbjedna brzina u naselju iznosi 50km/h). Također, da bi vozač vozila Golf sa vozilom izbjegao nezgodu izmicanjem u lijevu stranu brzinom 65km/h bilo bi potrebno da do mjesta sudara izmicanjem pomjeri vozilo lijevo bočno najviše za 1m, a za to izmicanje bio bi potreban put izmicanja od 27,6 m ili vrijeme izmicanja od 1,5 s, pa je slijedom toga na raspoloživom putu od 36m vozač vozila Golf imao mogućnost izbjegavanja nezgode izmicanjem ulijevo.

S druge strane, a kako je to već navedeno, sud nalazi da je odbrana optuženog djelimično dokazala da su i radnje oštećenog doprinijele nastanku opasne situacije u saobraćaju kritične prilike, pri čemu, dakle, odbrana nije dokazala da su radnje koje je oštećeni kritične prilike poduzeo osnovni i jedini uzrok nastanka predmetne saobraćajne nezgode. Tako su vještaci saobraćajne struke Dž. E. i S. A. bez proturječnosti konstatovali da je opasna situacija kritične prilike nastala stupanjem pješaka S. I. sa desne strane na desnu kolovoznu traku, pri čemu je imenovani pješak ušao/utrčao u putanju vozila Golf kojim je upravljao M. A. i to brzinom koja je iznosila najmanje 8,8 km/h, koja brzina odgovara brzini potrčavanja za starosnu dob pješaka oko 22 godine. Također, provedenim vještačenjima je konstatovano da je pješak S. I. od desne ivice kolovoza desne kolovozne trake do mjesta naleta prešao 4,8

m širine desne kolovozne trake i tako brzinom potrčavanja boravio na kolovozu desne kolovozne trake najviše 2 sekunde, a za vrijeme koje je pješak proveo na desnoj kolovoznoj traci do mjesta sudara od 2 sekunde vozilo Golf ravnomjernim kretanjem (bez povećanja brzine kretanja) brzinom 65km/h prelazi dužinu puta od 36 m. Slijedom navedenog, vještaci su ustanovili da vozač Golfa brzinom od 65km/h sa vozilom nije imao tehničku mogućnost da kočenjem izbjegne sudar sa pješakom (dok je vozač imao mogućnost da intenzivnim kočenjem zaustavi vozilo na toj dužini puta ako bi vozilo Golf bilo voženo uslovno bezbjednom brzinom koja iznosi manje ili jednako od 59,4 km/h). Nadalje, vještaci su utvrdili da na način kako je i gdje u raskrsnici pješak započeo prelaziti preko desne kolovozne trake, mogao bi brzinom potrčavanja da širinu desne trake od 10,5 m pređe bezbjedno, ako bi se vozilo Golf do mjesta prelaska nalazilo udaljeno 77,7 m, a mogao bi bezbjedno da pređe širinu krajnje desne i srednje saobraćajne trake koja iznosi 7 m, ako bi se vozilo Golf nalazilo udaljeno od mjesta prelaska 51,7 m. Kako je potrebna udaljenost vozila Golf za bezbjedan prelazak pješaka preko kompletne širine desne kolovozne trake (77,5 m) ili preko širine krajnje desne i srednje saobraćajne trake (51,7 m) veća od udaljenosti vozila Golf kada pješak započinje prelaziti preko desne kolovozne trake, vještaci su našli da na udaljenost od vozila Golf od 36m pješak nije započeo prelaziti kolovoz na udaljenosti vozila Golf koja je za pješaka bila bezbjedna. Naposljetku, vještak Dž. E. je ustanovio da bi pješak S. I. propuštanjem vozila Golf, a odustajanjem od prelaska ili zadržavanjem na kolovozu, mogao izbjeći ulazak u putanju vozila i tako izbjeći sudar sa vozilom Golf. Na prijedlog odbrane optuženog, a cijeneći doprinos oštećenog – preminulog S. I. nastanku opasne situacije i u konačnici predmetne saobraćajne nezgode, provedeno je i vještačenje po vještaku neuropsihijatru B. K. a obzirom da je uvidom u Rezultate alkoholometrijske analize Poliklinike za laboratorijsku dijagnostiku JZU UKC Tuzla od 23.12.2019. godine, broj protokola, na ime S. I. (uzorci krvi i urina uzeti od S. I. dana 21.12.2019. godine prilikom obdukcije) utvrđeno da je u krvi imenovanog utvrđeno prisustvo alkohola u vrijednosti od 0,51 promila, a u urinu vrijednosti 0,68 promila, dok je uvidom u Nalaz droge u urinu Poliklinike za laboratorijsku dijagnostiku JZU UKC Tuzla od 23.12.2019. godine na ime S. I. utvrđeno da je analizom (koja je završena dana 21.12.2019. godine) kod S. I. konstatovan pozitivan rezultat na prisustvo droge Amfetamin. Mogući uticaj utvrđenih vrijednosti prisustva alkohola i Amfetamina u organizmu S. I. na njegovo ponašanje pojasnio je vještak neuropsihijatar B. K. u svom pisanom nalazu i mišljenju, ali i tokom usmenih pojašnjenja istog datih na glavnom pretresu. Tako je vještak B. najprije općenito opisao djelovanje amfetamina te alkohola na nervni sistem onoga koji koristi navedene supstance, pa je vještak naveo da je kod S. I. utvrđen laki stepen alkoholne opijenosti u vrijeme saobraćajne nezgode (Laki stepen alkoholne opijenosti se kreće u rasponu od 0 do 1,5 promila), nakon čega je vještak B., cijeneći dokaze u spisu sa izjavama svjedoka i podatke iz video snimka, istakao da iz navedenog proističe da se ponašanje S. I. može okarakterisati kao ponašanje lako pijane osobe, a poremećaj svijesti u tom trenutku se može isključiti. Okolnosti u kojima se nastradali I. našao, uz prisustvo amfetamina i alkohola u organizmu, dijelom su uticale na ponašanje nastradalog u vrijeme saobraćajne nezgode kada je nastradao, kazao je vještak, navodeći još da je amfetamin stimulans, stimuliše centralni nervni sistem, a alkohol je depressor, odnosno deprimira centralni nervni sistem, što bi trebalo shvatiti da amfetamin usporava djelovanje alkohola i čini osobu pokretljivom i budnom, ali u ovom slučaju se vještak opredijelio, obzirom na prisustvo male količine alkohola i pozitivnog nalaza na amfetamin, da je to ponašanje lako opijene osobe. Slijedom svega navedenog, sud zaključuje da S. I. kritične prilike zaista i jeste

doprinio nastanku opasne situacije u saobraćaju, koja je u konačnici dovela do dešavanja predmetne saobraćajne nesreće, međutim, sud cijeni da radnje koje je oštećeni kritične prilike poduzeo nisu osnovni i jedini uzrok nastanka predmetne saobraćajne nezgode, a obzirom da su sa sigurnošću utvrđeni propusti optuženog i to prekoračenje brzine te izostanak radnji kočenja ili bočnog izmicanja kako bi izbjegao dešavanje predmetne saobraćajne nezgode, a sve iako je optuženi blagovremeno mogao i sam vidjeti predmetnu situaciju na putu ispred njega (grupa ljudi koja se fizički obračunava na kolovozu), odnosno na istu je barem bio upozoren od strane svojih saputnika. Slijedom toga, sud cijeni da doprinos oštećenog ne oslobađa optuženog M. A. njegovog dijela odgovornosti za nastanak predmetne saobraćajne nezgode, niti za druge krivičnopravne radnje koje se optuženom stavljaju na teret u ovom postupku, već se doprinos oštećenog može isključivo cijeliti kao olakšavajuća okolnost na strani optuženog.

Slijedom svega navedenog, sud nalazi da je optuženi M. A. učinio krivično djelo Teška krivična djela protiv sigurnosti javnog prometa iz člana 336. stav 4. KZ FBiH u vezi sa članom 332. stav 3. i stav 1. istog Zakona, u sticaju sa krivičnim djelom Neukazivanje pomoći osobi ozlijeđenoj u prometnoj nezgodi iz člana 337. stav 1. KZ FBiH, a sve u vezi sa članom 54. istog Zakona. Naime, tužilaštvo je sa sigurnošću dokazalo da je optuženi kritične prilike, krećući se vozilom marke Golf, austrijskih nacionalnih registarskih oznakavlasništvo S. D. srednjom saobraćajnom trakom, desne kolovozne trake, iz pravca naselja Stupine u pravcu raskrsnice kod Doma penzionera, upravljao pomenutim vozilom brzinom od najmanje 65 km/h, na dionici puta gdje je maksimalno dozvoljena brzina 50 km/h. Također, tužilaštvo je sa sigurnošću dokazalo da je optuženi, iako je sa udaljenosti od najmanje 36 metara mogao uočiti da se ispred njega nalazi grupa pješaka na kolovozu, i to u saobraćajnoj traci kojom se kretao, a među kojima je bio i S. I. kada se ista grupa pješaka nakratko razdvojila i oslobodila srednju saobraćajnu traku, propustio da blagovremenim djelovanjem na kočioni mehanizam smanji brzinu svog vozila ili da bočnim izmicanjem u lijevu stranu za najmanje 1 metar izbjegne predstojeći kontakt, pa je vozeći nesmanjenom brzinom i zadržavajući pravac kretanja prednjom desnom stranom vozila kojim je upravljao ostvario kontakt sa lijevom bočnom stranom S. I., koji je prethodno sa desne ivice kolovoza desne kolovozne trake stupio na kolovoz, usljed čega je S. I. zadobio teške tjelesne povrede, pa je S. od povreda koje je ovom prilikom zadobio, istu noć u 02:50 sati preminuo na JZU UKC Tuzla. Dakle, sud je utvrdio da je optuženi M. A. kritične prilike bio svjestan da se ne pridržava prometnih propisa, odnosno da vozilom upravlja nedozvoljenom brzinom te je propustio obratiti pažnju na pješake koji se nalaze na kolovozu ili stupaju na kolovoz, znajući da time može ugroziti javni promet dovodeći u opasnost život ljudi, ali je olako držao da do toga neće doći, zbog čega je optuženi pri učinjenju krivičnog djela Teška krivična djela protiv sigurnosti javnog prometa iz člana 336. stav 4. KZ FBiH u vezi sa članom 332. stav 3. i stav 1. istog Zakona postupao iz svjesnog nehata. Zaključujući navedeno, sud je našao da je za odgovornost optuženog za učinjenje ovog krivičnog djela irelevantno da li je svjetlosnom signalizacijom (semaforima) bio dozvoljen prolazak za vozila iz pravca kojim se kretao optuženi (zeleno svjetlo), a obzirom da je članom 28. stav 1. Zakona o osnovama bezbjednosti saobraćaja na putevima u BiH izričito propisano da je vozač dužan u toku upravljanja vozilom obratiti pažnju na pješake koji se nalaze na kolovozu ili stupaju na kolovoz. Dakle, dužnost je vozača obratiti pažnju na pješake bez obzira na to da li mu je svjetlosnom signalizacijom određen slobodan prolazak ili ne.

Također, sud je, cijeneći izvedene dokaze, sa sigurnošću i van svake razumne sumnje utvrdio da je optuženi nakon kontakta između vozila kojim je upravljao i S. I. nastavio svoju vožnju, iako je bio svjestan da tako ostavlja bez pomoći osobu koju je ozlijedio tim prijevoznim sredstvom, a što je i htio, pa sud nalazi da je optuženi krivično djelo Neukazivanje pomoći osobi ozlijeđenoj u prometnoj nezgodi iz člana 337. stav 1. KZ FBiH učinio s direktnim umišljajem. Analizirajući ostvarenje bitnih elemenata ovog krivičnog djela, sud je našao da činjenica da su se na licu mjesta uz S. I. nalazile i druge osobe koje su mu mogle ukazati pomoć nije isključila obavezu optuženog da pruži pomoć S. I. koji je ozlijeđen vozilom kojim je upravljao optuženi. Također, jasno je utvrđeno da su kritične prilike teške tjelesne povrede S. I. bile nanesene zaživotno, da je isti od nanesenih povreda preminuo u 02:50 sati na JZU UKC Tuzla, pa činjenica da osobe sa povredama koje su konstatovane kod S. I. ne preživljavaju, odnosno da ni najblagovremenije pružena liječnička intervencija ni u kojem slučaju ne može spriječiti smrtni ishod kod ovakvih povreda, ne oslobađa optuženog odgovornosti za učinjenje predmetnog krivičnog djela.

Sud je na glavnom pretresu održanom dana 22.08.2023. godine odbio prijedlog odbrane za dodatno vrijeme za izjašnjenje na dokaze tužilaštva uložene na ovom pretresu, a također je odbio i prijedlog odbrane za provođenje dodatnog vještačenja po vještaku saobraćajne struke, kao i prijedlog tužilaštva za dopunu nalaza i mišljenja vještaka neuropsihijatra. U pogledu odbijanja prijedloga za dodatno vrijeme za pripremu odbrane sud je našao da je ovaj prijedlog usmjeren isključivo na odugovlačenje postupka, naročito zbog činjenice da su se ovim dokazima dokazivale činjenice koje ni sam optuženi nije sporio. Što se tiče dodatnih vještačenja po vještaku saobraćajne struke i vještaku neuropsihijatru, sud je također našao da bi i ovi dokazi bili usmjereni isključivo na odugovlačenje postupka, a ne bi doprinijeli razjašnjenju stvari, obzirom na naprijed navedeno utvrđeno činjenično stanje. Vještak neuropsihijatar je u dovoljnoj mjeri razjasnio u kakvom stanju se nalazio oštećeni, a sud je zaključak o doprinosu i učešću oštećenog mogao izvesti i dovođenjem u vezu ovog dokaza sa ranije provedenim vještačenjima po vještacima saobraćajne struke, što je u ovoj presudi i učinjeno. S druge strane, prijedlog tužioca za dodatno vještačenje po vještaku neuropsihijatru je ušao u domen hipotetičkog, obzirom na to da dokazi koje je tužilac pribavio u toku istrage i izveo na glavnom pretresu upućuju na to da optuženi u vrijeme učinjenja krivičnog djela nije bio pod uticajem opijata.

Za krivično djelo Teška krivična djela protiv sigurnosti javnog prometa iz člana 336. stav 4. KZ FBiH propisana je kazna zatvora od jedne do osam godina, dok je za krivično djelo Neukazivanje pomoći osobi ozlijeđenoj u prometnoj nezgodi iz člana 337. stav 1. KZ FBiH propisana novčana kazna ili kazna zatvora do jedne godine. Pri odlučivanju o vrsti i visini krivične sankcije, sud je imao u vidu svrhu kažnjavanja, kao i sve olakšavajuće i otežavajuće okolnosti predviđene odredbom člana 49. KZ FBiH koje utiču da kazna bude manja ili veća. Tako je sud cijenio stepen krivice, pobude iz kojih je djelo učinjeno, jačinu ugrožavanja ili povrede zaštićenog dobra, okolnosti pod kojima je djelo učinjeno, raniji život učinitelja, njegove osobne prilike i njegovo ponašanje nakon učinjenog krivičnog djela, te druge okolnosti koje se odnose na osobu učinitelja.

Od olakšavajućih okolnosti na strani optuženog, a u domenu ličnih prilika istog, sud je cijenio da je isti tokom trajanja ovog postupka zasnovao porodicu, odnosno isti je

stupio u brak te očekuje rođenje djeteta, a koja porodična zajednica se izdržava isključivo od rada i prihoda optuženog. Osim toga, sud je kao olakšavajuću okolnost, u pogledu okolnosti pod kojima su učinjena krivična djela koja se stavljaju na teret optuženom, cijenio utvrđeni doprinos oštećenog – preminulog S. I. nastanku opasne situacije u saobraćaju, koja je u konačnici dovela do dešavanja predmetne saobraćajne nesreće. Naime, provedenim vještačenjem po vještacima saobraćajne struke Dž. E. te S. A. nedvosmisleno je utvrđeno, između ostalog, da je oštećeni S. I., u trenutku kontakta njegove bočne lijeve strane tijela i čeonog desnog dijela vozila marke Golf kojim je kritične prilike upravljao optuženi, S. I. ušao u putanju predmetnog vozila, a obzirom da se S. kretao sa desne strane kolovoza ka lijevoj strani istog, odnosno prelazeći (pretrčavajući) kolovoz krećući se ka razdjelnom ostrvu između desne i lijeve kolovozne trake, gledajući u smjeru kretanja vozila kojim je upravljao optuženi, tako da je S. ušao u putanju vozila marke Golf, koje vozilo se kretalo srednjom saobraćajnom trakom desne kolovozne trake, gledajući u smjeru kretanja istog vozila. Subašić je postupio na navedeni način, iako su, kao što je to već navedeno, uslovi vidljivosti bili takvi da su omogućavali jasno međusobno uočavanje učesnika predmetne saobraćajne nesreće (međusobno uočavanje S. I. i vozila marke Golf kojim je kritične prilike upravljao optuženi M.A.), čemu je mogući razlog bila činjenica da se S. kritične prilike nalazio u stanju lake opijenosti, obzirom da iz Rezultata alkoholometrijske analize Poliklinike za laboratorijsku dijagnostiku JZU UKC Tuzla od 23.12.2019. godine (uzorci krvi i urina uzeti od S. I. dana 21.12.2019. godine prilikom obdukcije) proizilazi da je u krvi S. I. utvrđeno prisustvo alkohola u vrijednosti od 0,51 promila, a u urinu vrijednosti 0,68 promila, dok iz Nalaza droge u urinu Poliklinike za laboratorijsku dijagnostiku JZU UKC Tuzla od 23.12.2019. godine proizilazi da je kod S. I. konstatovan pozitivan rezultat na prisustvo droge Amfetamin. Mogući uticaj utvrđenih vrijednosti prisustva alkohola i Amfetamina u organizmu S. I. na njegovo ponašanje pojasnio je vještak neuropsihijatar B. K. u svom pisanom nalazu i mišljenju, ali i tokom usmenih pojašnjenja istog datih na glavnom pretresu. Također, sud je kao olakšavajuću okolnost razmatrao i protek vremena od učinjenja predmetnih krivičnih djela do presuđenja pa je, unatoč činjenici da je postupak trajao skoro četiri godine, našao da se ova okolnost ne može cijeniti kao olakšavajuća jer su istraga, faza optuženja i glavni pretres imali jasan kontinuitet, a duže trajanje je bilo uvjetovano kako složenošću samog postupka, tako i okolnostima na koje krivičnoprocesni subjekti nisu mogli uticati (pandemija Corona virusa). Sud nije našao drugih olakšavajućih okolnosti na strani optuženog.

S druge strane, od otežavajućih okolnosti na strani optuženog, sud je, u domenu njegovog ranijeg života, cijenio njegovu raniju osuđivanost. Naime, kako to proizilazi iz Izvoda iz kaznene evidencije na ime M. A. od 14.03.2022. godine, optuženi je ranije osuđen Presudom Kantonalnog suda u Tuzli brojod 13.08.2018. godine zbog učinjenja krivičnog djela Ubistvo iz člana 166. stav 1. u vezi sa članom 28. KZ FBiH, koje djelo je dakle ostalo u stadiju pokušaja, a kojom presudom je optuženi osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 2 (dvije) godine. Kako je optuženi ranijom presudom osuđen zbog pokušaja učinjenja krivičnog djela iz grupe Krivičnih djela protiv života i tijela, dok mu se u ovom postupku na teret stavljaju krivična djela iz grupe Krivičnih djela protiv sigurnosti javnog prometa, to sud nalazi da između predmetnih krivičnih djela ne postoji odnos istovjetnosti niti istovrsnosti. Međutim, iako su život i tijelo čovjeka primarni objekat zaštite krivičnih djela iz grupe Krivičnih djela protiv života i tijela, pa tako i krivičnog djela Ubistvo, za pokušaj učinjenja kojeg djela je optuženi ranije osuđen, sud cijeni da su krivičnim djelima koja se

optuženom stavljaju na teret u ovom postupku život i tijelo čovjeka određeni kao sekundarni objekat zaštite, koju poveznicu sud ne može zanemariti prilikom ocjene otežavajućih okolnosti na strani optuženog. S tim u vezi, sud nalazi da kazna zatvora u trajanju od 2 (dvije) godine, koja je optuženom izrečena Presudom Kantonalnog suda u Tuzli brojod 13.08.2018. godine, nije ispunila svrhu specijalne prevencije u odnosu na optuženog, odnosno, ista kazna nije uticala na optuženog da više ne čini krivična djela, niti je ista uticala na optuženog u pogledu odvratanja optuženog od učinjenja krivičnih djela kojima je život i tijelo čovjeka primarni ili sekundarni, direktni ili indirektni objekat zaštite. Sud je na ovom mjestu kao otežavajuću okolnost na strani optuženog cijenio i činjenicu da se isti u vrijeme učinjenja krivičnih djela koja mu se stavljaju na teret u ovom postupku nalazio na uvjetnom otpustu, koji je po Rješenju Federalnog ministarstva pravde, Povjerenstvo za uvjetni otpust, broj..... od 27.08.2019. godine, imao trajati od dana 22.11.2019. godine do 26.03.2020. godine. Dakle, optuženi je mjesec dana po otpuštanju sa izdržavanja kazne zatvora po ranijoj osudi na osnovu uvjetnog otpusta učinio krivična djela koja mu se stavljaju na teret u ovom postupku, a kako je to prethodno i utvrđeno. Nadalje, sud je kao otežavajuću okolnosti na strani optuženog, a naročito u pogledu krivičnog djela Neukazivanje pomoći osobi ozlijeđenoj u prometnoj nezgodi iz člana 337. stav 1. KZ FBiH, cijenio i činjenicu da je isti medicinski tehničar po zvanju, a kako to proizilazi iz Diplome o završenoj srednjoj školi na ime M. A. .. broj, Uvjerenja o položenom stručnom ispitu Ministarstvo zdravstva Tuzla od 12.06.2017. godine, te Licence za samostalan rad na ime A M. izdata od komore zdravstvenih tehničara TK broj od 28.06.2017. godine. Dakle, optuženi je završetkom srednje škole stekao zvanje medicinskog tehničara, isti je obavio stručnu praksu i položio odgovarajući stručni ispit, te je bio osposobljen za samostalan rad u struci zdravstvenog tehničara, slijedom čega je optuženi, barem u odnosu na prosječnog čovjeka koji ne posjeduje zvanje u vezi sa medicinskom strukom i naukom, posjedovao znanje u oblasti pružanja medicinske pomoći i podrške, ali je optuženi unatoč svom zvanju i znanju napustio lice mjesta dešavanja predmetne saobraćajne nesreće, na taj način neukazavši S. I. barem onu hitnu i osnovnu medicinsku pomoć, koju bi mu optuženi mogao pružiti spram okolnosti slučaja. U konačnici, u domenu ponašanja optuženog nakon učinjenja predmetnih krivičnih djela, sud je kao otežavajuću okolnost na strani istog naročito cijenio da je optuženi, neposredno nakon učinjenja krivičnih djela koja mu se stavljaju na teret, od S. D. tražio da imenovani preuzme odgovornost za predmetnu saobraćajnu nesreću, kao i u konačnici za krivična djela koja su učinjena predmetne prilike, kojim postupcima je optuženi, prema stavu suda, pokazao nemar i bezobzirnost prema životima drugih ljudi i posljedicama koje njegova djela ostavljaju po druge, kako u odnosu na oštećenog – preminulog S. I. tako i u odnosu na svog prijatelja S. D.. Tako je S. u svom iskazu datom na glavnom pretresu izjavio da mu je optuženi nudio da S. prijavi da je kritične prilike upravljao predmetnim vozilom, pa je tako optuženi S. predložio i da S. na sebe preuzme odgovornost ako je preživio momak koji je udaren vozilom (S. I.). Navedeno potvrdu nalazi u tekstualnim porukama koje su razmjenjene između S. D. i M.A., u koje poruke je sud izvršio uvid (Fotodokumentacija MUP TK od 21.12.2019. godine), pa je tako, primjerice, optuženi M.S.D. uputio tekstualnu poruku sadržaja “De možeš li van BiH otići i reći da ti je ukradena?“, a S. je optuženom, između ostalih, uputio poruku sadržaja „Možemo otići zajedno ali brate ne mogu uzeti na sebe“, koja poruka je bila odgovor na upit optuženog da S. na sebe preuzme odgovornost za učinjeno djelo. Sud nije našao drugih otežavajućih okolnosti na strani optuženog.

Nadalje, sud je cijenio svrhu krivičnopravnih sankcija izraženu kroz potrebu da se istim zaštiti društvo od činjenja krivičnih djela preventivnim uticajem na druge da poštuju pravni sistem i ne počine krivična djela te sprječavanjem učinitelja da počini krivično djelo, kao i poticanjem njegovog prevaspitanja, kako to Krivični zakon FBiH i propisuje u odredbi člana 7. Cijeneći sve okolnosti konkretnog slučaja te stavljajući u odnos olakšavajuće i otežavajuće okolnosti stav je ovog suda da se isključivo kaznom zatvora može ostvariti svrha krivičnopravnih sankcija kako je ona prethodno i opisana. Svrha kažnjavanja jeste da se izrazi društvena osuda učinjenog krivičnog djela, da se utiče na učinitelja da ubuduće ne učini krivična djela i potakne njegovo prevaspitanje, da se utiče na ostale da ne učine krivična djela, kao i da se utiče na svijest građana o pogibeljnosti krivičnih djela i o pravednosti kažnjavanja učinitelja. Sud je prilikom utvrđivanja kazne uzeo u obzir raspon istih za predmetna krivična djela, svrhu kažnjavanja, kao i prethodno navedene olakšavajuće i otežavajuće okolnosti na strani optuženog, slijedom čega sud cijeni da su utvrđene kazne zatvora u trajanju od 4 (četiri) godine za krivično djelo Teška krivična djela protiv sigurnosti javnog prometa iz člana 336. stav 4. KZ FBiH u vezi sa članom 332. stav 3. i stav 1. istog Zakona te od 6 (šest) mjeseci za krivično djelo Neukazivanje pomoći osobi ozlijeđenoj u prometnoj nezgodi iz člana 337. stav 1. KZ FBiH, odnosno jedinstvena kazna zatvora u trajanju od po 4 (četiri) godine i 3 (tri) mjeseca, koje kazne su veće od svake pojedine kazne, ali ne dosežu njihov zbir niti prelaze 20 (dvadeset) godina, adekvatne težini učinjenog krivičnog djela, ličnosti optuženog i nastalim posljedicama, s uvjerenjem da će se istom ostvariti svrha krivičnopravnih sankcija iz člana 7. i svrha kažnjavanja iz člana 42. KZ FBiH, kroz ciljeve specijalne i generalne prevencije, pa je primjenom citiranih odredbi i odredbi članova 43. stav 1. i 2., 49. stav 1. i 2., 54. stav 1. i 2. tačka b) KZ FBiH donesena odluka kao u izreci presude. Također, odredbom člana 57. stav 1. KZ FBiH propisano je da se vrijeme provedeno u pritvoru i svako lišenje slobode u vezi sa krivičnim djelom, uračunava u izrečenu kaznu zatvora, kaznu dugotrajnog zatvora, kaznu maloljetničkog zatvora ili novčanu kaznu. Kako je optuženi bio lišen slobode od 22.12.2019. godine pa do 03.02.2020. godine, sud je navedeno lišenje slobode uračunao u izrečenu kaznu zatvora.

Nalazeći dokazanim da je optuženi počinio krivično djelo protiv sigurnosti prometa te da postoji opasnost da će upravljajući prijevoznim sredstvom ponovno učiniti takvo krivično djelo, sud je optuženom shodno odredbi člana 77. KZ FBiH izrekao sigurnosnu mjeru zabrane upravljanja prijevoznim sredstvom, koja se odnosi na motorno vozilo „B“ kategorije, u trajanju od 2 (dvije) godine računajući od dana pravosnažnosti sudske odluke, u koje vrijeme se ne uračunava vrijeme provedeno na izdržavanju kazne zatvora.

Odredbom člana 212. stav 3. ZKP FBiH propisano je da, u presudi kojom optuženog oglašava krivim, sud može oštećenom dosuditi imovinskopravni zahtjev u cjelini ili mu može dosuditi imovinskopravni zahtjev djelimično, a za ostatak ga uputiti na parnični postupak. Ako podaci krivičnog postupka ne pružaju pouzdan osnov ni za potpuno ni za djelimično presuđenje, sud će oštećenog uputiti da imovinskopravni zahtjev u cjelini može da ostvaruje u parničnom postupku. Kako se u osnovi imovinskopravnog zahtjeva S. M. (oca oštećenog – preminulog S. I.) nalazi zahtjev za naknadom nematerijalne štete, o kojoj šteti podaci ovog krivičnog postupka ne pružaju pouzdan osnov ni za potpuno ni za djelimično presuđenje, to je sud S. M. uputio na parnični postupak. Također, na parnični postupak je upućen i S. D., a iz razloga što je isti postavio imovinskopravni zahtjev za naknadu materijalne štete

nastale na njegovom putničkom motornom vozilu marke "Volkswagen" tip "Golf V GTI", austrijskih nacionalnih registarskih oznaka.....kojim vozilom je optuženi upravljao kritične prilike, a obzirom da sudu tokom postupka nisu dostavljeni podaci o visini nastale štete na vozilu S.D.

Odredbom člana 202. stav 4. ZKP FBiH je propisano da sud može osloboditi optuženog dužnosti da naknadi u cjelini ili djelimično troškove krivičnog postupka ako bi njihovim plaćanjem bilo dovedeno u pitanje izdržavanje optuženog ili osobe koju je on dužan da izdržava. Sud je našao da tužilaštvo dostavljenim dokazima nije dokazalo da su se na strani optuženog promijenile imovinske prilike, odnosno da su na strani optuženog prestali postojati razlozi zbog kojih je optuženom određen branilac po službenoj dužnosti zbog slabog imovnog stanja. Naime, tužilaštvo sudu jeste dostavilo uvjerenja JU Službe za zapošljavanje TK te Kantonalnog poreznog ureda Tuzla, Porezna ispostava Tuzla, iz kojih proizilazi da se optuženi ne nalazi na evidenciji nezaposlenih osoba, ali i da optuženi ne prolazi kroz evidencije kao zaposlena osoba ili korisnik penzijsko-invalidskog osiguranja, međutim, optuženi svakako nije niti sporio da je u SR Njemačkoj zaposlen kao medicinski tehničar na ugovore od po šest mjeseci. S tim u vezi, sud je prihvatio navode optuženog da od prihoda koje ostvaruje izdržava sebe te svoju nezaposlenu suprugu, kao i da isti očekuju rođenje djeteta, što iziskuje veća novčana sredstva za njihovo izdržavanje i za obezbjeđivanje svega što je potrebno za pravilan razvoj njihovog djeteta, pa je sud slijedom navedenog optuženog oslobodio obaveze naknade troškova krivičnog postupka.

Slijedom naprijed navedenog, sud je donio odluku kao u izreci presude.

Zapisničar
Nedžad Pirić

Sudija
Emir Sinanović

Pouka o pravnom lijeku: Protiv ove odluke ovlaštena lica mogu izjaviti žalbu Kantonalnom sudu u Tuzli. Žalba se podnosi putem ovog suda, u roku od 15 dana od dana prijema prepisa presude, u tri primjerka.